+ pebling

pu̱²vliz, m., -en, pl. -a, -na, föraktfull benämning på ett barn.

nu̱ kω̱¹mor pu̱²vlizana i̱frá̱¹ skω̱²lan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peka
v.

mes. pèjar, även i pl.

1825

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peka

pe̱ja[2] /-ar, -a, -ad, -ad, blott.
i n. sing. ,-a, pl. -ar/ 1/ tr.
peka. Förek. blott i uttr. pe̱ja[2]
fi̱nzor[1] l. fi̱nzra[2] od na̱n, peka
finger l. fingar åt någon, 2) intr.
peka. pe̱ja[2] po, od na̱n, na̱d.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pekande

pe²jande, n., -d, utan pl., pekande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x peket

pe̱²jed l. -or, m. och f.,
n. -jed, ~~komp.~~ pl. pe̱²jeda
och efter for, för, pe̱¹jed o.s.v.,
komp. pe̱²jedare, -dast,
tafaū, bakvänd, klumpig
i sina händers arbete. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pekfinger

pe̊jafìnzor, m., - en, pl.
- fìnzra, - na, pekfinger.
Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pela

pr̥̄la /-ar, -a, -ad, -ad, -a, -ad/ tr., plorka.

pr̥̄la sten, ags. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peland

pr̲²lank, n., -d, utan pl., plockande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pelare

p^{2}ɛ̱lare, m., -n, pl. =, -ṟna,
pelare (t. ex i en kyrka.) Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pelargonia

Μ. pelagώnioc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pelargonia

pe<u>l</u>arg<u>ó</u>nia, pl. -or.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pelargonia

pelagônija, f.,-n, pl.
-jor,-na, pelargonia.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

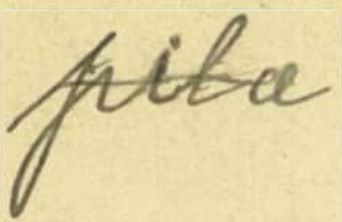

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pen

pen l. pĕnor, m. och f.,
n. pĕnt, pl. pĕna och efter
por. pör, pĕna, komp.
pĕnare, - nast, fin, nätt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pena

pe̱ⁿa, f., -n, pl. -nor, -na
hårstrå (på människans hufvud).
æ̱ʔta di̱, pa̱g, ʔu̱la ta̱r ja di̱
i̱ pe̱ⁿoṟna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng

pännja (pl. kocl.)

'pengar'

"Lommerna folla me pännja..."

s. 111

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng I.

pæŋ, pl. pǽŋa

dær jɛk pǽŋa tɛ – nǽ stǽr

dɛn fæfǽŋt (om ny stallbyggnad)

d. pæŋ etc. se II.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng II

di som hàde páŋana, di behált dom.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng:

di hɔt̲a nér en pæŋ̲ tí dom

(näml. majsångarna)

di som hade rǽ tɛ ad ɑ vɛl̲a

slɛp̲a pæŋ̲ana lɔ̲̀sa

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng

pæŋ pl. pǽŋa, -ána

i mèlomstǽŋor so skǽle

di ha pǽŋa

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng II

dær va pǽŋa, sa de

ble jo tǽst (nertystat)

dær bler pǽŋa aw dé for dán.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng

pæŋ, pl. ´a

--- fʒenta pǽŋa

pæŋ senast 1962

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng

pæŋ pl. pǽŋa.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng
s.

pæŋ. pl. pǽŋa

Samma form som i Vemmenhögs hd;
i Sjörup: pæŋ etc.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Liunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng
s.

pæŋ

i v. delen av socknen? /fr pæŋ
i Vemmenhögs hd.

Nr 8188, Villie, Ljunits hd
Nils Nilsson 1934 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng

peng, -en, -a, -ana

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng

pæz, m., pázen, pl. pázana, pänning, mynt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pengakarl

pånzakàr, m., -en, pl. -a, -na, pänningkarl. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pengakista

pénzaffista, f., -n, pl.
-stor, -na, pänningkista.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pengapung

pánzapòn, m., -en, pl. -a, -na, pänningpung. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

p. engthrin

pánzaskrin, n., -ed, pl. =, -en, pänningskrin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pengastark

pänzastàrk l. -or, m. och f.;
n. - stàrt, pl. -stàrka,
komp. - stàrkare, - kast,
som är i besittning af
många pängar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pengasumma

pânzasàm, m., -en, pl.
-or, -na, pänningsumma.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x penhet

pénhed, m., -en, vetan pl., finhet, nätthet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× penn

pen, m., pe̱nen[1], pl. pe̱na[2],
- na, pen (på hammare).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ penn

pen, m., pénen, pl.
pęna, -na, pänna (fågel-, skrifpänna). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pennhare

pe̱ˀnahà̱re, m., -n, pl. -ra, -na, en af fågelpännor gjord leksak som af barn utslöppes för vinden.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

penningbloss

páyablós, n.

bloss som enligt folktron syns där pengar blivit nergrävda.

Katslösa, Gjunits hd.

Kop-av 5663. Nils Nilsson 1934.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

penninggrås

páŋagrés, n.

Thlaspi arvensis

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pennkniv

pe̱²naknìv, m., -en, pl. -a, -na, pännknif. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pensel

pån'sel, m., -en, pl. pån'sla, -na, pånsel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pension
s.

pensjon. - en

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pensla

pe̊n̲sla (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., pänsla.

Sj.

dø̊k̲toren han̲ pe̊n̲sla mi̲ i̲ hál̲sen.

den̲ ø̊l̲jan ska du pe̊n̲sla på sá̲red. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

penslande

pä̱nslande, n., -d, utan pl., pänslande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pensling

pänsling, m., -en, utan pl., pänsling. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pent

pe̱nt, adv., komp. pe̱²nare
- nas̱t, fint, nätt. Sj
ga̱, da̱²nsa pe̱nt

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peppar

pr̄vor, m., -en, utan pl., peppar. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparbuske

pévorbóska

Daphne mezereum, Tibast.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparkorn

pevorkórn, n., -. ed, pl. =, -en, pepparkorn. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparkvarn

pr̲v̲o̲r̲kv̲á̲rn, m., -en, pl. -or, -na, pepparkvarn. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparnejlika

pl. pevornélefzor

åkermynta. Sbr hund-mynta

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparrot

pévorrød,

bot. = Armoraçia rustiçana.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparrot

pɛ́v̱orɷ̱d l. pɛ̱́vorɷ̱d

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparrot

pévoràd, m., -en, utan pl., pepparrot. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparrotsblad

pṛ́vorạdsblạ̀, n. ,– d,
pl. = ,– n, pepparrotsblad.
Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparrotskött

1

pr̲vor̲ø̲dsfjyd, n., – ud, utan pl., pepparrotskött, kött med pepparrotssås. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparrotssås

pr̲ɛ̲vor̲ɑ̲ds-ɑ̲ɑ̲s, m., -en, utan pl., pepparrotssås. Lj.

Obs. ɑɑ

/fr. dl danska uttalet av „tovs"

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peppra

pr̲²vra / - ar, - a, - ad, - ad,
- a, pl. - ar / tr. peppra.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepprande

pr̲ᵉvrane, n., -d, utan pl., pepprande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ perlicka

paliffa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., peta, vara petig, öfverdrifvet noggrann o. därför ock senfärdig.

di kårana star båra o paliffar nar di ska gåta nad.

Nu e dar paliffad nak me skona. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ perlickande

paliffane, n., -d, utan pl., petande, öfverdrifven noggrannhet i arbete. Se paliffa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pabiffa (-ar, -a, -ad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

perpendikel

pærmedin̄ʒ, m., -en, pl. -a, -na, perpendikel, pendel (i eū ur). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pensionär

pl. pasiénser

(inlånat)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

persilja

parsi̱la, f., -n, utan pl., pärsilja. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

persilja

persíla

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

persiljeblad

parsi̱lublà̱, n., -d, pl. =, -n, pärsiljeblad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

persiljefrö

pars1lefrø, n., -d, pärsilje-
frö, 1/ utan pl., kollektivt,
2/ med pl. =, -n. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

persiljekyckling

pärsiljekyckling, m., - en, pl. - a, - na, pärsiljekyckling, hönskyckling som, då han skall stekas, fyllas med pärsilja. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

persiljelukt

parsílulùt, m., -en, utan pl., pärsiljelukt. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

persiljesmak

parsíljesmåg, m., -en, utan pl., pärsiljesmak.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

persiljesäng

parsíljesäng, m., -en, pl. -a, -na, pärsiljesäng, trädgårdssäng med pärsilja. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

person

parsǿn, m., då ordet användes om mankön, och f. då det användes om kvinnkön, -hn, pl. -or, -na, person.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peruk

paryff, n., -ed, pl. -or, -na, peruk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pest

pest, m., pästen, utan pl.,
påst. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. pestilens

pa̱stalä̱ns[1], m., -en, utan pl., pästilens, päst, ord som troligen lånats från bibeln och användes som utter. för något menligt, skadligt, besvärligt, om personer och djur m. m.

Skoma̱garen[1] da e min pa̱stalä̱ns[1].

rä̱tor[2] da e en pa̱stalä̱ns[1]. Lj.

flyha̱vren[1] e min vä̱rste pa̱stalä̱ns[1].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pick

piff, m., piffen[1], pl. piffa[2],
-na, penis. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pi̧k full

pɛ́k fúl

pin full, smo̧k full

hèla skáwan va pɛ́k fúl

ma bìla

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

picka
v.

pìfga, -a.

i förb. pifga fỳrka = spela med slantar på följ. vis: en kastar en slant upp i luften, en annan gissar på spader el. klöfver. Faller slanten med kungens bild el. namnskiffer uppåt, vinner spader, annars klöfver.

1876.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

picka

pi²ffa /-ar, -a, -ad, -ad, blott
i n. sing. , -a, pl. -ar / 1/ tr.,
picka. pi²ffa udz, fi¹grffa,
2/ intr. picka. pi²ffa po nad.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

picha av

piffa áw (-ar, -a, -ad, áwpiffad, -a, pl. -ar) intr., begifva sig bort, åstad, resa sin kos.

mánan e áwpiffad ti amérka.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pickand

2
pikkand, n., -d, utan pl.,
pickande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pickelhuva

pitjalhua.

halvklotformig mössa utan skärm.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pickelhuva.

pi²ffulhùwa, f., -n, pl. -hùwor, -na, pickelhufva, skärmlös, halfklotformig, af trekantiga vadmalsstycken sydd mansmössa. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† pickes

1 piffes, m., -en, pl. -a, -na,
benämning på en gosse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pickhuvad

pi[illegible]hau̱wad l. -or, m. och f., n. - wad, pl. - wade, utan komp., pickhågad, ängslig.

Lj

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pickrov

pi²ffarò̱v, m., -en, pl. -a, -na, skällsord, som användes om en senfärdig, i sitt arbete mindre duglig karl. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pickstav

pi̱k̲sta̱v, m., -en, pl. -a, -na, med grof, spetsig järndoppsko försedd staf.

ga̱ po pi̱k̲stav, på ett isfält förflytta sig med tillhjälp af en pi̱k̲sta̱v, som man nedstöter i isen, hvarefter man glider framåt ett stycke.

Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x piddra ihop

pi̱dra i̱hóp l. -a/ -ar, -a, -ad,
i̱hóp- l. i̱hópapìdrad, -a,
pl. -ar/ tr., sammanträngn,
hopgyūra, om skrift, tryck,
mönsterbroderi l. dylikt.
Äfven pi̱dra sám̱en l. i̱sám̱en.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× piddret

pi²dred och efter for, för,
pi¹dred, adv., komp. pi²dre-
-dare, - dast, petigt, hop-
trängdt (om skrift l. tryck).
skri²va, try²ffa pi²dred. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ piddret

pi²dred l. -or, m. och f., n. -red, pl. -reda och efter for, för, pi¹dred o. s. v., komp. pi²dredare, -dast, petig, sammanträngd, om skrif- l. tryckstil.

pi²dred stil. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piga

pia . pl. pior

tjänstepiga . Synonym: tös .

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

μὶga

μὶa μ. -ὸa

diὰga a μὶoa

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pïga

pïa -an -or -orna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piga

pi̥ja. f.

ha̱r ble̱r ä̱le̱ pi̥jor au?
o ha̱r kúm̱or ä̱le̱ gäm̱la
ʂáṟɪʒor ifrá̱?

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm. Ljunits

1107. A. Malm 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piga

piga², f. -n, pl. -jor, -na,
piga, ogift kvinna. Lj.
(tf allmogeklassen)

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piga

pi̱a -an -or -orna

dær skola for jæ̱velen

ósa pi̱orna va mé

(näml. vid lerklining)

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piga

pi̱a pl. -or .

tvá stǫ̀ra pi̱or a fi̱ra

dræ̱ya

hon hade fjé̱nt som pi̱a mé .

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pigdagsverke

pijedasvärke, n., -d,
pl. =, -n, kvinno-dagsvärke, som
af hofveribönder skola ut-
rättas vid härregården. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pigg

pigg pl. -a

spec. = granbar.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pigg

pidz, m., pidzen, pl.
pidza, - na, pigg, tagg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pigget

pi²dzud l. - or, m. och f.,
n. pi²dzud, pl. pi²dzuda
och efter for, för, pi¹dzud o.s.v.,
komp. pi²dzudare, - dast,
piggig, taggig, försedd med
piggar, taggar.
jesen va pi²dzuda, nar di
va pla²kade. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pighus

pijehàs, n., -ed, pl. =, -en, sofrum för ogifta kvinnor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pighusa

pi²jukùsa, f., -n, pl. -sor, -na, vulva hos en ogift kvinna (af allmogeklassen).

spi²dehòsa o pi²jukùsa de kan vis ud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pigkyss

pijeffrus, m., -en, pl. -a, -na, kyss af en oskärad, ogift kvinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piglön

pijalìgn, m., - an, pl. - or, - na, piglön, lön för en tjänstpiga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pigsäng

pijusàng, m., -en, pl. -a, -na, pigsäng, en ogift kvinnas säng. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pil

pil pl. -or

pilträd

stryka pilor

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pil

pil. -an. -or, -orna

trädslag

strula pilor

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pil
s.

pil pl. -or

piltråd

làyorna la pa hál aldéles-

di hade sat pilor for dom, so di

ènte skola ràmla.

Sjöholm

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

1922 I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pil

pil¹, b., pilen, pl. pilor²,
– na, pil: salix. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pil

pil, m., pilen, pl. pila,
-na, pil. Sj.
(Sagitta)

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pil surt

pil:

el. surt som en pil

Ljunits
(Per Larsson)

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pila

pila, f., -n, pl. -lor, -na, benämning på ankan. Då man lockar ankan, användes förkortningen pil, pil.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pile
s.

pìla, -ad

växtlighet av pil: piltrå, -ris.

pìla de e sæjt

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pile.

pìle, n.

växtlighet av pil.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pile

pi²lh, n., -d, utan pl., 1/ piltråd, - buske, 2/ pilvirke, - trä. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilebark

pi̱lebàrk, m., -en, utan pl., pilbark. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pilebaska

pìlebáska (fem. sing. eller mask. plur. ?)

pilris. risved av pil.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pileblad

pi̱²lublà̱, n., – d, pl. =, – n,
pilblad. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilebygel

pilebòjel, m., -en, pl.
- bòjla, -na, pilbygel
t. ex. i en handräfsa l. att
fastknäppa om halsen l. foten
af ett djur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pilebåling

pilebåling, m., -en, pl. -a, -na, pilpåk, grof påk af pil. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilegren

pilegrèn, m., -en, pl. -a, -na, pilgren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilkäpp

pilkäpp, m., -en, pl. -a, -na, pilkäpp. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilekorg

pilekor, m., -en, pl. -a, -na, pilkorg, af pilvidjor flätad korg. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilekvist

pi̱lekvi̱st, m., -en, pl. -a, -na, pilkvist. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilelöv

pi̱²lelòv, n., -ed, pl. =, -en, pillöf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilerat

filera, f. -r, pl. -r, -na,
filrad, rad af växande
piltråd. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilenis

pilenis, -ed.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilenis

pìlanìs, -ad

nis av piltråd el. pilbuskar

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilris

pi²lrès, n., -ed, utan pl., kollekt., pilris. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilerot

pi̱²lerò̱d, m., -en, pl.-rìgdor, -na, pilrot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pileskakel

pi̲leskà̲gel, m., – en, pl.-skà̲gla, – na, vagnsskalm af pilträ. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilestabbe

pi²lestàbe, m., -n, pl. -va, -na, pilstubbe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piletrād

pi̲letrǽ, n., pl. =, -na

piltrād

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piletråd

pìletrá, n., pl. =

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piletråd

pi̱²letrà, n., – d, 1/ utan pl.,
piltrå, – virke, 2/ med pl. =,
– n, piltråd: salix. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piletrāsko

pi̱letrȧsko̱, m., -skoẉen, pl. =, -skoṇa, af pilträ gjord sko. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilevall

pilevàl², m., -en, pl. -a, -na, pilvall, med pil planterad jordvall. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† pilevigen

pl. pilevigna

pilvidjon (anv. att binda halmtak)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† pilevigen

pilevigor, m., -en, pl. -vigra, -na, pilvidja, smört pilkvist af det slag som användes på halmens fastbindande, då halmtak täckas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilk

pilk, m., pilken, pl. pilka, -na, pirk, ett af flera sammanfästa krokar bestående fiskeredskap. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pilka

pil̲tpa (pil̲tpor, pil̲tp, öfriga tempus fattas) impers.,
genom svaga ryckningar visa lifstecken.
de pil̲tpor i tåjen in̲m̲.
mån̲en e ån̲te rek̲tet dø:
ja sa̲ lija nm̲ de pil̲tp i en̲.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilka

pi²lffa /-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar/ tr., fånga fisk medelst ett af flere sammanfästa krokar bestående redskap.

pi²lffa tag. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pill

pil, m., pilen (pl. pila, - na, mindre brukl.) manslem.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pilla
s.

pila, f., -n / pl. - lor,
- na mindre brukl.) 1/ enstaka
träd - l. buskplanta, 2/
enstaka gräs - l. sädesstrå.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pilla

pila, s., -n, pl. -lor, -na, piller. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pillekona

pelekóna, f., -n, pl. -nor, -na, skämtrum benämning på lus: pediculus. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilt

pilt, m., pilten, pl. obruk.,
eldstad i en mälta. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pilört

pilört,

vatten- = polygonum amphibium

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pitónt

pilýrt, m., -en, utan pl., polygonum. Tj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pimpsten

pi̱mste̱n, m., -en, pl. -a, -na, pimsten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pimsa

pi̊m̲sa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., vara petig, öfverdrifvet noggrann och därför senfärdig i sitt arbete. Lj.

můraren har st̲ad h̲e̊la d̲an o pi̊m̲sad b̲å̊ra po e̲n vedz. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pimsank

2
pimsane, a., -d, utan pl.,
petande, petighet, öfverdrifven
noggrannhet med ty åtföljande
senfärdighet i arbete. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pimseri

pimseri[1], n., - rijud[1], utan pl., 1/ arbete som kräfver stor noggrannhet och lång tid, t. ex. sömnad, målning, 2/ petighet, öfverdrifven noggrannhet med ty åtföljande senfärdighet i arbete. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pina
s.

pi̱²na, f., -n, pl. obukl.,
pina.

pi̱¹nade, förek. som bekräftelse-
ord, pina nh död.
Ja pi̱¹nade. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pina
v.

pina[2] / pinor[1], pinte[2], pint.
pint[2], pin, pl. pinor[1] l.
pinor[2] / tr., pina. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pina ner

pi̱na ne̱r / pi̱nor, pi̱nte, pi̱nt, ne̱rpi̱nt, pi̱n, pl. pinor / tr. tvinga ned, prässa ned, om 1 fördgämnen. ja pi̱nte ne̱r et pa̱r brø-bi̱da. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pina sig

pi̱²na si̱ / pi̱¹nor, pi̱²nte, pi̱nt, pi̱n, pl. pi̱¹nor l. pi̱²nor) refl., pina sig.

Ja ska pi̱²na mi̱ ti e̱²da, am̱ ja ska fa̱ na̱d i̱ mi̱.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingst

pi²nzus, genit., öfriga
kasus saknas, pingst.
pi²nzus ru̱²ga, pingstveckan
pi²nzus lø̱¹rda, pingstlördagen.
pi²nzus da̱¹, pingstdagen. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstafton

pinzus-åtan, m., -en, pl.
-åtna, -na, pingstafton.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstdag

2

pinzusdà, m., - n, 1/ utan pl., pingst, pingsthögtid, 2/ med pl. =, - na, pingstdagarne, pingst- och annandagen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstdag

pinzusdá, m., -n, utan pl., pingstdag. Tj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstdagseftermiddag

pinzusdasu̇̄tmi̇̄da l.
-u̇̄tormi̇̄da, f., -n (pl.
-dor, -na, mindre brukl.)
pingstdagseftermiddag. Ly

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstdagsförmiddag

pinzas̱das̱fö̱rmi̱da̱, f., -n
(pl. -ḏor, -na mindre brukl.)
pingstdagsförmiddag. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstdagskväll

pinzesdaskvél, m., - en,
(pl. -kvéla, - na mindre brukl.)
pingstdagskväll. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstdagsmiddag

pinzusdasmida, f., -n
(pl -dor, -na mindre brukl.)
pingstdagsmiddag. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstdagsmorgon

pinzesdasmärn[1], m., -en, (pl. -märna[2], -na, mindre brukl.) pingstdagsmorgon.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstdagsnatt

pinzesdasnát, m., - en
pl. - nátor, - na mindre bruklig
pingstdagsnatt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstdagtid

pi²nzusdatid, m., -en, utan pl., pingstid. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstfrihet

pi̊n̲z̲as̲fri̲h̲e̲d, m., - en, utan pl., pingstfrihet, - lof, - ferier. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstlilja

M. Pingstlilja

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstlilja

2
pingeslilja, f., -n, pl.
-jor, -na, pingstlilja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstlördag

pinzuslørda, f., -n, pl. -dor, -na, pingstlördag, lördagen före pingst. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstregn

pi²nzus̱rège, n., – ed,
pl. =, – en, pingsträgn.
pi²nzus̱rège e su²ḻan gaṯ.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstvecka

pi̥ʒasu̯ga, f., -n (pl. -gor, -na, mindre brukl.) pingstvecka. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstväder

pi²zesvàr, n., -ed, utan pl., pingstväder.

graat, rålet pi²zesvàr.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pinn

pinz, m., pinzen[1], pl. pinza[2],
- na, pinne. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pinn
s.

peŋ. -ən. -a, -ana
pinne

hφnsən sédon pə pèŋana

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pinn

pɛŋ, ˊan, ˋa, ˋana

pinne

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pinnagräs

pèrjagrès, n.

bot. = Deschampsia flexuosa

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pinnbuld

pinzbóle, m., -n, pl. -la, -na, en slags liten böld.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pinnknycket

pinzknýffed l. -or, m. och f., n. -ffed, pl. -ffeda, komp. -ffedare, -ffedast, om en häst som har kantigt, spetsigt länd-parti. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pinnso

pinzsø̄, f., – sø̄wen,

pl. – sø̄r, – na, igelkott.

Äfven pinzsvin, n. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x finnsvin

ryngsvín n. ; pl. = ;

ígelkott ;

(finare : ígelkótt)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pinnsvin

pinzsvin, n., -hd, pl. =, -hn, igelkott. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pinnsvinfett

pinzsvi̱nafiṯ, n., – ed, utan pl., igelkottsfett. pinzsvi̱nafiṯ e bra̱ o smo̱ra lartój me. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pinnsvinkött

pinzsvi̱naffyd, n., – ed, utan pl., igelkottskött. laṯrana köḵte sa̱pa po pinzsvi̱naffyd. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pinnsvinlort

pinzsvi̱nalò̱rt, m., – en, pl. – a, – na, igelkottsspill-ning. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pinnsvinnedr

pinsvinarigda, m., -n, pl. -da, -na, igelkottsbo. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pinnsvinskinn

pinzsvinagin, n., – ed,
pl. =, – en, igelkottsskinn.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pinnsvinunge

pinsvi̱nadòrze, m., -n,
pl. -rza, -na, igelkottsunge.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pinsel

pinsel, m., -en, utan pl., pina, värk (i magen). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pip

adv.

piv

i förb. piv åwen, vidöppen

dåren stån piv åwen

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pipa
s.

2
pipa, f., -n, pl. -vor, -na,
pipa (tobaks-, meerschipa).
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pipa v.

pi̱va / pi̱vor, pe̱v, pi̱vad, pi̱vad, blott i n. sing, pi̱v, pl. pi̱vor) intr. och impers., pipa.

vojnan pe̱v, for han va ä̱nte smo̱rd. – Har ga̱r en fyliz o pi̱vor.

de jiff sa de pe̱v i sla̱rvan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pipande

pi²vane, n., -d, utan pl.,
pipande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pipet

pi̱ved l. -or, m. och f.,
n. -ved, pl. -veda och
efter for, för, pi̱ved o. s. v.,
komp. pi̱vedare, -dast,
1/ pipig. siffen ost sa pi̱ved,
2/ gnällig, jämmerfull. dar
e nad o fa̱tas glu̱ten, u̱la
va han u̱nte sa pi̱ved. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piphuvud

pi̱²vehòw̱ed, n., -ed, pl. =, -en, piphufoud. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piplock

pi̱²veḻàg, n., -ed, pl. =, -en, piplock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piprak

pi̱²verà̱g n. – ed, utan pl.,
Sådan oförbrukad röktobak som utrensas
ur tobakspipan.

må̱²nakrè̱ged la̱ en he̱l nø̱²ve
pi̱²verà̱g i̱ mǿŋen. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piprensare

pi̲vkrùn̲sare, m., -n, pl. =, -r̲na, piprensare. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pipsill

pi̱²vesil̲, m., då ordet begagnas om hankön, f., då det begagnas om honkön, -en, pl. -or, -na, pipsill, epitet på en person l. ett djur som ständigt gnäller och jämrar sig. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pipskaft

pi̲²veskàft, n., -ed, pl. =, -en, pipskaft. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pipskägg

1

pipskägg, n., -ed, utan pl., pipskägg. Troligen ej äkta allmogeord. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pirkum

pérkom

= Hypericum maculatum

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pina
s.

pi^{2}ṟa, f., -n, pl. -ṟor, -na
en liten med kort skaft
försedd snurra. Lj.

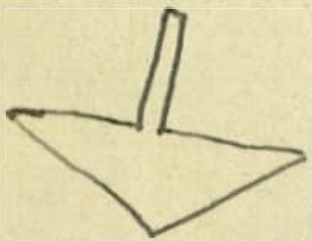

pi^{2}ṟa

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pira
v.

pi²ra (- ar, - a, - ad, - ad, - a, pl. - ar) tr., feminam subire.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pirrande

pi²rane, n., -d, utan pl., coitus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pirum

pi²rom, predikativt adj., oböjl.,
pirum. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pisk

pisk

i bet. aga, styk

písk skala di há

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pisk

pis, m., pisen[1], pl. pisa[2], -na, piska. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pisk

pig, m., pigen, utan pl.,
pisk, prygel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piska
v.

pi²sa (- ar, - a, - ad, - ad, - a,
pl. - ar) tr., piska. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pitkank

fi²sane, s., -d, utan pl.,
fiskande. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pisk-reva

pèskarǿva -an -or -orna

pisk-snärt

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piss

pis, -ad

urin

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piss

pis̱, n., pis̱ed, utan pl., urin. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pissa

pi²sa (-ar, -a, -ad, -ad,
bl. i n. sing., -a, pl.
-ar) tr. och intr., pinka.—
pi²sa blo. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pissa

pìsa. = , ˋ ad

mingere

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pissande

pi^{2}s̱ane, n., -d, utan pl., pinkande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× piss-ble

pi^{2}s̱ablè̱, f., -n, pl. -r, -na, blöja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pissblena

pi̯ṣ̱ublẹ̱na, f., -n, pl.
-nor, -na, vagel på ögat.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pisset

pi^{2}s̱ed l. -or, m. och f.,
n. -s̱ed, pl. -s̱eda, komp.
obrukl., nedvätt af urin.
fy har dy^{2}nan lu^{2}tar pi^{2}s̱ed.
Sj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pisshåsa

pi̥ṣ̥ehòṣ̥a, f., -n, pl. -ṣ̥or, -na, epitet på en liten flicka, som väter på sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pisspotta

pi^{2}s̱apòṯa, f., -n, pl. -ṯor, -na, naūkärl. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pissradd

pi²s̱kràḏ, m., -en, pl. -a, -na, epitet på ett barn som väter på sig. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pissträngd

2.

pis̱utrànzd l. -or, m. och f., n. -trànzt, pl. -trànzda, komp. -trànzdare, -dast, som är i behof af att kasta sitt vatten. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pistol

pistål, m., -en, pl. -or, -na,
pistol. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1808-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+pjadd

pjad̲, m., pjad̲en, pl. pjad̲a, -na, epitet på en sjåpig, senfärdig, i sitt arbete mindre duglig karl.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjalla
s.

pjåla, f., -n, pl. -lor, -na, epitet på ett sjåpigt, senfärdigt fruntimmer eller på ett mindre arbets-dugligt sto.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pjalla
v.

pjå²la /- ar, - a, - ad, - ad,
bloū i n. sing. , - a,
pl. - ar/ intr. , sjåpa,
vara sjåpig, senfärdig
i sina rörelser l. i sitt
arbete. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjallank

pjå²lane, n., -d, utan pl., sjåpande. Se pjå²la.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pjallekaka

pjå̄l̲ukä̲ga, f., -n, pl. -gor, -na, epitet på en sjåpig, senfärdig, i sitt arbete mindre duglig person.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjallekar

pjå̄l̲ekà̲r, n., – hd, pl. =, – en, epitet på en sjåpig, senfärdig, mindre duglig person l. ok ett mindre användbart dragdjur.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjallet

pjåled l. -or, m. och f., n. -led, pl. -leda, och efter for, för, pjåled o. s. v., komp. pjåledare, -dast, sjåpig, senfärdig i sina rörelser l. sitt arbete. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pjese

pjẹ̄se, m., -n, pl. -sa, -na, pösande, högfärdig, uppblåst karl.

han va nak en pjẹ̄se, sa lǟnze han sad i sit hu̇̄mane.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pjåk

pjag, n., pjágud, pl. =,- un,
pjåkig, sjåpig person. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pjåka

pjå²ga /- ar, - a, - ad, - a, pl. - ar/
intr., pjåka, pjunka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjåkenhet

pjå̄gan̲hè̲d, m., -an, utan pl., pjunkighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjåket

pjå̲gud l. -or, m. och f., n. -gud, pl. -guda och efter for, för, pjå̲gud o. s. v., komp. pjå̲gudare, -dast, pjåkig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pjälta på

pjälta på (-ar, -a, -ad, pöpjältad, -a, pl. -ar/ tr., bylta på, klöda mycket kläder på. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

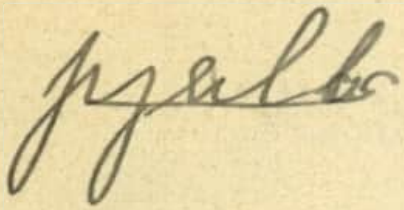

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjältar

pjå̄lta, m., -na, pluralt, paltor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjånna

pjå̄n̲a (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., vara öfverdrifvet noggrann uh dårfü och senfärdig i sitt arbete. Lj.

de tyj̲or dȫl̲et for̲ skrå̄d̲aren, for̲ han̲ pjå̄n̲ar for̲ mij̲ed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjäsk

pjäs, m., pjäsen[1], pl. pjäsa[2],
mindre arbetsduglig,
-na, sjåp, senfärdig.
Karl. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjäska

pjäfa, f., -n, pl. -för, -na, sjåp, senfärdig, mindre arbetsduglig kvinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pjäska v.

pjuʔa (-ar, -a, -ad, -ad, blaū i n. sing., -a, pl. -ar) intr., vara mindre arbetsduglig, senbärdig, om människor.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+pjäskekar

pjäsukàr, n., -ed, pl. =, -en, sjåp, mindre arbetsduglig, senfärdig person.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjūsheiów

pjůgurǫ̀v, m., – un, pl. – a, – na, epitet på en senfärdig, mindre arbetsduglig Karl. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+pjätt

pjät, n., oböjl., förek.
blan i uttr. leja pjät,
utföra en lek som består däri,
att ett barn söker att med handen
giva ett annat af de lekande
ett lätt slag med handen under
utrop af ordet pjät! Det slagna
barnet är sedan i tur att söka
slå. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjätta v.

pjuͤṯa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., gifva lätta slag.

Va jor de du pjuͤṯar diͤna gluͤṯa, sla sa de ffens. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjättande

pjätane, n., -d, utan pl.,
tilldelande af lätta slag.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+pjös

pjø̱s, n., pjø̱¹sed, pl. =,
pjø̱¹sen, stor dyna utan
fyllning. Ordet användes
ofta som utt. för något oform-
ligt, stort, tjockt och pösande,
skrymmande, äfven om människor
och djur.
et pjø̱s ti pij̱²a, kø̱, sø̱, mø̱r.
di²ṉe gå̱¹len e et pjø̱s ti vå̱²ja.
Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pjöws

pjöws, m.,

liten person som vill göra sig viktig.

Willie Ljunits kl.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+pjövs

pjo̱ws, m., pjo̱wsen,
pl. pjö̱wsa, – na, epitet
på en våpig, senfärdig,
mindre driftig, mindre arbets-
duglig Karl. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjörsa

pjö^{2}wsa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., vara våpig, mindre driftig, mindre arbetsduglig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pjóvsand

pjö̊w̲sane, n., -d, utan pl., våpande, senfärdighet, bristande arbetsduglighet. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+pjärsuör

pjö²w̲sur̲ò̲v, m., -un, pl. -a, -na, epitet på en våfig, klåfig, mindre arbetsduglig kart. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladask

pladåsk, adv., pladaske.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladder

pl<u>a</u>dor, n., - hd, utan pl., pladder. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladdra

pla²dra (- ar, - a, - ad, - ad, blott i n. sing., - a, pl. - ar) intr., pladdra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladdrande

pla²drande, n., -d, utan pl., pladdrande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plakat

plakåt, adj., lika i alla g.,
pl. -a, komp. -åtare, -åtast,
plakat: rusig. Predikativt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plakat
s.

plakát (genus ?)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plan

plan, -'en

ägorymd, jordarcal till

ett hemman;

di hade vær sin plan;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plan

plan[1], m., plånen, pl. plånor[2], -na, egorymd., jordrymd. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planka

plåzka, f., -n, pl. plåzkor, -na, planka. Sj.

gåra plåzkor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planka

pláźkor (sic) pl.

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plankbit

plåzkabìd, m., - en,
pl. - a, - na, plankbit,
bit, stycke af en planka.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× planta
v.

plànta -ar -a -ad

plantera

men nú e dar plàntad

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planta

plå̄nta, f., – n, pl. – tor, – na, planta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkmi[redacted], Lund

plantera

plantera /-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar/ tr., plantera Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planterande

planterane, n., -d,
utan pl., planterande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ planterning

planterniz, m., - en, pl. - or, - na, med träd l. buskar planteradt jordområde. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plantskola
s.

plantskóla, -an

1956. Balhåkra. Sjūnits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plaser

plasér, n., oböjl., förek. blott i uttr. for plasér, för ro skull, för nöjes skull. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t plaserlig

plaserli l. -lijor, m. och
f., n. -let, pl. -lija, komp.
-lijare, -lijast, skämtsam.
en plaserli man. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plask

plask, n., pláskud, utan pl., skvalp, liten vattenpöl.

i behóvor vul ünter ga i de vársta pláskud i ser.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaska

plåska (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) 1/ intr., plaska, försätta vatten i skvalpning. fårlija jes ti plåska. — ska du plåska sa dant, nar du tåwar di, va?, 2/ tr., grundligt blöta. vi plåska våra ben råktet i mösen i midus. har du nu vad ude i rajned o bled råktet plåskad?

Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaska

plåska (pláskor, plask, öfriga tempus fattas) intr. och impers., plaska, skvalpa.

hør har rájned pláskor po gáren.

dær va vat o ga, sa de plask i tråskwna.

varúlen tröde i béffen, o nar de plask am bénen, sa sa han "a!" Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaskande

pla²skane, n., -d, utan pl., plaskande. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

+ plasket

pla²sked l. -or, m. och f.-, n. -sked, pl. -skeda och efter for, för, pla¹sked o. s. v., komp. pla²skedare, -dast, om en yta (t. ex. marken l. ett golf) hvarpå vattensamling finns, hvilken skvalpar, plaskar, då någon går fram däröfver. — Nu e vå²jana rä²ktert pla²skeda. — Våfor har isa pla²sked i stet[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plata

plåda, f., -n, pl. -dor, -na, metallplåt, -skifva.

en plåda av mäsing, silvor. Tj. (1)

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas, m., plasen, pl.
plåsa l. plåsor, -na,
1/ plats, rum. ha plas ti nöd.
2/ plats, tomt. rensa plåsa,
rensa tomter, t. ex. efter eldsvåda
3/ marknads- l. annan -plats,
4/ tjänst, anställning. ja
hade många rälija plåsor me.

Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas, -en

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats
s.

plas, 'en

ja', de va en väli' plas.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas i bet. "tomt"

dène jóren som hór te dène plásen.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas, -en

den som kom fóst, han tø den béste plásen.

di sad a hade føan på plásen

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas. -en

de e en pàsali plás

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats
s.

plas. -en. -or. -orna

spec. = hustomt, även om tomt
för försvunnen byggnad.
Samt i bet. "siltplats"

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats II

i bet. ställe, plats:

dær e én plás, som hédor ---

i bet. utrymme:

dær va stór plás ve den östra sian

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas pl. -ör

i bet. anställning:

di fek jo brå plàsor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plätsa
v.

plàsa -a -ad

hysa. få plats för. placera

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

platt

plat, lika i alla g., pl. plåta, och efter for, för, 1/ plåta, komp. plåtare, – tast, platt. plat nesa. – tåged e sa plat, tyffor ja, 2/ bar, i uttr. po plåta venen, röven årsuled, lidza po plåta jören guled, märken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plattfotad

plalfödad 1. -or, m. och
f., n. -dad, pl. -dade,
utan komp., 1/ plåfotad,
om människor, 2/ plåhovad,
om hästar. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

platnosad

platnåsad l. -or, m. och
f., n. - sad, pl. - sade,
utan komp., platånosig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plattnäsad

platnésad l.-or, m. och f., n.-sad, pl.-sadu, utan komp., plattnäst. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*plejel

plæjel, ¯ - en

tröskslaga

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plejel

plèjel -en, plèjla, -ana

slaga

plèjel på nytt i'akttaget 1960.

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejel

plæ̱jel, -en, plæ̀jla, -ana

tróskslaga.

so frk man toska sǽ me plæ̀jla

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plǣgel, m., pl. plǣgla, plejel,

trõskslaga läs plǣjel

Till en plǣgel höra etc.

slavǿl

hanǿl

hīla, plǣglahīla

ǣlarim

S. Wikie

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejel II

do sta di a tásk me
plàjel om nétorna

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejel

plèjel, -en

tröskslaga.

3446. Skårby, Gjunitshd

Per Persson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pligg

plydz, m., plýdzen, pl.
plýdza, -na, pligg. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pligga

plyᵈza (- ar, - a, - ad, - ad, - a, pl. - ar) tr., pligga.

plyᵈza sko. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pliggande

plyddzane, n., -d, utan pl., pliggande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikt

plæjt, m., plæjten, utan pl., plikt, böter.

slæ næn i plæjt, döma någon tiu böter. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plat

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta
v.

plæjta -ar -a -ad

bóta, betala bóter.

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta

plåʒta (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) intr., plikta, böta. drázen har en owáʒta glut for, sam han plåʒtar for. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pliera
s.

pli²ra, f., -n, pl. -ror, -na, svagt lysande lampa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plira

pli̱²ra /- ar, - a, - ad, - a, pl. - ar/ intr., plira.

la̱²mpan sta̱r sa neṯ o pli̱²rar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plåka (- ar, - a, - ad, - ad, - a, pl. - ar) lr. plocka. Nyare ord; det äldre är plåla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka
v.

plòka -a -ad

jà har mat̲ad plok̲ad hi̲d ---

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka
v.

plòka -a -ad

di jɛk a ploka àlen

en kɔna stá pɔ gɔ́lad a
plòka dom (s: äpplena).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plòka -a -ad

ploka stén aw

näml. sten som är fastbundet vid fiskegarnen som sänke.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plockande

plåkane, n., -d, utan pl., plockande. Nyare ord; det äldre är pr̥lane. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plockfett

plåkefit, n., -ed, utan pl., plockfett, fett som vid slakt hopplockas från svinets tarmar och öfriga inälfvor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plockkött

plåkeffryd, n., -ed, utan pl., plockkött, köttsmulor som afplockas från ett slaktadt djurs benparti, skelett /Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plockning

plåk̲niz, m., -en, utan pl., plockning. Nyare ord; intet motsvarande äldre finns.

(?) Lj.

Anm. Månne icke något äldre

× plocke finnes? J-s.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw, -an, -a, -ana m.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw el. plaw. ˊen.
ˋa. ˋana.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plow, m., pl.-a, plog

ssättningar se Wmby

plaw torde vara det rätta.

S. Wikie

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw, m., plåwen, pl.
plåwa, -na, plog. Gj.

Snårestad

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogbetsel

plawbi̱sel, n., -ed, pl. =, -en, plogbetsel, en i plogåsens främre ända fäst smal, aflång, med hål försedd järn skifva, som kan höjas och sänkas, och tjänar till att reglera plogens gång. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogbill

plawbil, m., -en, pl. -a, -na, plagbill. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ploggång

plaw̱gáŋ, m., -en, utan pl., ploggång, plogdjup det djup som plogen åstadkommer i jorden.

Nær ja̱ mä̱rla, sa la̱ ja en he̱l plaw̱gáŋ ffo̱ḵt po.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ploghyvels

plaṷhóṷl, m., -en, pl. -a, -na, ploghyfvel, ett slags hyfvel hvarmed man behandlar kanterna af bräder, som skola hopfogas till loft l. golf m. m. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogkniv

plåwkniv, m., -kn, pl. -a, -na, plogknif. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plas, m. plåsen, pl.
plåsa l. plåsor, – na,
1/ plats, rum, 2/ tjänst, plats.
rumsa plåsa.
Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogman

plawmän, m., -en, pl. -mäna, -na l. -män, -en, plogkarl. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogstjärt

plawstårt, m., -en, pl. -a, -na, det långa, något svängda styret, hvarpå plogens handtag är fäst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogsork

plawsåk, m. -en, pl. -a, -na, plogsork, det under bilen befintliga partiet af en plog. Sj.

ga ti smen o fa plawsåken stålad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogås

plawás, m., -en, pl. -a, -na, plogås. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommon

plòmen , u., pl. =

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommon

plo²men, n., -ed, pl. =, -en,
plommon. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommonskott

plo²mænaskòt, n., -ed, pl. =, -en, rotskott från plommonträd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommonsten

plo²m̲en̲ast̲ẹ̀n, m., -en,
pl. -a, -na, plommonsten.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommonträd

plo²m̲en̲atrè̲, n., -d, pl. =, -n, plommonträd. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pluffa

plåfa (plåfor, plaf, plåfed, plåfen, plaf, pl. plåfor) intr., plumsa.

vånad plåfor i hůled.

pågen plaf nér i måsen. Lj.

stat nu o plaf ud i gøn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plump

plomp l. plompor, m. och
f., n. plomt, pl. plompa
och efter bor, bör, plompa,
komp. plompare, -past,
plump (i sin tal). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. + plumpiröven

plo̱m̱pi̱rö̱ven, m., namn på en särskild melodi till hambopolska. Allmogen påstår, på skämt förstås, att noterna i melodiens första takt passa till orden plo̱m̱pi̱rö̱ven, af plo̱m̱p, plump, adj, l. plumsade, v., nh rö̱v, stuss. Sj.

spṟela na̱ plo̱m̱pi̱rö̱ven, deṉ haṉ ga̱r sa bra̱ o då̱nsa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plumpa

plo̊m̲pa (plo̊m̲por, plo̊m̲p, plo̊m̲ped, plo̊m̲pen, plo̊m̲p, pl. plo̊m̲por) intr., plumsa.

sté̲nen plo̊m̲p ti va̲n̲s.

di̲ sto̲ o plo̊m̲p ŭ̲d i̲ vá̲n̲ed.

hó̲n̲en la̲ o va plo̊m̲pen

ŭ̲d i̲ grá̲ven. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plumpande

plåmpane, n., -d, utan pl., plumsande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plumphet

plómphed, m., -en, utan pl., plumphet (i talet), plumpt uppförande, talande. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plumpt

plomt, adv., komp. plompare, plompast, plumpt (om tal). snåka, fjva plomt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pluna

pluna (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., slumra (i sittande ställning). Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plunande

plåenande, n., -d, utan pl., slumrande (under det man sitter). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plundra

plu²n̲ra (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., plundra.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plundrande

plu²n̲rande, n., -d, utan pl., plundrande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+plusa

plu̱²sa (plu̱¹sor, plu̱s l. plu̱²ster, plu̱st) intr. 1) vid gående nedsjunka i djup, lös snö. vi har plu̱st i sni̱-Ðjen di plu̱s i sni̱¹jen,
2) glida undan fä åkdon l. fötter, om på marken, liggande djup, lös snö. Sni̱¹jen han plu̱¹sor for vi̱nen. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plustra

plu̲²stra (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) intr., vada, gå i djup, lös snö. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plyt

plyt, m., plýten, förek.
blott i best. sing., hös, skalle.
Brukas blott i uttr. ji nan
på plýten, gifva, slå någon
på hösen, skallen. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåga

plåga², s., -n, pl. -gor, -na, plåga. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåga v.

plåga (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., plåga.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåga sig

plöga[2] si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., plåga sig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånbok

plå̲nebà̲g, f., -en, pl.
-bø̲jor, -na, plånbok.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåster

plóstor, n., -ed, utan pl., plåster. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåsterlapp

plo̱sto̱rlåp, m., - en,
pl. - a, - na, plåsterlapp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåstra

plö²stra (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., plåstra. plö²stra ed sår, ben m. m.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåstrand

plöstrand, n., -d, utan pl., plåstrande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåt

plå¹t, m., plå¹ten, pl.
plå²la, -na, plåt, mynt
som gällde 16 shilling, 33 öre.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåt

plat, m., plåten, pl.
plåta, - na, plåt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåtslagare

plåtslågare, -an.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåga

plåja, plåga, förek.
blott i pres. indik. plåjor.
intr. och impers.
han plåjor o vänta.
de plåjor o ble rajn om
skuraps märkad. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pläter

plåtor, m., -ban, utan pl., pläter (ed slags gul metall).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plätt

plet, m., pleten, pl. pleta,
– na, fläck, 1/ färg ad fläck.
dor ble røa pleta po kråpen,
2/ fläck, plats, ställe. håren
ble po pleten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plättet

plu̲²t̲ud l. -or, m. och f., n. -t̲ud, pl. -t̲uda, komp. -t̲udare, -t̲udast, 1/ fläckig. fu̲¹n̲storen ble plu̲²t̲uda au̲ rø̲¹jnud, 2/ som har färgade teckningar, fläckar. ø̲¹jud e li̲d plu̲²t̲ud på hå̲¹l̲sen. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plättvis

plåtavis, a., oböjl., förek.
blå i allm. i plåtavis,
fläckvis.

Sån e gran i plåtavis.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plódder

plígdor, n., -led, utan pl., pladder. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plóddra

plydra (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., 1) pladdra, 2) bubbla, gifva ifrån sig ett skvalpande ljud, om en vätska. vanud plydrar i rören. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plöddrande

plyddrande, n., -d, utan pl., 1/pladdrande, 2/bubblande, skvalpande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

plöja (plöjar, plöjda, plojt, plojd, ploj, pl. plöjar l. plöjar) k., plöja.

Sj.

ploja åp, upplöja.
ploja nér, nedplöja.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja, -de, -d el. -t, v. plöja

Lån plöja etc.

S. Wide

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja
v.

inf. plöja

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

plöja, plöjda, plöjt

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjande

plöjande, n., -d, utan pl. plöjande (af jord l. bräder). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plöje

plöje, n., -d, utan pl., plöjande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjnad

plöjnad -en

plöjd mark

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjnad

plöjnad, m., -en, utan pl., upplöjd jord. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plös

pløjs m., pl.-a, läderbit, som täcker öppningen

Ljunits | under snörbanden mellan snörhålen

på en sko. Ljunits.

H Malm 1880-t.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pock

pak, n., oböjl., pock.
lak o pak. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pocka

på̄ka (-ar, -a, -ad, -ad,
blott i n. sing., -a, pl. -ar)
intr., porka.
på̄ka po nad. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pocka sig till

påka si ti (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., tillporka sig, tilltvinga sig.

han kom hær inz o påka si ti brännevin. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pockande

pa²kane, n., -d, utan pl., pockande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pocker

pákor, m., oböjl.,
Pocker, fan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polack

polák -an -a -ana

Känt ss. arbetskraft sedan
början av 1900 t.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polera

polera (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., polera (möbler m. m.) Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polerandr

polérare, n., -d, utan pl.,
polerande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ polerning

polérniz, m., - ka, utan pl.,
polering. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ polichinelli

pæsenule, m., oböjl.,
förvridning af Polichinelli.
dær va en taskenspelare
ti Nelsnels sam viste
pæsenule. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polis

polis, m., -en, pl. -or, -na,
polisbetjänt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× polisonga

polisánza, f., -n, pl. -nzor, -na, polisong. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polkett

pœlkét, m., -en, pl. -or, -na, polkett, polka. dœ̄nsa, spr̄la pœlkét. Nelsvænsen spr̄la grœ̄na pœlkétor, men di e gœ̄mœldàs nœ. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polska

pa̱²lfa, f., -n, pl. -for, -na, polska, ett slags dans. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

poppelpil

pɔ́kɔmpíl

poppel, populus.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

poppelpil II

pópanpíl

poppel

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslin

postalín, n., -et, utan pl.,
porslin. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinsbyxor

pastelinsbojsor, f., -na, pluralt, porslinsbyxor, skämtsam benämning på mansbyxor af hvit linnetyg. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinshuvud

pastelinshowed, n., -ed, pl. =, -en, porslinshufvud.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinskanna

postelinskanna, f., -r, pl. -nor, -na, porslins-kanna, kaffekanna af porslin. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinskar

postelinskar, n., -ed,
pl. =, -en, porslinskärl.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porsleinsknapp

pastelinsknapp, m., -en,
pl. -a, -na, porslinsknappar.

L. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinshus

postelinskrus, n., -et, pl. =, -en, porslinskrus.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinspipa

pastelinspipa, b., -n, pl. -vor, -na, porslinspipa, tobakspipa med huvud af porslin. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinsnippa

pastelinsnipa, f., -n,
pl. -por, -na, gräddsnipa
af porslin. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinstallik

pastelinstalriff, m., -en,
pl. -a, -na, porslinstallrik.
Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port

port pl. -a

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port

port, m., portar, pl. portar, -na, 1/ port, portgång, 2/ dörr som tillstänger en portöppning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porter

pårtor, m., -n, utan pl.,
porter.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

portlucka

portalöga, f., -n, pl. -gor, -na, portlucka.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porträtt?

porträtt, -ed

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pôträtt

pôträtt, n., -ed, pl. =, -en, porträtt. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

portuggla

pa̱rtu̱gla[1], f., -n, pl. -lor, -na, eū af pa̱rt, port, och u̱gla[2], uggla, bildadt skäus-ord, som användes om kvinnor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post
s.

post. Lan

(brev och tidningar)

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post
s.

post, -en

pump, vattenpump.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postilla

pæstìl̲a pl.-or

dær va i làs̲avi̲s mer

pæstìl̲or

(efter prosten Mauritzson)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pott

pot, m., pot[1]en, pl. pot[2]or,
-na, pott, rymdmått omfattande
1/3 kanna. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potta

pȫṭa, f., -n, pl. -ṭor, -na, potta (nattkärl). Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× potteherius

pøtelérijùs, m., – un, pl. – a, – na, skämtsam benämning på en krukmakare. ordet bildadt af pøta, potta, och ler, ler.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potthrus

pȱṯakrṵs, n., – ed, pl. =, – en, med öra försedt ler- l. porslinskrus, afsedt att dricka svagdricka l. öl ur. Lj.

en bȱne ---- hade en vi̱d kát̲ a et vít̲ pȯ̀t̲akrṵ́s. (Skårby)

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pottmakare

pöt̲hmä̲gare, m., -n,
pl. =, -r̲na, krukmakare
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pott(e)makerska

pöt̲emàgor̲ga, f., -n, pl. -gor, -na, krukmaker-ska, benämning på, men ej tilltalsord till hustru l. dotter till en krukmakare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pottugn

potån, m., – kn, pl. – a, – na,
pottugn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prat, n., prátad, prat utan pl., prat. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prata

prå²ta (-ar, -a, -ad, -ad,
-a, pl. -ar) tr. och intr.,
prata. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pratmakare

prå̄tmàgare, m., – n,
pl. = , – r̄na, pratmakare.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pratmakerska

prå̲tmà̲gor̲ga, f., -n, pl. -gor, -na, pratmakerska. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

precis
adv.

presis
'audeles, just'
"de e presis sämm ..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika

præfga -a -ad

han præfga ènta de ja vrd

i morsanshólm

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika II

han mωte did ɑ præfʒa;

sin sɑ jωre di fʒòrfʒan i

ɑ̀rneʒ.

P. N.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika
v.

prìæfja eller (yngre) prìæka.
-ar -a -ad, p.p. -ad, n. =
dær va ènta prìæfjad pro
mìæza ìær.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika (n)
s.

práffa, f., -n, pl. -ffor,
-na, predikan. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika
v.

prc̱ēffa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., predika. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikande

prǽffande, n., -d, utan pl.
predikande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikant

predikånt, pl. -ar.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikning

predikney, pl. -or.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikning

pradíkney pl. -or

han va let stráy i sina pradíkneyor

(om prosten H. Mauritzson)

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikobok

prátsubàg, f., -un, pl. -bòjor, -na, predikobok, bok som innehåller tryckta högmässopredikningar.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikstol

prǣfgastǿl, -an.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikstol

prǽffastòl, m., -en, pl. -a, -na, predikstol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

preja

præ̊ja (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., præ̊ja. (i handel).

di̱ præ̊ja mi̱ ti ji va di̱ vɛ̊lɛ ha̱ for stů̱dana. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prejande

prå²jane, n., -d, utan pl.,
prå̈jande. Sj.
(i handel.)

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prejare

prå̊jare, m., -n, pl. =, -rna, prå̊jare (i handel).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prejeri

prajerí, n., – rijed, utan pl., präjeri (i handel).

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× peka

prẹ̄ja (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) 1/ tr., peta, påta. prẹ̄ja ỹ̄jenen ud po falk. prẹ̄ja hul po nad, 2/ intr., a/ peta, påta. prẹ̄ja i jō̱ren. prẹ̄ja me en pinz, b/ peka. mes̱tor prẹ̄ja me fi̱nzeren har vi̱ skule lẹ̄sa i vagen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× preka, v.

prèja -a -ad

peta, stiçka

han prèja dom i nàkan.

8148 Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prekand

prejane, n., -d, utan pl.,
1/ petande, påtande, 2/ pekande.
Se preja. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

press

pærs, m., pársen, utan pl., präss.

lüqza i pærs, lüqza pars po.

pársen e itu po mylan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressa

pärsa /-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar/ tr. prässa (i skräddareyrket). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressa

präs̲a (- ar, - a, - ad, - ad,
- a, pl. - ar) tr., präss a.
(Om präs̲sa i skräddareyrket
användes pär̲sa). Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressand

pårsane, n., -d, utan pl., prässande (i skräddareyrket). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressjärn

pårsejärn, n., -ed, pl. =, -en, prässjärn (för skräddare)

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

presslapp

pärslåp, m., -en, pl. -a, -na, prässlapp, tygstycke som af skräddare lägges öfver för att för att för hettans skadliga invärkan freda klädesplagg, som behandlas med prässjärn. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressning

pårsning, m., -en, utan pl., prässning (i skräddare-yrket). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressylta

prüsesülta, f., -n, utan pl., prässylta. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prestav

prestáv, m., oböjb., förek. blott i uttr. ga prestáv, prestafvera vid en begrafning. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prick

priff, m., priffen, pl.
priffa, -na, prick. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pricka
v.

prìfza ̀-a ̀-ad

han hade fad fát i et spíj
han sad a prìfza nan i ènen me.

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pricka

priffa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. och intr. 1/ pricka. priffa hul me en nål. – dar e priffad har du ska sy, 2/ vara våpig, senfärdig i arbete. Gutar nu nåd o lå'd ble ti nåd, står ente o priffar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pricket

pri²ffed l. -or, m. och f., n. -ffed, pl. -ffeda, komp. -ffedare, -dast, prickig. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prickig
a.

prïffed, adj, n. =

1875

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ prima

prima² (-ar, -a, -ad, -ad, blaū i n. sing., -a, pl. -ar) intr., uppföra sig tokigt, veūlöst. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ primet

pri̲med l. -or, m. ab f., n. -med, pl. -meda, komp. -medare, -medast, lokig, veulös. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prins

prins, 2 m., prinsen,
pl. prinsa, -na, prins.
prinsens abeseta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prinsessa

prin̲sä̲s̲a, f., -n, pl. -s̲or, -na, prinsässa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pris

pris, n., pri̱sed[1], pl. pri̱sor[2], -na, pris (i handel). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pris

pris[1], m., prisen, pl. pris[2]a,
-na, pris, nypa (snus). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

privet
(previtt)

previt, n., -ed, pl. =, -ea,
afträdeshus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

process

prosés[1], m., -en, pl. -or, -na, procäss, rättegång.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

processa

prosúsa (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n. sing., -a, pl. -ar) intr., procässa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

processant

prosessane, n., -d, utan pl.,
procåssande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

processmakare

prosésemàgare, m., -n, pl. =, -rna, procässmakare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

profession

profession, m., -en, pl. -er, -na, profession, yrke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

professor

professàsare, -an

professàsaren spec. om prof. Sven Nilsson, som var prebendekyrkoherde i V. Nöbbelöv & Skivarp

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

professor

profésare, m., -n, pl. =, -rna, professor. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

profet

profet, m., -ka, pl. -or, -na, profet. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

profoss

profós pl. -a.

fångvaktare,

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

profoss

profós, m., -en, pl. -a, -na, profoss. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prompt

prom̲t, adv., bestämdt, ovilkarligen, säkert. du ska prom̲t ga̲ ti prus̲ten i̲ da̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost

prǣst. ⊥en

di trǣde vel ènte ad
prǣsten kǿm
prǣsten barlín

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost

prǫst, m., prǫ́stun, pl.
prǭsta, -na, prost. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prostinna

prostin̲a, f., -n, pl.
-n̲or, -na, prostinna.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

protokoll

protokoll, n., -ed, pl. =, -en, protokoll. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prov

prav, n., práved, pl. =,
- en, prof.
vi̥sa prav po nad. Tj.
lo̥mna ed ø̱j po prav.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prova
v.

pr̲à̲va -ar -a -ad

di e m̲ida a pr̲à̲var v̲á̲rt á̲r

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

provdag

pravdá, m., -n, pl. =, -na, profdag. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

provköra

pravfø̱ra (-fø̱r, -fø̱rde, -fø̱rt, -fø̱rd, -fø̱r, pl. =) tr. profva! prafköra, genom körande pravfø̱ra en vojn, øj, lo̊ʃevàrff. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

provskrift

pr̲a̲vskrift[1], m., – ka, pl. – or, – na, profskrift.

vi̲ska skri̲va[2] pr̲a̲vskrift[1] i̲ ska̲lan[2] i̲ da̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prut

prut, n., oböjl., prut.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~pruta~~

prùtta, = ,'-ad

(på en vara)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pruta

pru̱ta (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n. sing., -a, pl. -ar) intr., pruta.

pru̱ta nér, tr., nedpruta.

pru̱ta áu̱, tr., afpruta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prutande

prutande, n., -d, utan
pl., prutande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pruten

prū²ten, m. och f., n.
- ted, pl. prū²tna och
efter bor, bör, prū¹ten o. s. v.
komp. prū²tnare, - nast,
som prutar mycket på ett
vara. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pruteri
s.

pru̲teri̲, -ad

prutning

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryda

pryda, prydor

han prydor ja bétor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prygel

pryl

aga, stryk

... fek prýl av skòlapiegana

Sjöholm

1922 Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prygel II

jå har fåd so mø̀ad pisk,
so de kan ènte àsas på en
vøjn alt va prýl já har fád

Sjöholm

1922

Nr 3109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryl, m., prylen, 1/ utan pl., prygel, 2/ med pl. prylar, -na, påk, graf käpp. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryggla

pryla[2] (-ar, -a, -ad, -ad, -a, fl. -ar) tr., prygla.

pryla[1] äw, intr., prygla åstad; bort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryglande

pryglane, n., -d, utan pl., pryglande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pråm

pram, m., prámen, pl.
pråma, – na, pråm. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pråma
v.

pråma / - ar, - a, - ad, - ad,
-a, pl. - ar / tr., på prům
transportera.

di pråmar sten ti stån. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pränga

pränza (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a pl. -ar) intr., mångla.

pränza me. edz, sil, hans m. m. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prångande

prånzane, n., -d, utan pl., månglande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× prångare

prázare

mångare, återförsäljare

jfr sìlaprázare

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prängare

prä²zare, m., -n, pl. =, -rna, månglare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pränge

prånge, n., -d, utan pl., mångslande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ prånge

präze, m., -n, pl. -za, -na, litet trångt rum, (bonings- l. annat rum). Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prångerska

prånzorga, f., -n, pl. -gor, -na, månglerska. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prägla

prå̄jla (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., inprägla, inskärpa.

mō̲woren prå̄jla ō̲ren so vel i pā̲gen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präkhj

prä²kti l. -tijor, m. och b.,
n. -tet, pl. -tija och efter
bor, bör, prä¹kti o. s. v.,
komp. prä²ktijare, -jast,
präktig. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präktighet

prǟk̲t̲i̲hè̲d, m., – en, utan pl., präktighet, utmärkthet, förträfflighet.

den kä̲r̲en̲s prǟk̲t̲i̲hè̲d vil̲ ja ä̲n̲te ji nä̲d fö̲r. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präktigt

prå̄ktet och efter for, för,
prå̄ktet, adv., komp.
prå̄ktijare, - jast, präktigt.
Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pränta

prä̱nta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., pränta. far han skrov sam de va prä̱ntad. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präss

1

präs, m., präsen pl.
obrukl., präss. Äfven pærs.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst

prest, ˊen, ˋor, ˋorna

présten han ble so slǿk

dén han blé àlri prést

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

præst

præst, -en, -òr, -òrna

dær e én præst a ska prædika
i bègge fjòrfjorna.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst II

de va en ræli præst; han va stræg; han fek ænte folk te trø på si.

(om prosten Mauritzson i Balkåkra)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

præst III

præstorna di fɛfɣ ɛ̀ŋen tɛ́ŋ
a sí nú

dánielsen hɛde præsten, men so
dø hán.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst
s.

prest. -en. -or, -orna

prästen hade båda en lidan klämma (om en tråg sakristia i kyrkan)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst II

prèstorna di va so strìeŋa fœ́r.

de va en dàkti prést, men han va strǽŋ.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prest, m., prästen, pl.
prästor, -na, präst. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästalus

prästalus, n., pl. =

växten brunskära el. frukten därav.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästamendaton

prästaamendåton

amendaton av prästgård.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästbonde

prästabönde, m., -n, pl. -bönder, -na, prästgårds-arrendator. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästdotter

prå̄stadòṯor, f., – en,
pl. -dòṯra, – na, prästdotter.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästdräng

prästadräg, m., -en,
pl. -a, -na, prästdräng,
hos en präst tjänande dräng.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästafamèlija, f., -n, prästfamilj
pl. -jor, -na, prästfamilj.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästfolk

prästafälk, n., – ed, pl. obrukl., prästfolk. Lj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst fru

prästafru -an, -or, -orna.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästfru

prästafrù, f., -fràwan, pl. -fràwor, -na, prästfru.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prèstagár -en

di liyfza mé a jik te prèstagáren.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prèstagár, -en, mask.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prå²stagår, m., -en, pl. -a, -na, prästgård. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästhusman

prästahusmän, m., -- en, pl. -- män, -- en, innehafvare af en bostads- l. mindre jordlägenhet, lydande under en prästgård och för hvars innehafvande dagsverken skola utgöras. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästjord

prå̄ṣtajòr, f., -ka, utan pl., prästjord, prästgårdsjord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkappa

prästakàpa, f., -n, pl. -por, -na, prästkappa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkläder

prästaklär, m., – na, pluralt, prästkläder, prästskrud, kaftankostym för en präst.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkrage

pl. prästakrå̲va

= Chrysanthemum leucanthemum

även beteckning för baldersbrå.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkrage II

pl. prästaknåva

Har. förutom den vanliga betydelsen
Chrys. leuc. också bet. Matricaria
inodora.

Fr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkrage

pl. præstakrá̲va,

Anthemis arvensis

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkrage

prästakråve -en -a -ana

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkrage

prästakrave, m., -n, pl. -va, -na, prästkrage.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästlön

prästalign, m., -en, pl. -or, -na, prästlön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästmöte

prästamöde, n., -d, pl. = -n, prästmöte. Vg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästpiga

prästapija, f., -n, pl. -jor, -na, en präst tjänande piga, hos prästpiga, Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästplan

prus̱taplàn, m., -en, pl. -or, -na, mark, område hörande till en prästgård. Sø̱raps o Niḇele prus̱taplànor nar i̱hop. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästrock

prästarock, m., -ka, pl. -a, -na, prästrock. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästsedel

prästasedel, m., – en,
pl. – sedla, – na, prästbetyg.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästson

prästasòn l. -sòn, m.,
-en, pl. -or, -na, prästson.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästtionde

prästatijene, m., - n, utan pl., prästtionde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästträdgård

prå̄ṣlatrægàr, m., -ka, pl. -a, -na, prästgårds-trädgård. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästval

prüstavàl, n., -ed, pl. =, -en, prästval. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästök

prästaöj, n., -ed, pl. =, -en, prästhäst. häst som tillhör l. har tillhört en präst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prōva

prǭ̄va (- ar, - a, - ad, - ad, - a, pl. - ar) tr., 1/ pröfva ja ble har̲t prǭ̄vad, nar mån̲en dø̲ far̲ mi̲, 2/ prafva. prǭ̄va klar̲, trǭ̄skø̲. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prövande

2
prövande, n., -d, utan pl.,
1/ pröfvande, 2/ profvande.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prövning

prǭ̄vniz, m., -en, pl. -or, -na, präfning.

vǣr o ēn har sī̄na prǭ̄vnizor o gǣ ijr̄nǣm. Lj

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalm

pl. sàlmor

om kvélen sa lesta hon jo sàlmor

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalm

Sal̲m, f., sal̲men[1], pl.
sal̲mor[2], -na, salm. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sålmebög, s., -en, pl. -böjor, -na, salmbok. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmodikon

salmódikòn, n., - ed, pl. =, - en, salmodikon, ed slags stråkinstrument.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmton

sålmetòn, m., -en, pl. -or, -na, salmmelodi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmvers

sàlmevèrs, -ed, pl. =, -en

hèla sàlmevèrs

(skulle läras utantill)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmvers

sålmevärs, n., -ed, pl. =, -en, salmvärs. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

publik

b.f. pabliken

(Nyare låneord)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puckel

påkel, m., -kn, pl. påkla, -na, puckel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puckelhurtig

pøkelhårti, m., oböjl., ord som är bildadt af pøkel, puckel, och hårti, hurtig samt utgör ett skällsord, som användes om puckelryggigt mankön. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ puddermulja

pœ̱doṟmœ́ḻja, f., -n, utan pl., oreda, virrvarr, röra. klǻ̱rna liḏzor i e̱n pœ̱doṟmœ́ḻja. ǻ̱ltiŋ e i̱ pœ̱doṟmœ́ḻja i̱ dœ̊ras hœ̱s. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pudel

pu̱del, m., -en, pl. pu̱dla, -na, pudel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puffert

puffert, m., -en, pl. -a, -na, puffert. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puffertkolv

páfor̲takàl̲v, m., – en, pl. – a, – na, puffertkolf, kolf på en puffert. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pugga
s.

pòga

groda

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pugga

pàg|a, -̀an, -̀or, -̀orna f.

groda

Jfr x hasslefrö

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pugga

pöga[2], f., -n, pl. -gor, -na, groda. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puggehatt

pùgehàt pl.-a

svamp som växer utomhus.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puggehatt

pl. pògehát̲a

benämning på hattsvampar

jfr p̲addehatt̲

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ puggehatt

pøgehàt, m., -en,
pl. -a, -na, benämning
på alla slags på marken
växande svampar. Träd-
svampen åter, af hvad slag
han vara må, kallas svamp.
Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puggespy

pò̱gespi̱, n.

grönalger, Chlorophyceæ

av pò̱ga, pugga (groda) och

spi̱ = kräk, det uppkräkta.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pugghål

pögehùl, n., -ed, pl. =, -en, grodhål, skällsord använt om ett lättfärdigt till växten litet fruntimmér.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pugg-pebling

pågepèlin, m., – en,
pl. – a, – na, grodyngel. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puggspi

pågspi², n., -spijud, utan pl., benämning på hopgyttrade vattenalger som under sommaren likt ett skinn täcka grundt, stillastående vatten l. i vatten liggande stenar. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pull

pol, m., pólen, pl. obrukl.,
1/ kupol på en väderkvarn
l. hvalf i en bakugn.
pólen po marsenskálmsmylan
liktar en gryda. – var on
e språken i pólen, 2/ uttryck-
för skalle, hjässa. ji nau
po pólen, slå ngn på skallen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pulma
s.

pólma, f., -n, pl. -mor, -na, epitet på en surmulen kvinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pulma
v.

på̄l̲ma (-ar, -a, -ad, -ad,
-blott i n. sing., -a, pl.
-ar) intr., vara surmulen.

ha̲r du̲ ás̲e na̲d o ga̲ o
på̄l̲ma fo̲r? Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pulmekar

pölmekär, n., – ed, pl. =, – en, epitet på en surmulen person. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pulmet

pålmed l. -or, m. och f., n. -med, pl. -meda och efter for, för, pålmed o. s. v., komp. pålmedare, -dast, surmulen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulpet

pulpét, m., -en, pl. -or, -na, pulpet, ett slags chiffonnier, hvars öfre del är sned och bakåtlutande

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulpetsklaff

pulpétsklaff, m., -en,
pl. -a, -na, pulpetklaffar.
Se pulpét. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulpetslåda

pulpétslada, f., -n, pl. -dor, -na, pulpetlåda. se pulpét. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulpetsnyckel

pulpétsnyjal, m., – len
pl. – nyla, – na, pulpets-
nyckel. Se pulpét. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puls

pål·s, m., pål·sen, pl. obrukl., puls.

pål·sen slår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pulsa

pålsa /-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar/ intr., påta, föra en stake, käpp l. dylikt upp och ned, t. ex. i ett rör, en trumma.

Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pulsande

pålsane, n., -d, utan pl., pulsande, pålande, en stakes, käpps förande upp och ned.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pulsåda

polsóra, f., -n, pl. -ror, -na, pulsåder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulver

pólver, n.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulver

pólvor, n., -ed, pl. =,
-en l. -na, pulver. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulverhäxa

pol̲vor̲häk̲sa, f., -n, pl. -sor, -na, pulverhäxa, epitet på ett buttert, inbundet fruntimmer.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pump

pomp, m., pómpen, pl.
pómpa, -na, pump. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa
s.

pø²mpa, f., -n, pl. -por,
-na, pumpa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa

pø̄m̲pa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) tr., pumpa.

pø̄m̲pa van̲. – e dar pø̄m̲pad, sa de st̲ar si̲ ti kré̲jad? Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpande

pömpane, n., -d, utan pl., pumpande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pumpen

pø̄m̲pen, m. och f., n.-ped, pl. pø̄m̲pna och efter for̲, för, pø̄m̲pen o. s. v., komp. pø̄m̲p-nare, -nast, svullen.

bẹ̄nen e for̲ pø̄m̲pna, skø̲̄na gar ǟ̲nte pø̄. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpkärna

pomp²ffàrne, m., -n, pl.
-na, -na, pumpkärna,
-frö. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpstock

pom̲pståk̲, sällan pom̲pa-
ståk̲, m., -en, pl. -a, -na,
pumpstock. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpstång

pom̲pstån, sällan pom̲pa-
stån, m., -en, pl. -stånzor,
-na, pumpstång. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpsång

pömpesång, m., -en, pl. -a, -na, pumpsång, trädgårdssång med pumpor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pund

pong, n., pónged, pl. = , pónger,
pund, lispund. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pund

pon, m., pónzen, pl. pónza,
- na, pung (pänningpung,
testikelpung). Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundare

pözare, m., -n, pl. =, -rna,
pundare,
~~Spundvikt~~, vikt, viktlod
på ~~ei~~ 1 lispund. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundbröd

pöz̆abrø̱, n., -d, pl. =, -n,
pundbröd, - limpa, grof
tåglimpa vägande 1 tispund.
Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundrör

påʒarò̱v, m., brukas ej i böjd form, ett skällsord bildadt af påʒ, pund, lispund och ro̱v, stuss. Förek. blott som skällsord på en person med namnet Nils. Nels, pels, påʒarò̱v. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundvis

pǫ̊zavìs, n., oböjl., förek. blott i uttr. i pǫ̊zavìs, pundvis. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pung

ponngen

'(penning)pungen'

pännja i ponngen å siråp i

monngen..." S. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pung
s.

pɑ̱ʒ, ´-en

speç. = sçrotum

dén̲ fek̲ jɑ lì̲a hɛ́n̲ i pɑ́ʒ̲en

näml. en som stötte mot en träd-
stam.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

punga

pø²nza (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) intr., i uttr. pønza ṽ¹d, punga ut.

pønza ṽ¹d mer pø¹nza. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

punsch

punsch, -en

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

punsch

pons, m., ponsen, utan pl.,
punsch. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

punschflaska

ponsflaska, b., -or, -na, pl. -skor, -na, punschflaska.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

punschfläck

ponsfläck, m., -en, pl. -a, -na, punschfläck. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

punschglas

pon̲ſglas̲, n., -ed, pl. =,
-en, punschglas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pur

pu̱ra, oböjl., adj., pur, idel, förek. blaū i uttr. pu̱ra mø̱j, gi̱t, idel skräp, strunt. Sj.

de e pu̱ra mø̱j sa mi̱jan jø̱r daṟ e̱ ti de stu̱lad.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kurjo

kórjo

kurjolók.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× purra

på̄ra, f., -n, pl. -ror, -na, förkrympt, starkt knottrigt träd. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ purra

pȫr̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., göra oredig, om människans hufvudhår.

ǟjta di̲ nu̲, sa du ǟu̲te pȫr̲ar hå̄r̲ed. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ purra

pø̄ra (-ar, -a, -ad) intr.
och impers., värka berusande
om stimulerande saker.
brænevìned pø̄rar i hø̄weded.
sigaren pø̄ra i skålen.
driff ænte for mijed, de pø̄rar
fort. Ej.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× purrand

pårane, n., -d, utan pl.,
hårets bringande i oordning,
om människor. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x purret

pø̄r̲ed l. -or, m. och f.,
n. -r̲ed, pl. -r̲eda och
efter for̲, för, pø̄r̲ed o. s. v.,
komp. pø̄r̲edare, -das̲t,
oredd, tofaig, om människors
och djurs hårbeklädnad.
Du har̲ din̲a øj pø̄r̲eda i̲ da̲.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pus

pus, m., pusen, pl. pusa, – na, utstående veck, skrynkla, ojämnhet, på klädesplagg.

siffen en rak: dar e pusa wyr armana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pusa

pů̱sa (-ar, -a, -ad) intr.,
vara skrynklig, ojämn,
ha utstående veck, om klä-
desplagg. Lj.

trojan hon̲ pů̱sar bo bö̱̊re
o va̱g. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pusch

pøg! l. pø̱t!, interj., pyū.

Afuen pø̱tsan̲! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pof! l. pof!, ado.
pyū.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pussla

pø²sla /- ar, - a, - ad, - ad, - a,
pl. - ar/ intr., pyssla.

gø o pø²sla me nød.

pø¹sla øm nøn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pust

pu̱st, m., pu̱stan, pl. pu̱sta, – na, pust (rök-, vindpust). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pusta

pu̲sta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) intr., pusta, stånka, andas tungt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pustand

pu²stane, n., -d, utan pl., pustande, stånkande. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puta

pu̲ᵉ̲da, f., -n, pl. - dor,
- na, puta. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puts

pos, n., pósed, pl. =, pósen,
puts, spraū. Gj.

jora nan ed pos.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puts

pøts (pøts, impf. pø̊tas, pres. pø̊tads, imperat. pøts, pl. =) dep., puffas, knuffas.

ska du pøts, va?

di sløs ennte rø̊ktet, di bø̊ra pø̊tas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putsa

påʒ̱a (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., putsa. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puts

pösa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., göra någon ett puts, spratt. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putsa av

pøsa áw (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) tr., utrusta för en resa, om människor.

i gar pøsa vi var ælna áw ti Amérka. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putsa sig

pa²sa si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., putsa sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putstopp

pudestàp, m., -en, pl. -a, -na, hufvudkudde (som är beklädd med örngått). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

put(e)stopp

pu̲²dkvà̲r, n., -ed, pl. =, -en, örngått. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ putta

pôṯa, f., -n, pl. -ṯor, -na, pytta, höna. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× putta
s.

pǿ̱ta, -ǽn, -ǽor, -ǽorna

hǿna; skämtsamt el. smeksamt och

ss. lockrop.

jǿ fær ledza ǿ̱vor mi̱na pǿ̱tor;

èḻa rǿjnar de pǿ ar.

(om en hörsbur av nät).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× putta v.

pø̊ṯa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. och intr., puffa, knuffa.

pø̊ṯa nan amkul.

pøṯa li nan. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puttande

pålane, n., -d, utan pl., puffande, knuffande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× putte-ljus

pɔ́t̲ɛjm̲s, n.

växtn = Bellis perennis.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× putteljus

pȫtejus, n., – ed, pl. =, – en, tusensköna: bellis, såväl vild som odlad. Lj.

de fu̍sta u̍dslana pȫtejus en ser am vären, de ska en ēda, sa far en ūnte spu̍len. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puttelår

pø̄ṭelàr, n., – ud, pl. =, – un, hönslår (tillagadt som föda). Kom ska du ha et pø̄ṭelàr o bi̱da po i steḻed for den rø̱lije nyjelen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ putten

på̄ten, m. och f., n. -ted, pl. på̄tna och efter for, för, på̄ten o. s. v., komp. på̄tnare, - nast, snarsticken.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pyn

pyn, n., pýned, pl. =,
pýnen, mört.
pa̱gana e i̱ mo̱sen o ta̱r
pyn. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pynta

půn̲ta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., pynta. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pynta sig

pu²nta si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., pynta sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pyntande

pu²ntande, n., -d, utan pl., pyntande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pys

pys, m., pysen, pl. pysa,
– na, pys. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pysa

pỷ²sa (pỷ¹sor, pø̱s, pyst)
intr., 1/ põsa. ä̱²rtahàḻm
pỷ¹sor mẹ̱r an da ẹ̱ i̱ si̱ saḻ
si¹ffan en hỷ²na ti pỷ²sa i̱ fjä̱¹ran,
2/ koka öfver, om en vätska
kå²fafpè̱lan pỷ¹sor. Sj.
Äfven pỷsa ø̱¹vor, koka öfver.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pysa

pỹsa (pýsor, pøs, pyst, pyst, pys, pl. pýsor l. pỹsor) intr., gå och vara vred, så att man ej vill tala. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pysand

pysane, n., -d, utan pl.,
1/ pösande, 2/ om en vätska
som kokar öfver, 3/ om
en person som är så vred,
att han ej vill tala. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pyscha

pyʔfa, f., -n, pl. -for, -na, fal, lättfärdig kvinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pyssling

pÿ²sliŋ, m., -en, pl. -a, -na,
pysling, dvärgartadt trou.
vǣr pǣr iŋbi¹l̲a má¹s̲es å²n̲or̲s
ad dær va pÿ²sliŋa i̲ stenklåŋan.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pyst

pyst l. pyśtor, m. och f.,
n. pyst, pl. pyśta, komp.
pyśtare, – stast, vred, så
man ej vill tala. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

pleonastiskt:

en kan ènte fortýtta på-d

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

adv. & prep.

pa

di setor mìed te sìes pa fìra

dá = gör mycket undan på 4 dagar.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på II

adv. & prep.

han bǿr jǿ po ỳyẓe

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

pω

anv. ss. prep. ffr herregårdars och större gårdars namn:

èla hade hán ènte vad pω tώrge

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

adv. & prep.

pó starkton., pø svagton.

de tæjnta di ènta pó pø dán tídan.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

pa, prep. och adv., på

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

po

"vuser sniglahus po träsko-
na po en ..."

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påbet

pæbe̱t, lika i alla g.,
pl. -a, komp. - be̱tare, - ta̱st,
starkt böjd för, enträgen.
jiṉs va sa pæbe̱t o vi̱le ha̱
ḻlna.
di̱ va fæ̱selet pæbe̱ta o vi̱le
æw̱ ti tyslan o ffe̱na. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påfågel

pæfål, m., -en, pl. -a, -na,
påfågel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påfågelfjäder

pæfúlafjær, m., -en, pl. -a, -na, fåfågelfjäder. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påfågelhöna

pafu̱lahigna, f., -n, pl. -nor, -na, påfågelhöna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påfågelkyckling

pofulaffriglig, m., - en,
pl. - a, - na, påfågelkyckling.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påfågeltocke

pafu̱latàk̲e, m., -n, pl. -k̲a, -na, påfågeltupp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påfågelägg

pofúlaidz, n., -ed, pl. =, -en, påfågelägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påg

pæg, m., pl. -a

gosse, pojke

sin já va pág ---

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påg:

ja vé<u>d</u> som pá<u>g</u> ----.

= jag vet ifrån den tiden jag var "påg".

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påg

i bet. "son"

pàgana di e mìad éldre
en jáa.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påg:

pågen han fyùpta-d sín.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påg
s.

pæg, -an, -a, -ana

1. gosse, pojke. 2. son, åv. om vuxen.

(2) de va min pæg, som jálp mi

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×påg

pæg pl. -à el. -á

nær man va pág, sprant man

æ fæza fùela dær.

m. f. 97

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påg II

el. pæng etc.

dær va et pær pængá nèreifrá sværte

m-f. 1897

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

so frågte han di ándre
pågana va de vá.

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påga-ar

i utta. i mi̱na pa̱u̯ga á̱u̯a

1937 5064. Balkåkra, Sjunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pågiven

pojen, m. och f., n. -jed,
pl. -jena, komp. -jenare,
-nast, begifven på.
pojen po o driffa.
pojena me fule. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pågók

pωjǿk, -en

skämtare, muntergók

de va en pωjǿk, men en

ωfánteli begǿvnry

Ordet också belagt i St. Köpinge i Herrestads hd

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pågök

pojåk, m., -en, pl. -a, -na, muntergök, upptågsmakare. (Det äldre ordet skulle vara pojåj, men detta användes aldrig.) Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påhitt

påhitt, n., -et, pl. -or, -na, påhitta. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påhälsning

pohél̲sniz, m., -en, pl. -or, -na, påhälsning. Lj.

ja fiff pohél̲sniz aw ffyva i gar nåt̲a.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påhäng

påhäng, n., -et, utan pl.,
påhäng. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påk

pag, ´en, ˋa, ˋana m.

pojke; äv. son;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påk

pag, m., pl. -a,

1) pöjke

2) minste drängen.

S. Wikie

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påk

pa̱ug, -ɛn, -a, -ana

pojke, gosse, son

di hade bòr̲a ɛ́n pá̱ug.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påk

pæg, ˊen, ˋa, ˋana

eller pæng etc.

dær e ˋeyen krǽg for en pǽg

i et ˋærtalán

gosse, pojke, son Talesätt

Nr 4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påk II

po den tíden jà va pǽg

di ǽgon bórt æ gǽn hém

lìasóm ýsta pæ̀ga (Tulesätt).

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påk

pag, m., pågen, pl.
påga, – na, pojke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påkbälg

pa̱²gabèl, m., – en,
pl. – a, – na, pojkvasker.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jugsl

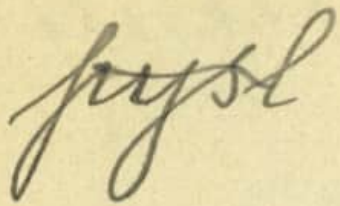

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påkbänk

pågabänk, m., -en, pl. -a, -na, gossbänk, bu gossar afsedd skolbänk.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påkpitt

på̱gapit̲, m., -en, pl. -a, -na, manslem hos en gosse.

på̱gapit̲en han̲ sr̲̄dor i̲ hū̲led o spů̲t̲ar ti goū̲len. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påkvurden

pågavùren, m., n. - red, pl. - vùrna, komp. - vùrnare, - vùrnast, pojkvulen, - aktig. Brukas blott med negation. ùnte sa pågavùren, öfver gossåldern.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påk-år

pågaår, n., -en, plurall, pojkår. Tj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påla

på̱la (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., påla, genom pålning fastgöra. lo̱̊gevàrffed e så̱kort på̱lad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pålande

pålane, n., -d, utan pl., pålande. Se påla. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påle

på̄le, m., -n, pl. -la, -na,
påle. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påminna

pomíza (-mízor, -mízde, -mízt, -mízd, -míz, pl. -mízor) tr., påminna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påminna sig

pomíza si (-mízor, -mízde, -mízt, -míz, pl. -mízor) refl., påminna sig, minnas.

den ilsvádan kan ja gat pomíza mi. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påminnelse

pomizelse, m., -n, pl.
-sor, -na, påminnelse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påpasslig

påpåseli l. -lijor, m. och
f., n. - let, pl. - lija,
komp. - lijare, - lijast,
påpassling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påpasslighet

pæpáselihèd, m., – en utan pl., påpasslighet. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påräkna

pore̱kna (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) tr., påräkna, förvänta, emotse.

Ja pore̱kna be̱tor sa̱ e̱tor mo̱rjulen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse
s-

pòse pl. -a

påse; äv. = mindre säck.

di hàde dom i en pòse po rýdzen (näml. varorna).

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

på̲se², m., -n, pl. -s̲a, -na, påse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsgris

påsagris, m., -en, pl. -grisor l. -grisar, -na, påsgris, gris, vid hvars kastrering blott den ena testikeln kunnat utskäras.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

påse, -an, -a, -ana

Nr 5109 Skärby .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsk

påsk (böjda former ej belagda)

om påska om påsk, vid påsktiden;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsk(a)

pàska, påsk.

ja, om jùlana do bagta vi en fìra bág po én gáz, so de skola stá si te pàska.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påska

påska, f., -n, pl. -skor, -na, påsk, påskhögtid. Tj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påska
s.

pæ̱ska (oböjl. ?)

påsk

dé̱ har sæ̀ḏad hæ̱r sin pæ̱ska
(om ugn grannlåt på väggen).

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskafton

påskaåtan, m., – ha,
pl. – åtna, – na, påskafton.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdag

påskadå, m., -na, pluralt, brukas vanl. i best. form, påskdagar, påsk- och annandagen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdag

påskadå¹, m., -n, utan pl., påskdagen.

Ja va i förrspan en påskadå¹, o den påskadån glimor ja åbri i min tid

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdagseftermiddag

paskadasu²tumida l.-u²tor-
mida, f., -n (pl.-dor, -na
mindre brukl.) påskdagsefter-
middag. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdagsförmiddag

paskadasförmida, f., -n, (pl. -dor, -na mindre brukl.) påskdagsförmiddag. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdagskväll

pa̱skada̱skvä̱l, m., – ha
(pl. – kvä̱la, – na mindre brukl.)
påskdagskväll. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdagsmiddag

pa̱skada̱smi²ḏa, f., -n,
(pl. -dor, -na mindre brukl.)
påskdagsmiddag. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdagsmorgon

1

pa̱skada̱smä̱rn, m., -en,
2 mindre brukl.
(pl. -mä̱rna, -na) påsk-
dagsmorgon. Gj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdagsnatt

paskadasnat, m., – en
(pl. -nätor, – na mindre brukl.)
påskdagsnatt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskfrihet

påskafrihed, m., – en, utan pl., påskfrihet, – lof, – ferier. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsklilja

pl. påskaliljor

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskklilja

påskalilja, f., -n, pl. -jor, -na, påsklilja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsklördag

paskalørda, f., -n, pl.
-dar, -na, påsklördag,
lördagen före påskdagen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskmat

påskamåd, m., – en, utan pl., påskmat, särskildt i betydelsen af påskmat som lagligen tillkommer en klockaren.

Lj.

Uttrycket förekommer redan i landeboken.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påskäftad

postsoutad l.-or, m. och f., n.-tad, pl.-tade, utan komp., påskindad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskägg

påskaudz, n., -ud, pl.
=, -un, påskägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påssjuka

på̄sagu̱ga, f., -a, utan pl., förek. vanl. i best. form, påssjuka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påstyr

postýr, n., -ed, pl. =, -en, bestyr.

dar e ed fa̱rlet postýr nar falk ska flu̱ta a̱le si̱na sto̱mpa a̱mkri̱ŋ. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påstå

postå /- står, - stå, -ståd, -stå, pl. -står/ tr., påstå, försäkra.

har kan du postå sant?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pästä
v.

put. pastó

di pastó dé

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ på stånden

postån, m. och f., n.-ståd, pl.-ståna, komp.-stånare, -stånast, enveten, envis, svår att öfvertyga. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsvante

påsavante, m., -n, pl. -ta, -na, bålgvante. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påta

pūda (-ar, -a, -ad, -ad,
-a, pl. -ar) tr. och intr.,
påta.

pūda hål

pūda i mōj. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påtand

pu̲²dane, n., -d, utan pl., påtande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påtår

påtår, m., -en, pl. -a, -na, påtår. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påve

påve, m., -r, pl. -va, -na,
upplåst, pösande karl.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

päls

puls, m., pulsen, pl. pulsa,
-na, päls (1/ manspäls, 2/
kjol af fårskinn med påsittande
rell). Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pälsknapp

pälsaknàp, m., - en,
pl. - a, - na, pälsknapp
knapp hörande till en mans-
päls. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pälskrage

pälsakråva, m., -n, pl. -va, -na, pälskrage, i en päls fastsydd krage. slå pälsakråvan åf om örnen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pälsloomma

pälsaloma, s., -n, pl. -mor, -na, pälsficka, ficka i en päls l. skinnkjol. Lj

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pälsrock

pälsarock, m., -en, pl. -a, -na, pälsrock, rock med pälsfoder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pålströja

pålsatröja, f., -n, pl. -jor, -na, fruntimmerströja bestående af fårskinn med påsittande ull. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pålsärm

pålsärm, s. -en, pl. -or, -na, pålsärm, ärm i en manspäls. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jtal

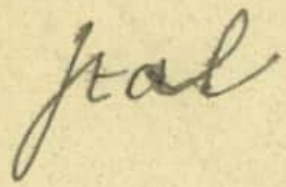

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pära

s.

pära -an -or -orna

pärorn

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pära
s.

pæ̀ra pl. -or
päron

(i Vemmenhögs hd: pàra).

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pära

pära, f., -n, pl. -ror, -na, pärorn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pårebit

pårebid, m., -en, pl. -a, -na, pårorbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pärekärna

pårefsärne, m., -n, pl. -na, -na, pärenkärna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× päresmak

päresmåg, m., -en, utan pl., päronsmak. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påresticke

påresticke, n., -d, pl. =, -n, påronstycke, stycke af ett påron. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påretrå

pæ̀ratrǽ, n.

påronträd.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ päreträ (d)

päreträ, n., -d, 1/ utan pl., päronträ, - virke, 2/ med pl. =, -n, päronträd.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärla

pärla, f., -n, pl. -lor, -na, pärla (glas-, svett-pärla m. m.). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärla

pärla (-ar, -a, -ad) intr., pärla.

svi1len pärla po pänan. brännvined pärlar i gläsed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärleblomma

pl. pärlablåmor

pärlhyacint

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pärlegrés

pärlegrés, n.

Briza media.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärlekrans

pärlekrans, pl. -a

om kransen av svarta och vita glaspärlor, som användes som gravprydnad.

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärlhöna

pärlehöna, f. -n, pl. -nor, -na, pärlhöna.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärlhöns

pärlehöns, n., -en, pluralt, pärehöns. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärlkrans

pärlekrāns, m., -en,
pl. -a, -na, pärlband.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärlkyckling

pärlaffiglin, m., – en, pl. – a, – na, pärlhönskyckling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärletocke

pärletàke, m., -n, pl.
-ka, -na, pärlhönstupp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärlägg

pärlkädz, n., -ed, pl. =, -en, pärlhönsägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pöl

pø̱l, m., pø̱¹lun, pl. pø̱²la,
– na, pöl (vatten–, blodpöl)
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pöla

pø̄la, f., -n, pl. -lor, -na, fårlus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pölsa

pìφlsa -an -or -orna

korv.

Nr 4293 Villie, Ljunits h^d

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pölsa

pu²lsa, f., -n, pl. -sor, -na, 1/ korf, 2/ med blånor stoppad valk, som fordom, fastsyddes vid nedankanten af ett urringadt, ärmlöst kvinnolif, ett s. k. ²Øvorliv, och som tjänade till fäste för kjolarne.

Sj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pólsbit

pu̇̄lsabi̇̄d, m., -en, pl. -a, -na, korfbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pólsgryta

pulsegryda, f., -n, pl. -dor, -na, korfgryta, gryta med kokande korf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pölshorn

pålsehòrn, n., -ed, pl. =, -en, korfhorn, ring af ett gröfre l. kleare nöthorn, hvilken annändes då korf stoppas. Korfskinnet trädes på hornringen, hvilken håller dess ända utspänd, så att korfmassan kan ifyllas.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pólspinn

pålsapiz, m., -en, pl. -a, -na, korfsticka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pólsskinn

pålsagiz, n., -ed, pl. =, -en,
korfskinn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pólsstycke

pålsestiffe, n. ,- d. pl. = ,- n,
korfstycke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

r

ar̲, n., ár̲ed, pl. =, ár̲en,
bokstafven r.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabarber

rabárbor

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabba

pl. ràbor

kålrötter. På senare tid äv.

kalrúdor

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbba

råbba, f., -a, pl. -bor, -na,
rålrot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabba

rå̄ba (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. och intr., skrapa, åstadkomma ett skrapande, skurande ljud, t. ex. som då man med en knif renskrapar ett kakkärl.

i far ünte lam o rå̄ba, den nyfortinta grydan for galed. pijan la o rå̄ba po guled.

Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rabba av

raba aw (-ar, -a, -ad, aw-rabad, -a, pl. -ar) tr., afskrapa, afskura.

ta, o raba lid møj aw vøjnen. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rabbande

2
råbane, n., -d, utan pl.
skrapande, skurande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rabb-blad

rå̱beblà̱, n., -d, pl. =, -n, kålrotsblad. Sj.

jorlåpoṟna har ẹ̄dad å̱le rå̱beblà̱n au̱.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rabbe-fan

ràbefán

blast hos rabbor

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rabbet

rå̲bed l. -or, m. och f., n. -ved, pl. -veda och efter for̲, för, rå̲bed o. s. v., komp. rå̲bedare, -dast, sjämn, skroflig.

rå̲bed ginz. rå̲beda nö̲va. en rå̲bed rä̲ffa. rå̲bed toj.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabbfrö

rå̄befrø̄, n., -d, utan pl., kålrotsfrö. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbbgröt

råbegröd, m., -en, utan pl., kålrotsmos (en maträtt).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabbla upp

rabla åf (-ar, -a, -ad,
åfrablad, -a, pl. -ar) fr.,
rabbla upp. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabbplanta

rå̄bepla̱nta, f., -n, pl. -tor, -na, kålrotsplanta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabbsång

råbbesång, m., -en, pl. -a, -na, kålrotssång, trädgårdssång med växande kålrötter.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkare
råkare, m., -n, pl. =, -rna
1/ vallackare, natman, hudaf-
dragare, person som har sin yrke
att kastrera och taga huden
af hästar, 2/ rackare, ett skällsord.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rackare

ràkar/a, ̀--en

nattman, hudavdragare;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raçkare

ràkare -en

håstslaktare

daved brølín, ràkaren

ifra snòwtarp - - -

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

racharekona

rå̲k̲arekò̲na, f., -n, pl. -nor, -na, rackarkona, vallackarens, nattmannens hustru. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad

ra̱, f., – n, pl. ra̱r, ra̱[1]rna, rad.

skri̱[2]va en ra̱. –

en ra̱ jas̱, pi̱[2]lor, ste̱[2]na.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad
s.

ra

di kóm po rá a hade
Garabázor.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× radd-rad

rå̱darà̱, f., -n, pl. -r, -na, uttr. för lång rad, ramsa, kädja.
en hel rå̱darà̱ me falk.
glå̱tana jiff i en rå̱darà̱.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ radhänd

rahänd, neutr. rahänt

bekväm, lättvindig, praktisk

de e rahänt a ble åw me de.

(om halm. som brännes)

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rahänd

rahänd l. -or, m. och f.,
n. -hänt, pl. -hända, komp.
-händare, -händast, lätt-
vindig

en

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radio
s.

rådia, -an

Nytt ord (1920-talet)

di hör jo mesan i rådian

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tradlång

ralång l. - or, m. och f.,
n. obrukl., pl. -låna, komp.
-lånare, -lånast, gifmild,
frikostig. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radlänghet

raläzhed, m., -en, utan pl., gifmildhet, frikostighet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radvis

rā́vis, n., oböjl., förek.
blott i utt. i rā́vis, radvis.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radänga

radänza, f., -n, pl. -nzor, -na, lång rad, ramsa, sammanhängande följd, långberättelse. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× raffel

ráfel[1], m., oböjl., stryk, pisk.

hær ska vå̲nzka ráfel[1].

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rafsa

$\overset{2}{\underline{ra}}$vsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., rafsa

$\underline{ra}$vsa $\underline{i}$h$\overset{1}{\underset{1}{\underline{o}}}$pa, $\underline{i}$sa$\overset{1}{\underline{m}}$en.

$\underline{ra}$vsa ti $\underline{si}$. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råfsand

råvsand², r., -d, utan pl.,
råfsande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raft

ra̱vt, m., rávten, 1/ kollekt., utan pl., 2/ med pl. rä̱vta, -na, mycket lång, omkring 2 tum i genomskärning hållande trädgren.

vi̱ ska ti skäm̱en o gä̱ra ra̱vt ti läjta me.

dar e läjtad me ra̱vt.

ta̱ mi̱ et pa̱r rä̱vta ti. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+raftet

rå̱vted l. -or, m. och f.,
n. -ted, pl. -teda, (komp. och efter bor, bör, rå̱vted o.s.v.
rå̱vtedare, -dast, mycket lång
och smal, gänglig (ej om ytor). ranglig

på̱gen vu̱sor sa rå̱vted.

en rå̱vted ju̱lenlàka.

siffen ka̱l sa rå̱vted. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ragata

ragåta, f., -a, pl. -tor,
-na, ragata. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1899

rag, m., rågen, utan pl.,
ragg (getragg m. m.)
lowed e strit samenrag.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ragget

rågud l. -or, m. och f., n. -gud, pl. -guda och efter for, för, rågud o. s. v., raggig. Komp. rågudare, -dast. Gj.

rågud sam en jrdabàk.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raj-grå

rägnes

(regnar namn)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rajgräs

rägres, n., -et, utan pl.,
rajgräs: lolium perenne. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak

råg l. rågor, m. och f.,
n. rakt, pl. råga och
efter för, för, råga, komp.
rågare, -gast, rak. Ej.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
sb.

ràg/a, -`an, -`or f.

bakugnsraka;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
v.

råga -ar -a -ad

pass. rågas

di skola rågas a skråvas

(om sockerbetor)

Nr 7648 Sjörup, Ljunits hd

L. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka

vb.

rägga, =, -ad;

1) raka av skägg o.d.

2) raka bort (gröder o.d.)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
v.

råga -ar -a -ad

råga a råda

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
s.

rä̲ga, f., -n, pl. -gor,
-na, raka (ugnsraka). Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
4.

rä̱ga (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) 1/ tr., raka. rä̱ga en gri̱s. - rä̱gar du̱ din fäfaṟ? 2/ tr. och intr., påta. rä̱ga di hu̱l po rü̱dan me skö̱u̱len? - rä̱ga i̱ na̱d, i̱ mø̱z, i̱ sni̱, i̱ vaṉ.

ra̱ga äu̱, h., afskrapa. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ra

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka sig

rä̱ga si̱ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., 1) raka sig, afraka siū skägg, 2) påta sig. la blę̱ o rä̱ga di̱ i̱ nę̱san. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakande

rågane, n., -d, utan pl.,
1/ rakande, bortskrapande
af skägg l. borst; 2/ påtande.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakborste

rå̲gubùs̲te, m., -n, pl.
-s̲ta, -na, rakborste. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakdon

rå̱gudọ̀n, m., -un, pl. -or, -na, rakdon. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raket

raket, m., -en, pl. -er, -na, raket. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakhet

rágẖed, m., -en, utan pl., rakhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakkniv

rå̲gekni̲v, m., -en, pl. -a, -na, rakknif. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakkyss

rä̲gaffsùs̲, m., -en, pl. -a, -na, rakkyss. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raklåda s.

rå̄gulåda, f., -n, pl. -dor, -na, raklåda, låda hvari rakdonet förvaras. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakslagen

ragslån, m. och f., n. - slåd, pl. - slåna (komp. - slånare, - nast mindre brukl.) eg. rakslagen; flärdfri.

de e en ragslån kvinza. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakspegel

2
rågespägl, m., -en, pl. -a, -na, rakspegel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakstake

rågeståge, m., -n, pl. -ga, -na, skaft, stake till en ugnsraka. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakstrigel

2
rågestrijel, m., -en, pl.
-strila, -na, rakstrigel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakt

rakt, adv., rakt. komp.
rägare, - gäst.
rakt fram, in, med, ner
för rakt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raktvål

rågetvål, n., -et, pl. =, -en, raktvål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakvatten

rå̲gevån̲, n., – hd, utan pl., rakvatten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rala upp

rala åp (-ar, -a, -ad, åpralad, -a, pl. -ar) tr., rada upp, upprada.

Dar va sa åpralad i dörasstuwa.

åler kåren sto åpralade po vöred. Sj.

Åfven rasa åp.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ralla av

ra̱la ä̱w (-ar, -a, -ad)

impers., om något som går

någorlunda, hjälpligt, som

är passabelt.

de ra̱lar ä̱w me heḻsan

de har ra̱lad ä̱w li̱d me

vo̱ven. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ram
s.

ram, m., ra^{1}mbn, pl.
ra^{2}ma l. ra^{2}mor, – na,
ram (infattning för en tafla
l. spegel). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ram
adj.

ram l. råmor, m. och f.,
n. ramt, pl. råma, komp.
råmare, råmast, amper,
skarp, från, om lukt l. smak.

driffad l ramt.

brød lutar ramt. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramla

ràmla -a -ad

di hælt pa a ràmla =

var nära att ramla.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramla

ra^{2}m̲la (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) intr., ramla, falla. skorst^{1}ẹ̲nen e ra^{2}m̲lad.

ram̲la a^{1}w̲, falla af.

ram̲la n^{1}ẹ̲r, am̲kol̲^{1}. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramlande

råm̲lane, n., -d, utan pl.,
ramlande, fallande.
har e ut fåsklet råm̲lane
po skar̲stēna i̲ a̲r. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ramma

rå̄ma (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) tr., råka, träffa (med slag, skott o. d.)

han slo, men de rå̄ma mi ēnte.

skōted rå̄ma priffen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

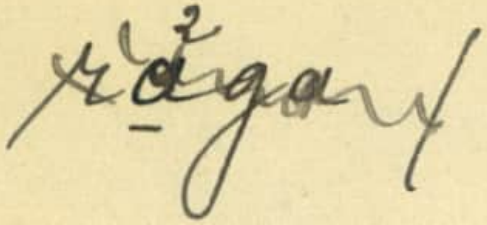

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramn

rawn, m., rawnen, pl.
rawna, – na, ramn,
korp. Föruldradt.

krager o rawna di tyfs ud.
Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ramn

ràmna (obest. pl.)

korpar

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ramn

ra̱vn, ´en,

korp

rá̱vnen gá̱l i da̱.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rampris

1

ram̲pri̲s, n., - ed, pl. - or,
- na, rampris. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramsa

rå^{2}m̲sa, f., -n, pl. -sor,
-na, ramsa.

en lå^{1}ŋor rå^{2}m̲sa sø^{1}jlegà̲rn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ramska

rå̄m̲ga /-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar/ tr., taga för sig annektera, tillgripa.

tø̄sor̲na rå̄m̲gar vo̲r po, sin le̲, nar di̲ kø̄m̲or hæm̲.

ram̲ga ti̇ si̲, samma bet som föreg.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand

ra̱n, m., ra̱nen, pl.
re̱nor, -na, rand. Tj.
rø̱a re̱nor o grø̱na i dy̱nan
en dø̱ ra̱n i̱ brø̱d.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

randa

rå̱na (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., randa.

rå̱na fo̱rkle, dy̱nor. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

randa

rå̱na (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., 1/ söka, leta, vända upp och ned på i ordning liggande saker för att kunna finna något. gaḵ êṉte o rå̱na i lå̱dorna lå̱nor. – nu̱ kaṉ dar va rå̱nad naḵ ê̱te de̱ nyglad, 2/ pyssla. må̱nen gaṟ seḻ i̱ la̱n o rå̱nar. Sj.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× randet

rå̲nud l. - or, m. och f., n. - nud, pl. - nuda, utan komp., randig. Sj.

en rå̲nud gal. et rå̲nud fo̲rkle.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandgrås

sànegrés, n.

Typhoides arundinacea

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

randning

rå̄niŋ, m., -en, utan pl., randning.

ji mi̱ en graṉ rå̄niŋ ti dy̆nor.

dar ha̱r bled fe̱l i̱ rå̄niŋen.

Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. ranka

rå̱nzka, f., -n, pl. -kor, -na, loka tiu seldon.

sijun vi fiff rå̱nzkor ti sr̥lana, sa bler sjun ålri vrydna. ordet förek. öfven i vörsen: rija, rija rå̱nzka, husten hr̥dor blå̱nzka. har ska vi rija? festa vas en pija. nar vi kom ti kanzens gar, sa va dar inzen huma, udan tva sma hånza. di la onze vudza sliffa sina ludza. "vav, vav!" sa den lile,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ranna

rå<u>n</u>a, f., – n, pl. – <u>n</u>or, – na,
rånna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ranna v.

rå̲n̲a (rå̲n̲or, rå̲n̲de, ran̲t, ran̲d, ran̲, pl. rå̲n̲or l. rå̲n̲or) tr., rånna.

rå̲n̲a kni̲ven i̲ na̲n.

dräzen rå̲n̲de fsyvan i̲ lå̲red.

Sj.

ran̲a i̲nz (ran̲or, ran̲de, ran̲t, i̲nzran̲d, ran̲, pl. ran̲or) tr., rånna in, sticka in.

rå̲n̲a en kni̲v i̲nz.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ranna till

ra̱na ti¹ (ra̱nor, ra̱nde, ra̱nt, ra̱n, pl. ra¹̱nor) tr., puffa till.

ra̱na a̱mkul¹, puffa omkull.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

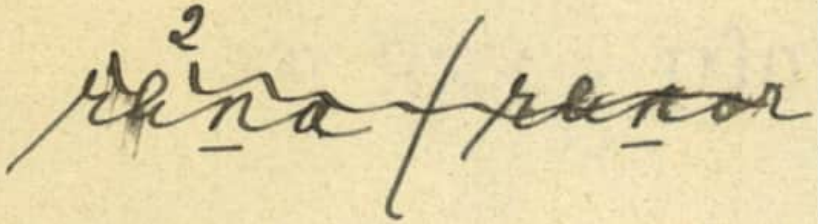

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rannemasha

rå̄n̲emàs̲ka, f., -n, pl.
-s̲kor, -na, rännarkärring.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×rannesnäija

rå̄n̲ensnc̲ère, f., -n, pl. -ror, -na, rännsnara. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

rannespett

rå̄n̲eespègd, n., -ed, pl. =, -en, rännspö. Ordet förekommer blott i en saga: "Grådals döttrar". x/

ffå̄r̲ingen s̲a̲: "du ska fa̲ mit̲ rå̄n̲eespègd o rija̲ po. Lj.

x/ Tr. i Techningarnah toner, s. 6.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rann-sten

rå̲n̲ast̲èn, m., – en, pl. – a, – na, rännsten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rannstenshål

rå̄n̲astẹ̄nshù̲l, n., -ed, pl. =, -en, rännstenshål, -öppning, i en vägg gjord öppning för en rännsten.

varú̲lan forsø̲kte pó o kom̲a ím̲ ijú̲nam rå̄n̲astẹ̄nshù̲lad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rannstensmók

rå̄n̲ustẹ̲nsmø̲̀j, n., – ud, rännstenssmuts, i en rännsten samlad smuts, orenlighet.

Nạ̲r en bler bi̲stø̄k̲un, da e de vrạ̲ o smø̲̄ra rå̄n̲ustẹ̲nsmø̲̀j po. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rannstensnaskare

rå̄n̲ustẹ̄nsnàs̲kare, m. ,-n, pl. = ,-r̲na, rännstensgranskare, -sopare. Skällsord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ranntiä

rå̄n̲utrà̲, n., -d, pl. =, -n,
benämning på en mycket
högväxt, med taggar l. tornar
försedd buske med röda blommor
o bär, hvilken ofta planterades
vid husväggar, där han stundom
uppnådde större höjd än huset.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rant

rant l. rántor, m. och f.
n. rant, pl. ránta och
efter for, för, ránta, komp.
rántare, – tast, rak, rak-
vuxen.

en rántor kar. – rant i
rýdzen. – ránta tra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ranta

rå̱nta (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) tr., förek. blott i uttr. rå̱nta nos, sätta näsan i vädret, visa sig stolt, spotsk.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ranta sig

rå²nta si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - ar) refl., råta på sig, gå med rak hållning.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rantafej

ran̲tafáj, n., -ed, utan pl., brådska, bestyr, besvär.

vi̲ håder san̲t ran̲tafáj, i̲n̲an vi̲ fiff jo̲rt re̲nt i̲ åle̲ hu̲l.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapa

se ˣ repa

323. Gjunits hd. P. L. 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp

rap, n., råped, pl. =,
råpen, rapp, slag (af käpp
l. dylikt). Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp

rap, adj., förek. blott i utter. i råpa fi̱tud l. tåged, i rappet, om en kort stund, snart, snabbt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp

rap, n., 1 råped, förek.
blod i mun. i l. på 1 råped
i rappet: om en kort stund,
snart, snabbt. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rappa

påpa (- ar, - a, - ad, - ad,
- a, pl. - ar) th., rappa,
packslå.

påpa en länga, en vedstj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rappa sig

råpa si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - ar) refl., rappa sig, skynda sig. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rappank

råpank², n., -d, utan pl.,
rappande, kalkslående. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rappning

räpniz, m., -en, utan pl.,
rappning (på en vägg).
räpnizen sédor start pa.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rappskala

rapskåla, f., -n, pl.
-lor, -na, tjufaktig kvinna.
Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raps

raps, m., rapsen, utan pl., raps.

sa̱, bø̱sta, taga, sula raps. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 raps
s.

1 raps. 1/2 m

4. raps

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raps-halm

ràpsahàlm, -ar

di' har brant ràpsahàlm på
dèta stèfjed.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapshalm

råpsahàlm, m., -en, utan pl., rapshalm. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapsstycke

rapsastiffe, n. ,-d, pl. =,-n, rapsstycke, med raps besådd åker. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rar

adj.

rar

"å en monng sämm e så rar..."

S. 127

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rar

rar l. rårar, m. och f., n. rart, pl. råra och efter for, för, råra, komp. rårare, -rast, 1/ rar. en märkt. råra årtor, plomen, pantaflor, rart sø. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rarhet

1
rarhed, m., -en, utan
pl., 1) rarhet, 2) utmärkt-
het, förträfflighet. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rart

rart, adv., komp. rårare,
- rast, 1/ rart. den kvinzan
snåkar sa sut o rart,
2/ utmärkt, förträffligt.
de gar sa rart i var vov.
årtorna jiff rart itu. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasa

rå̲sa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., rasa, uppföra sig ursinnigt, vettlöst. Nar mån̲en kom̲ hum̲ o va sup̲en, sa rå̲sa han̲ sam̲ han̲ va gå̲len o slo̲ i̲tu̲ sa med dar va i̲ hu̲sed. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasand

rasanes, predikativt adj., oböjl, sing, och pl., rasande, ursinnig, galen.

e du rent rasanes sam gar sa nyjen i dine fulen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rask

raṣk l. rá̱ṣkor, m. och f., n. raṣt, pl. rå̱ṣka, komp. rå̱ṣkare, rå̱ṣkaṣt, 1/ frisk, motsatsen till sjuk, om lefvande varelser, 2/ rask, snabb, färm. rå̱ṣka Sj. ed raṣt frue̱we̱nte̱me̱r. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raska på

raska på¹ (- ar, - a, - ad, - a, pl. - ar) intr., raska på. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räska sig (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., raska sig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Raska Sara

rå̱ska sa̱ra, en vanlig polske-
melodi.

Ljunits

Känner du raska Sara? etc.

Snårestad

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm.

1107. A. Malm 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råskhed, m., -en, utan pl., raskhet, snabbhet, färdighet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raskt

rast, adv., komp. råskare, råskast, 1) raskt, snabbt, färmt. arbäja rast. 2) sära rast, 2) duktigt, mycket. sufa rast. – den slåjtaren betälor ältid rast.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasp, m., rå̱spen[1], pl. rasp
rå̱spa[2], - na, rasp. Sj.
Ed slags mycket grof fil.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raspa

råspa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar/ tr., raspa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raspa

råspa, s., -n, pl. -por, -na,
raspa, rifven skråma

ja fe en råspa po növen
am spijed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raspande

räspande, n., -d, utan pl., raspande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rast

rast, m., rásten, pl. rástor, – na, hastigt gående, långvarig motion, ansträngande gående arbete.

vi fiff vas en rédi rast, nar vi hog rue.

Ja ffør ente me fuljan udan ti rast.

Øjen har fad tva rástor i da Si

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta

råsta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., motionera, gifva motion

råsta anz. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta sig

rå̄sta si̱ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., motionera sig, anstränga sig genom häftig rörelse.

ska du ǟnte iz o rå̄sta di̱ po då̄nsebà̱nan? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rastand

rastane, n., -d, utan pl., försättande i ansträngande rörelse, motion.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rav

råv, n., 1 råved, utan pl.,
bärnsten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rava

rå̄va (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) intr., ragla, vackla. Blott om lefvande varelser. Kå̄ren va fol̲, sa han̲ rå̄va. ga̲ hum̲ me di̲, ga̲ ēn̲te har o rå̄va sam̲ et spetå̄kel. Øjen sto̲ o rå̄va, sa trēt̲a va di̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ravalja

raválja, -an

ramsa, radånga.

ja lèsta hèla raváljan for hálkáran i gær àftes, nær vi skær hàkalsa (svarade en pojke på ett husförhör, då han inte kunde klara en katekesfråga).

1954. Balkåkra, Sjunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ravhjärta

ravhjärta, n., -d, pl.
-hjärtan, -en, bärnstens-
hjärta, liten prydnadssak
att bäras om halsen bestående
af ett af bärnsten gjordt
hjärta. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ravstycke

ravstiffe, n., -d, pl. =, -n, bärnstenstycke. Lj.

spetören han hite et ravstiffe i føn, sam han fe tusen rikstålor for. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

recept

reséft, -ad

Nr 4293 Villie, Ljunits h:d
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda
s.

rèda

i'utta. ha rèda pa. vrda rèda pa

de vrd ènta en ànen áls rèda

pa hér

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda
v.

re, rèda, ret, p.p. red

tillreda, färdigställa.

dén e fél réd (om en komma)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda

re (rer, réda, ret, red, re,
pl. rer / th., reda, tillreda.
re grød, koka gröt.
re en sæŋ, bädda en säng.
re hår, kamma hår.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda

re̱a, f., -n, utan pl., reda.

dær e bra̱ re̱a me deṉ máṉen. – dær e inzen re̱a me háṉses snaḵ.

ha̱, vṟda re̱a po nad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda v.

reda po,
'reda på'
"se då fittj hann jo reda po..."
s. 40

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda

rỹ̊da (-ar, -a, -ad, -ad, blaū i n. sing., -a, pl. -ar) intr., bädda en hvilosäng.

ta̱ o rỹ̊da li̱d ǿ̊ʒe mi̱l dar rỹ̊dad ǿ̊ʒe drǿ̊ʒana?

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda sig

v

ré si

vi kan ré -vos nòna-dá.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda sig

rẹ̄ si (rẹ̄r, rẹ̄dh, rẹ̄t, rẹ̄, pl. rẹ̄r) refl., kamma sig.

tạ en kam o rẹ di. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda sig

№ 323.

re̱ si̱ (re̱r, re̱de, re̱t, re̱, pl. re̱r) refl. 1/ reda sig: har ska du kuna re di̱ mer skolen? – kan du re di̱ ve tinzed?, 2/ re si ti̱, göra sig i ordning. falkad rede dam ti o skule ti jile̱s, 3/ om vearbetad jord, som tiuredes, låter sig vereda mer el. mindre väl. jo̱ren re̱r si̱ bra̱ si̱.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redan

2. rēdan, adv., redan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ redan

1
rēne, n., -d, utan pl.,
1/ bäddande (af en säng),
2/ kammande (af hår). Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede
s.

rède, -en

fågelrede.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede

rigde, m., -n, pl. -da, -na, rede, fågelbo. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig
a.

rèdi'

han va rèdi' te preadika

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig
a.

rèdi', pl. rèdia

di va rèdia ta a spìla dí

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig
a.

rèdi

han va rèdi te a hæla i
ærnry hùma
hon va rèdi lærìna.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig
v.

rèdi n. rèdet

rèdet jìla

et rèdet hòstajíla

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig
a.

rèdi

han va rèdi te a kona
fèkta

i bet. tigga.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redkam

rḗkam, m., - en, pl. - a, - na, redkam, grofkam, kam med grofva, på afstånd från hvarandra sittande tinnar, tänder. (En tälkam heter fsåmer-kàm). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redo

rẹ̄dọ, oböjl. adj., sing och pl., n. och komp. obrukl. rediz, färdiz, beredd. Prédikativt.

e du rẹ̄dọ ti gạ mẹ̄?

ja e rẹ̄dọ ti svạ̄ra vẹ tinzed. vạ̄fạr va di ẹ̄nte rẹ̄dọ ti fṛẹla mẹ̄? Lj.

Repr. lån? eller av äldre redughen? J.J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reds

ris, genit. sing, genus obestämbart. Endast genit sing. förek. och endast i uttr ha, ta, va ti ris, hafva, taga, vara till reds, till hands.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

leds

i förb. ha ta leds,

ha i beredskap, ha till hands.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap

reskåv¹, n., -ed, utan pl., redskap, åkerbruks-redskap.

ja möte² fröva² nyt reskåv¹.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap

reskáv, n.; pl =,

jordbruksredskap (plog, harv o. d.)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskapshus

reskåvshus, n., -ed, pl. =, -en, redskapshus, hus, bod, hvari åkerbruks-redskap förvaras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redägg

rydaudz, n., - ud, pl. =,
- un, ägg som kvarlämnas,
då ägg tagas från tam-
fåglars reden.
la rydaudzud lidza. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ regalhet

regálhed, m., - en, utan pl.,
1/ punktlighet, pålitlighet,
2/ duglighet, duktighet, 3/ riktighet,
4/ värklihet. I nyare målet äfven
regálhed. Se vidare regál.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regal

regal l. -or, m. och f.,
n. -galt, pl. -gala, komp.
-galare, -galast, 1/ punktlig,
pålitlig. en regal kar o ha
o farta me, 2/ duglig, duktig.
de far en si de e en regal dran,
3/ riktig. paperen e regala,
4/ värkliz, veritabel. en regal tasin, tåtar, skojare.
Åfven (i nyare målet) rejal. Lj. № 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regalt

regält, adv., komp. -gälare, -gälast, 1/ punktligt, pålitligt. betäla regält. - vi fiff bröved regält, 2/ dugligt, duktigt. han fultor si regält, 3/ riktigt. fröved bler regälast skröved, am spetören skrivor ed, 4/ tösen e regält tösed. Äfven (i nyare målet) regält.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regel

²rēgel, m., -en, pl. ²rēgla, -na, regel. På dörr o. d.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regemente
s-

rejeménte, -ed. M.=, -en

ve di ándra rejeménten

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regemente

1 rejemente, -ld.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regera

rejera (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar/ 1/ tr., regera, styra. en ska vel la gud rejera si., 2/ intr., gräla på någon, bannas. kvinnan rejera me månen. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regerande

rejérane, n., -d, vtan pl.,
grälande, bannande.
de va ut forfáselet rejérane
for di gitstívrana. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regla

2
regla (- ar, - a, - ad, - ad,
- a, pl. - ar/ fr., regla.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reglank

2r
reglane, n., -d, utan pl.,
reglande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rájn, n., rájned, pl. =, rájnen, rägn. Lj.

regn

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn
s.

rejn. -ad

vi har fad so mi̱ad rejn

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn
s.

rejn. -ed

men han làwte mér
rejn i mòres.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn II

nú har han làwad róju
ijén (näml - speakern i radion)

Nr 5109 Skärby Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna
v.

rɛ̀jna -ar -a -ad

de rɛ̀jna

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna
v.

jà far lædza ǿvor mina
pǿtor; èla rœjnar de pa-ar

om en hönsbur, som var av nät
och blev övertäckt med en säck.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna
v.

de rèjnar ål tit dan

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna
v.

lèjna -ar -a -ad.

d. lèjna etc.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna
v.

rœjna -ar -a -ad.

eller rœjna etc.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

rå̊jna (-ar, -a, -ad) impers.,
rä̊gna. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna av

rajna åw (-ar, -a, -ad, åwrajnad) tr., i följd af säga affalla från, om murbruk, kalkrappning o. d.

lerad har rajnad åw vedzen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna itu

regna itu (- ar, - a, - ad, itu-regnad) intr., regna sönder, gå sönder i följd af regnets invärkan.

Al var tor lidzor o e itu-regnad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnande
s.

rǽjnane, -ad

handlingen att regna, ihållande regn

de mǽza rǽjnanad.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnbåge

regnbåge, m., -n,
pl. -ga, -na, regnbåge sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x regndropp

rajndråp, m., -ku,
pl. -a, -na, rägndroppe.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× regnet
a.

rägnad, neutr. =

regnig

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× regnet
a.

rǣjned, neutr. =

regnig el. rǣjned

de e mǫ̀l̲ed a rǣjned a blǣsed

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† regnet

räjned l. -or, m. och f.,
n. - ned, pl. - neda, komp.
- nedare, - nedast, räjnig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× regnfan

rajnfán, n., -hd, pl. =, -hn, reufana: tanacetum.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnig

rèjned, reuta- =

dar e so ofántalat rèjned

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnkappa

regnkåpa, f., -n,
pl. -por, -na, rägnkappa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnskur

rajnskur, m., -ku,
pl. -a, -na, rägnskur.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnvatten

regnvån, n., -ed, utan pl., regnvatten. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnväder

rajnvär, n., – ed, utan pl., rägnväder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× reke

rēje, m., -n, utan pl.,
salio i munnen uppkommande
fuktighet. (spott heter sput).
svēla rēje.
ja har sa ont i hālsen, sa
ja kan knaft svēla rēje.
har en vørf i ārma ēla ben,
sa ska en smōra fāstenes
rēje pa. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rekommendera

rekomendéra (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) / tr. 1/ rekommendera, anbefalla, 2/ rekommendera (brev).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

religion

religión -en

vil vi ènte ha religión,

kan vi la blé.

V. J., som blivit plågad på husförhör av prosten 14.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

religiös

relegǿs pl. -a

di va di kaḻar relegǿsa

(om fröknarna Kurçk)

sígri hon va jo relegǿs.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

religiös

religøs

di e mìed mér religøsa dær
ópad i smálán.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rem

rum, m., rum[1]an, pl.
rum[2]or, -na, rem. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ remla

$\overset{2}{\text{rum}}$la, f., -n, pl. -lor, -na, remsa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remsa
s.

rèmsa, pl. -or

kalørta rèmsor

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren

ren l. rénor, m. och f.
n. rent, pl. rena och efter
for, för, rena, komp. renare,
-nast, ren.
jöra si ren.
ren for pänza, blottad på pänzar.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren
a.

ren

di jøre fjydkvärnen rén.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v rægnfán, n. renfana, tanacetum

Även rægnafan.

Folketymol.

Willie

~~Wintry~~

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renfärg

renfäri l. - rijor, m. och
f., n. - rat, pl. - rija
komp. - rijare, - rijast,
renlig, noga med renligheten.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renfärdighet

renfärihed, m., – en, utan pl., renlighet, noggrannhet ifråga om renligheten.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rengörning

renjörniz, m., -kn, utan pl., rengörning. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renhet

rēnhēd, m., -en, utan fl., renhet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renhållning

renhålning, m., – kn, utan pl.,
renhållning. Sg.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323 renlig

rẹ̄nlị l. -lijor, m. och f.
n. -let, pl. -lija, komp.
-lijare, -lijast, 1/ om väfnader
som i följd af sin färg m. m.
ej så fort får eñ smutsigt
utseende. de e rẹ̄nlija förkla
rẹ̄nlet toj., 2/ om saker
hvaraf omgifningen trots deras
beskaffenhet icke nedsmutsas.
dịnẹ kakalònan e rẹ̄nlijare an
an spis. Lj

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renrakat

renr1ägad l. – or, m. och f.,
n. – gad, pl. – gade, utan
komp., renrakad, renskrapad.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rens

rœn̲s, predikativt adj, oböjl., sing. och pl., blottad på, i fullkomlig saknad af, t. ex. pängar. rœn̲s for̲ pänza, sa̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa
v.

rènsa -ar -a -ad

-- rènsan grä'van ---

(gropen)

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

2
rännsa (- ar, - a, - ad, - ad,
- a, pl. - ar) th., rensa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa upp

rwn̲sa ǻp (-ar, -a, -ad,
ǻprwn̲sad, -a, pl. -ar) tr.,
upprensa.

grǻven e nÿlijen ǻprwn̲sad.

Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa ut

r̥ɯn̲sa ɯ̲d (-ar, -a, -ad,
ɯ̲drɯn̲sad, -a, pl. -ar) tr.,
rensa ut, utrensa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensand

rä^{2}n̲sane, n., -d, utan pl., rensning. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renskäkta

rengúṭa (-gúṭor, -gúṭa, gúṭ, -gúṭ, -gúṭ, pl. -gúṭor) tr., renskäkta, om lin; med skäktträ grundligt befria lin från skal och oredigo tågor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rena, n. – d, utan pl.,
kammande

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensning

rø̄n̲sning, m., -en, utan pl., rensning.

Ja lø̄m̲te min klå̄k̲a hos vermå̄garen ti rø̄n̲sning.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent

alldeles

de e rént forfálad

(om Rynge slott)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent II
adv.

di rφdnar rént óp
(äpplena)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent

alldeles

én tàga va de so de rént
dàra nær di rèyde
(näml. Kyrktornet i Skårby)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent II

de fàlde rént,

ol fill alldeles.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent

de e, rént úd séjt ---

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent = alldeles

drìeyahúrsen, ó di va
hèmska rént.

de va nad rént òvorflódet.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent ord.

rent

'audeles'

"... rent får månnga ..."

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent adv.

rent

"snacka rent ud"

s. 128

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

rent, adv., alldeles. Användes som förstärkningsord. rent gålled. – rent grøn sa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lent

adv.

lent

alldeles, helt och hållet

de e levad nén lént

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

rent, adv., komp. rēnare, rēnast, rent. Snāka rent. ja kan ūnte fāja rēnare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rentöwad l. -or, m. och f., n. -wad, pl. -wade, utan komp., rentvättad. Lj.

+ rentvad

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep
s.

rev, n.

lånt som et rév

1875

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep

rẹv, n., rẹ́van, pl. =,
rẹ́van, rep. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× repa

$\underline{re}^{2}$va ($\underline{re}^{1}$vor, $\underline{re}^{2}$vte, $\underline{re}$vt, $\underline{re}$v, pl. $\underline{re}^{1}$vor) intr., rapa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
s.

2
ruwa, f., -n, pl. -wor,
-na, repa, ett med långa,
hvassa järntaggar försedt
bräde, som användes, då
fröhusen afrepas från
lin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
sb.

rina f.

linrepa, apparat med vilken linfröhusen avrepas;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

rèva -ar -a -ad

di reva lévor te lévorpostøj

reva pantóflor

Nr. 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa II
v.

ja rèva te mi sál ósa –
nú di fyøvor –ed nú.
(näml. potatismjöl).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
vb.

rùa (böjda former ej belagda)

repa fröhus av lin

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

rèva -ar -a -ad

hǿrarúan te a rèva hǿren

me ---

vi rèva pantóflorna a gǿlde
dom.

Tillägg 1960.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

²rēpa (-ar, -a, -ad, -ād, -a, pl. -ar) fr., repa, afrepa.

²rēpa hør, bjør. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

r<u>e</u>vane, n., -d, utan pl., rafande. Lj.

+ repande

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparation

reparaɧ̱ώn

dœr ska ble en jȅdra

reparaɧ̱ώn dœr nèra

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reparéra -ar -a -ad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reparéra -a -ad

di har lyad a reparérad

i sòmars

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reparéra -a -ad

di reparéra na (s: kyrkan)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reparéra -ar -a -ad

di reparérar ál tíd på na

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repgrimma

1

r̲e̲vgr̲i̲ma, f., -n, pl.
-mor, -na, repgrimma,
tůggrimma. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rephank

revhánk, m., – en, pl. – a, – na, rephank, kort repstump med sammanbundna ändar och afsedd att fästa något i, repögla.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rephuvudlag

1

revhöwelà, n., -d; pl. =, -n, rephufvudlag, -stol, af tågvirke bestående hufvudstol i seldon. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

replina

revlina, f., -n, pl. -nor, -na, replina, draglina af tåg (i seldon).
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repslagare

repslåvare, m., -n,
pl. = -rna, repslagare.

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repslagarbana

revslávarebàna, f., -n, pl. -nor, -na, repslagarbana

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repslagaredotter

revslávaredòtor, f., -en, pl. -dòtra, -na, repslagardotter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repslagarefru

revslåvarefrå, f.,
-fråwen, pl. -fråwor, -na,
repslagarfru. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repslagargesäll

revslåvarejisèl, m., – en pl. – or, – na, repslagarge-säll. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repslagarson

revslávarasòn, m., – en, pl. – or, – na, repslagarson.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x repstumpe

revstómpe, m., -n,
pl. -pa, -na, repstump.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reptöm

revtum, m., -en, pl. -a, -na, reptöm, af rep bestående töm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
s.

$\overset{2}{\underline{re}}$sa, f., -n, pl. -sor, -na,
resa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rèsa, -or. rèsta, rest

di résor ma bós

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa

rēsa (résor, rēsth, rest, rest, res, pl. résor l. rēsor) tr., resa, uppresa. Tj. rēsa en Gæg, et Øj, pantáflor m. m.

rēsa en lǣza, uppsätta takstolen på en byggnad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa

rẹ̄sa (rẹ̄sor, rẹ̄sth, rẹst, rẹst, rẹs, pl. rẹ̄sor l. rẹ̄sor) tr. och intr., resa, färdas.

rẹ̄sa en lang vag.

e du ūnth rẹst inu̱? Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa sig

$\overset{2}{\underline{\text{re}}}$sa $\underline{\text{si}}$ ($\overset{1}{\underline{\text{re}}}$sor, $\overset{2}{\underline{\text{re}}}$ste, $\underline{\text{re}}$st, $\underline{\text{re}}$s, pl. $\overset{1}{\underline{\text{re}}}$sor l. $\overset{2}{\underline{\text{re}}}$sor) refl., resa sig.

Åfven $\overset{2}{\underline{\text{re}}}$sa $\underline{\text{si}}$ af. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resand

rēsenes, adj., oböjl., sing och pl., 1/ reslig, hög. en rēsenes stæwelæna, 2/ som ~~vid~~ under gåendet bär hufvudet högt, om hästar, en rēsenes mær. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resand

rẹ̄sane, n., -d, utan pl., resande. Af rẹ̄sa, färdas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resande

2
resande, n., -d, utan pl.,
resande, uppresande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resare

re̱²sare, m., -n, pl. =, -ṟna, färdknäpp, snaps hvarpå den person som skall begifva sig ut på resa bjudes i afskeds-stunden. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reseda

M. réséda

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resegille

rẽ̲sujìl̲e, n., -d, pl. =, -n, kalastillställning som göres för de personer, som varit behjälpliga vid uppresandet, uppförandet af takstolen på en byggnad, taklagsöl. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resfärdig

re̱²sufàri̱ l. -rijor, m. och f., n. -rut, pl. -rija, utan komp., resfärdig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reskamrat

$\underline{\text{re}}^{2}$sukam̲ur̲à̲t, m., – en pl. – or, – na, reskamrat.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reskassa

rẹ̄sekàṣa, f., -n, pl.
-ṣor, -na, reskassa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resklädd

2

resuklud l. -or, m. och f., n. -klut, pl. -kluda, utan komp., resklädd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resmat

re̱²semà̱d, m., -ka, utan pl., reskost. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ resme

rèsme

havrevippa

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× resme

ri^{2}s̱me, n., -d, pl. =, -n, 1/ av, om hafre. h^{2}ȧ̱vren e gȧ̱n i ri^{2}s̱me, 2/ refva, om ärter och vicker. dar e lȧ^{2}nza ri^{2}s̱me po bo ȧ^{2}rtor o vi^{2}ffor.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resning

rẹ̄sniŋ, m., -en, utan pl., reslighet, höjd, 1/ om byggnader. dær e en fa̱ærli̱ rẹ̄sniŋ po ffa̱ʳffe-tàrned, 2/ om hästar som vid rörelse föra hufvudet högt. de e ed ø̱j me go̱ rẹ̄sniŋ. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

respass

rẹ̄sepàs̱, n., -kd, pl. =, -kn, respass. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rist, m., m., ri¹sten, rest, utan pl., rest, återstod.

sta po rist.

for ri¹sten angar¹ de i²nzen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

restauration

restraǵ<u>ǿ</u>n. -an

(i gästgivargård)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

restaurera
v.

perf. part. restaurérad

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

restera

ris̱tẹ́ra (-ar, -a, -ad) intr.
ah impers., restera. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reta

$\underline{\text{re}}^{2}$ta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., reta, Sj. förarga, ~~göra med~~.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reta sig

réta sí (- ar, - a, - ad, - at,
pl. - ar) refl., reta sig, förargas,
vredgas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

retande

re̱²tane, n., -d, utan pl.,
retande, förargande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ retenera

reṯanéra (-ar, -a, -ad) intr.,
reda sig, skaffa sig utväg.
har han kan reṯanéra me
sa men skol, de vid gud.
Äfven reṯanéra si (-ar, -a, -ad)
refl., samma bet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ retirat

reṯerát, m., -en, utan pl.,
1/ reträtt. ta ti reṯerátan
retirera, draga sig ur spelet,
2/ utväg. ja har izen an
reṯerát en fåṯihùsed. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reva

rō̲va, f., -n, pl. -vor, -na,
pisksvepa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× revel

· rowl, m. koll., best. f. rówlan,
pl. rowla = tatsatsap.

S. Willis

№ 2964 Ljunits hd. A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x reobensben

1 ribensbèn, n., -ed, pl. =, -en, refben hos svin. Om människors samt öfriga djurs refben användes ordet

2 sijebèn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x reve

rǭvh, m., -n (pl. -va, -na, mindre brukl.) den bom i en väfstol, omkring hvilken rän-ningen är svept. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

revel

rövl, m., rövlen, pl. rövla, -na, 1) refvel, sandrefvel m. m., 2) kort svärdråde, spikadt t. ex. på en vagnshäck, en dörr m. m. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rheinländer

renléndaren el. rizléndaren,

en dans (Rheinländer).

Snårestad

Ljunits

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm.

1107. A. Malm 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ribba

ri²ba, f., -n, pl. -bor, -na, ribba. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ribba

ri²ba (- ar, - a, - ad, - ad,
- a, pl. - ar) tr., förse med
ribbor. ri²ba en brædevèdz,
en gowl, et lawt. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ribs

n. pl. reps, ¹en

vinbär

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ribs

reps eller resp. -en

neutr. pl.

vinbär

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rifes, s.

reps; pl.

vinbär

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ribs

resp, n., pl. =

vinbär

rφ̲a résp

svi̲ɛrta "

vi̲da "

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ricka

riffa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr. vicka på ett föremål, lösgöra t. ex. en påle, genom att bända från en sida till en annan. riffa po en stol, en stäge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rickande

riffande, n., -d, utan pl., vickande, bändande. Se riffa.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ricket

riffed l. – or, m. och f., n.
riffed, pl. riffeda och efter
for, för, riffed o. s. v., komp.
riffedare, – dast, som lätt
vickar. en riffed stol. – den
vøven e for riffed ti vøva i.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida

rija (rijor, re, reed, reen,
ri, pl. rijor och rijor,
pres. particip. rijenes) tr.
och intr. rida. Sj.
han re öjea ijal.
har va rijenes bud.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida

ri̱a re̱

pres. part. ri̱enes

han̩kom̩ ri̱enes;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida
v.

rìa, re, rèad

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida

rìa, rí̱or, re̱, rèad

p.p. rìanas

dær kóm̱ en rìanas pø en hénst

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida
v.

rìa, re, rìad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridande

rijanes[2], m., - en,
pl. - a, - na, ridande
person, person tiu häst,
ryttare.
har kom tva rijanesa[2]
forbi[1]. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridande

rijane, n., - d, utan pl.,
ridande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridbyxor

ribbyxor, f., -na, plurall, ridbyxor. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridgjord

1

rijor, f., -ku, pl. -or, -na, sadelgjord med ifästa stigbyglar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridhus

rihus, n., – ed, pl. =, – en,
ridhus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridhäst

ri̱hus̱t, m., -en, pl. -a, -na, ridhäst. Tj. vallack som användes till ridning.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridmän

1
ri̱maṟ, f., -kn, pl. -maṟor,
-na, ridsto. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 ridspö

ri̱spø̱, n., -d, pl. =, -n,

ridspö. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 ridstövlar

ristowla, m., - na, rid-
stäflar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 ridsår

risar, n., -hd, pl. =, -hn,
ridsår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridök

1
rijøj, n., - hd, pl. =, - hn,
ridhöst. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

ri

"åmm kamm emte e ri --"

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1837. Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

rij. komp. -are

en rijare

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik
a.

rij pl. rìja

alvénana di e jo rìja.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

ri¹ s. rijor, m. och f.,
n. rit, pl. rija, komp.
rijare, -jast, rik. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

adj

rij, pl. rijà

Nr 4293 Villie, Ljunits b[a]

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik
a.

rij M. -a

dó va dær fólk i fjòrkorna,
bòde fàtia æ rìja.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rike

rijk[2], n., – d, pl. =, – n,
rike. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikedom

ridám, m., -en, pl. -a, -na, rikedom. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rå̄kti (-tijor obrukl.) m. och f., n. - tet, pl. - tija, komp. - tijare, - tijast, riktig.
en rå̄kti kar, en duktig karl.
et rå̄ktet og, en god häst.
en rå̄kti tåsiz, en riktig narr.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdag

rik̲sta̲, m., -n, pl. obrukl., riksdag.

f̲å̲rinzor̲na ha̲lt rik̲sta̲ hu̲ne po gå̲dan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksvagsman

rékstasmán, -en. gen. -ens

den légor dár nòre ve

rékstasmánens (J: gård)

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdagsman

rikstasmàn, m., -ben, pl. -mèn, -ben, riksdagsman. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdaler

rikstålor, m., -en, 1/ med pl. =, -na, vid abstrakt beteckning. di fem rikstålorna va for mijed, 2/ med pl. rikstålra, -na. glutana fiff rikstålra ålihöpa. Kånan va fol mer blånzka rikstålra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti', n. rèktet

jà', di hàde rèkti' fòlkastùa.

de va en rèkti' ávalsgà'

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèktig
adj.

rèkti', M. rèktia

di' hada en rèkti' klöfta
a sata imöd

di' e rèktia tatra

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig II

i abekás dær hade di

sit rèktia nèste te síst.

(om Brolinarna)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti

di hade en rèkti hò̲da te

dom

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti

hanses mǿr sau ǿd som en rèkti trolhéksa.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räktig
a.

räkti

räkti gàmal svié

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× riktighet

rèktihéd

rättighet

dá hade di èyen rèktihéd; di hade èyen rustrét.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× riktighet

ràktihéd = rättighet

man di hàda en fàrli

ràktihéd

(om prästerna förr).

äv. = utskänkningsrättighet

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ riktighet

rek̲t̲i̲hè̲d, m., -en, pl. -or, -na, rättighet.

Ja har rek̲t̲i̲hè̲d ti bo̲ i̲ hu̲sed et a̲r.

tåt̲ra ta̲r dam̲ stö̲ra rek̲t̲i̲hè̲dor ha̲r di̲ kom̲or. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt

adv.

rèktet

já dó aliéra di stòre rèktet.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt
adv.

rèktet

di bosáte si rèktet

s: blevo riktigt bofasta.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt
adv.

rèktat

han kœ<u>n</u>a forkœ́<u>n</u>a guesœ́<u>r</u>
rèktat (om en präst)

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt av.

räktet

"ad anna va räktet säker.."

S. 111

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt

räktat

di kan änte räktat samdrås

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt

rek̲tet, adv., komp. obrukl.,
riktigt.
rek̲tet grant var
nu gar plåmen rek̲tet. Sj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rim

rim, n., rimed, pl. =,
rimen, rim.
"de jiff po rim", sa fiden-
grim. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimfrost

rimfrust, n., -ed, utan pl., rimfrost. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimlig

2
rimeli l. - lijor, m. och
f., n. - let, pl. - lija, komp.
-lijare, - lijast, rimlig. Gj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimlig

rimeli l. - lijor, m. och f., n. - let, pl. - lija, komp. - lijare, - lijast, om sådant som ej kräfver lång tid att bearbeta.

rimeli sa o håga.

tawed e ante rimelet o spinza.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimlighet

rìmelihéd

hár i ál rìmelihédens
námn ~~+++~~ kan de ble
bìliare?

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimma

rima (- ar, - a, - ad, - ad, blott i n. sing, - a, pl. - ar) intr., rimma, göra rim. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimma

ri̱ma (-ar, -a, -ad) impers.,
rimma (då rimfrost kommer)
da har ri̱mad i̱ naṯ, sa
maṟkan e vi̱d. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rimma sig

ri̱ma si̱ (ri̱mor, ri̱mde, ri̱mt) refl. och impers., om ett arbete som går raskt undan, fort uträttas.

de̱ e̱n ka̱r som a̱rbäjed ri̱mor, si̱ bra̱ for.
de̱ ri̱mor si̱ bra̱ po döras töjevàrff. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimmand

rimane, n., -d, utan pl., rimmande, hopsättande af rim. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring

riz, m., $\overset{1}{\text{rizen}}$, pl. $\overset{2}{\text{riza}}$,
- na, ring.

$\overset{2}{\text{rija}}$ ti $\overset{1}{\text{rizs}}$, feminam subire.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring

rey, -'en, -'a, -'ana

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring

reŋ pl. -a

di har rèŋa i snùdan

om tjurar

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

rèya, -or, rèyde

reya sámen: om tredje och sista ringningen till gudstjänst.

di stø ùedan fór te de reyde sámen; àle kàrana mègsan áw.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
v.

rɛ̀ŋa. rɛ̀ŋde, rɛŋt

jà kan jo rɛ̀ŋa ɛnúe, om hán e bòrte s: jag (f.v. kyrkoringare) kan ju ringa ännu, om han (= den nuvarande) är borta:

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
v.

rèŋa. -or. rèŋde. rɛŋt

vi rèŋde tré fjỳŋa

jfr +kyng

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

$\overset{2}{\text{ri}}$nza (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., ringa.+)

$\overset{2}{\text{ri}}$nza jul. — $\overset{2}{\text{ri}}$nza en tyr, svin. Lj.

+) förse med ring.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

rinza / rinzor, impf. fattas,
rønzed, rønzen, pres. particip
rinzenes / intr., 1/ rinna.
yjenen rinzor. – jused hade
rønzed po klærna. – rinzenes
van, 2/ läcka. tynzan, bålen
rinzor.
rinza aw, afrinna.
vaned e awrønzed. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

rinza / rinzor, rinzde, rinzt, rinzd, rinz, pl. rinzor och rinzor / ringa, 1/ tr., sätta en kyrkklocka i svängning. manen rinzor den stora klakan o kvinzan den lila, 2/ intr. och impers. rinza for li .. rinza aned .. rinza samen: de rinzde i foremides. Lj

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

ringa, ringor, ringde

ringa samen (numl. till gudstjänst;
om den tredje ringningen)

Nr 4293 Villie, Ljunits h:d

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
och adv.

rinza, oböjl. adj., sing. och pl., komp. rinzare, rinzast, ringa.

en rinza bagetel.

ja hade ente de rinzaste formit besvär.

vi fjorde ti stan rinzare en po en time. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringand

$\overset{2}{\text{rinzane}}$, n., -d, utan pl.,
ringande (med en klocka).
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare
s.

rèŋare. -en. gen. -ens

rèŋarens dòtor Gùte dén

I: Sysslan

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lingare

lèyare -an

kyrkolingare

han va lèyare, nelsjåkopsan.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare
s.

ringare

kyrkoringare.

Nr 8188, Villie, Ljunits hd
Nils Nilsson 1934 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägare

ägare, -en

kyrkoägare

hos yngre: ägare

Nr 4293 Villie, Ljunits h[3]

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare

rinzare, m., -n, pl. = , -rna,
ringare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringarehus

²ringarehùs, n., -et, pl. =,
-en, ringarhus, bostad
för kyrkringaren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringarekvinna

$\overset{2}{\text{ri}}$nzarekvinza, f., -n, pl. -nzor, -na, ringarhustru, hustru tiu en kyrkringare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringarekäring

rinzarekäriz, f., -en, pl. -or, -na, ringarkärring.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ringastav

rèŋastáv -en

en käpp med skramlande järnringar;
användes av vallgossarna.

vùtepágen hade en fʒép di
kala for rèŋastáv.

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringdans

ringdåns, m., -en, pl. -a, -na, ringdans. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringerska

rinzorga, f., -n, pl. -gor, -na, benämning på, men ej tilltal till hustru l. dotter till kyrkringare. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkning
s.

räkning, -en

(i kyrkan)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringning

ringning², m., -en, utan pl.,
ringning (med en klocka).
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringorm

rinzǫ́rm, m., -en, pl. -a, -na, ref-orm (hudutslag).
hær e kvi̊nzor sæm kan skriva bǫ̊rt rinzǫ́rma. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringsko

ringskå, m., - skåwen;
pl. -skå, - na, ringsko, ring-
formig hästsko, som använ-
des vid vissa hofåkommor.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringstav

2
ringstàv, m., -en, pl. -a, -na, ringstaf, kort staf försedd med på en böjd järnten trädda järnringar, hvilka skramla, då stafven skakas. En sådan staf användes af föreldar. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rinka

rin̄ʒfʒa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar, pres. particip rin̄ʒfʒenes) intr., förakt fullt uttr. för resa, färdas med skjuts.

ǣge va rin̄ʒfʒad ti stan.

Nu kōmor han rin̄ʒfʒenes hid po sunda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rinkande

rinzfjane, n., -d, utan pl.; föraktfullt utter. för fördande, resande med skjuts. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risp, n., rispad, pl. =, rispen, vinbär. Lj.

× rips

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ripsblad

ri̥spablà, n., -d, pl. =, -n, vinbärsblad, blad af vinbärsbusken.

bajnt han fjørde gu̥gunen ud o fajde i stu̥wan o sana o strøde ri̥spablà po gu̥lad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ripsbuske

ri^{2}s̱pabòs̱ke, m., -n, pl.
-s̱ka, -na, vinbärsbuske.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ripssaft

ri²spasàft, n., -kn, utan pl., vinbärssaft. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ris

ri̱s, n., ri̱sed[1], 1/ utan pl. ris, riskvistar, 2/ med pl. =, ri̱sen[1], ris att aga barn med, 3/ s.k. fastlagsris, buked af pappersblommor som ynglingar sätta i mössan, då de vid fastlagstiden utföra upptågat "ta ri̱zana[2]", taga ringarne.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risbunke

risbónkɛ, m., -n, pl. -ka, -na, rishög. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ risbók

risbóz, f., -en, pl. -or, -na, benämning på vanliga bokträdet, då man vill utmärka skillnad mellan detta och afvenbok. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ risengryn

rísengrýn, n., pl. =

risgryn

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risengryn

1

ri̱sḵngrỳn, n., -kn, pluralt, risgryn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risengrynsvälling

risengrynsvälling, m., -en, utan pl., risgrynsvälling.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ risengrynskaka

1
risengrynskåga, s., -n,
pl. -gor, -na, risgrynskaka. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risgrynskaga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

+ risengrynspudding

risengrynsbòdin, m., -en, pl. -a, -na, risgrynspudding.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x risengrot

1
risengröd, m., -en, utan
pl., risgröt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risgård

risgård, n., -d, pl. =, -n,
risgårdsgård. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risk

risk, m., riskun, utan pl., risk.

du far sul sta riskun. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riskera

risukera (-ar, -a, -ad)
tr. och intr. riskera.
ja har izuntiz o risukera.
risukera for nad. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riskvast

riskäst, -en

lengäl – a so fäjde di ine en riskäst.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riskvast

riskáust, -en.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risme

rèsme n. ; pl. = ;

havreax;

jfr vìpa, råg- l. kornax;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risnapp

risnäp[1], m., -en, pl. -a, -na, en lieformig skära, med omkring 1 fot långt blad och lika långt skaft, hvilken användes, då träd afkvistas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rissel

rä̱ṣel, n. ,– hd, pl. = ,– hn, groft, af långa, smala, tunna träspånor, vanligen pilspånor, flätadt såll. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rissla

rus̲la (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., sålla med ett groft såll, rus̲el. Se detta ord.

rus̲la ärtor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rist

rist, m., ris̱ten[1], pl. ris̱ta[2], -na, rost, gallar i en spib.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rist

rist, n., ristad, pl. =, risten, skåra, gjord med knif.

den ene ga den andre ad rist po fjöwten. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ista

ri̱²sta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., rista.
ri̱²sta mä̱²rffe. - ri̱²sta na̱mn i tra̱.
Användes äfven i bet. utfråga, plåga genom nyfikenhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista
v.

rǫsta, rǫsta, rǫst

rista, skaka

so rǫsta di ad óp

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista
v.

rùesta, -or, rùesta, rust

skaka

ja, so skøle di jø fígst tòska, æ
sín stæ æ rusta ed óp.

rùesta på nytt iakttaget 1962.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista
v.

rìsta, rìste, rust

pret. pass. rìstes

rista, skaka.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista
v.

rùsta, rùsta, rust

skaka, dana

e due rád, pétor, men due dàrar, so ska ja hùla di men due rùstas.

Talesätt
cul. P.P.

1938.

Skårby, Gjunets hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista

rẘsta (rẘstor, rẘste, rwst, rwst, rwst, pl. rẘstor l. rẘstor) tr., intr. och impers. rista, skaka. slåged rẘste tøsen. rẘstor flåskan fwst. hänzen rẘste o sled i länzfred. de rẘstor i ärma o ven. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista

ri^{2}sta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., halstra (sin).

en ri^{2}stad sil

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista

rw̥s̱ta / rw̥s̱tor, rw̥s̱ta, rwes̱t, rwes̱t, rwes̱t, pl. rw̥s̱tor l. rw̥s̱tor / tr., upprycka. rw̥s̱ta hø̱r, gre̱s, ǣ̱rtor m. m.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista sig

rm̥ṣ̱ta si̱ (rm̥ṣ̱tor, rm̥ṣ̱ta, rm̥ṣ̱t, rm̥ṣ̱t, pl. rm̥ṣ̱tor l. rm̥ṣ̱tor) refl., skaka sig.

dm e gø̱vud po klæ̱rna, md o rm̥ṣ̱t di̱ vu̱tor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ristand

1/ ri̱stane, n., -d, utan pl.,
1/ ristande, 2/ envist frågande.
Se ri̱sta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ristande

rus̲tane, n., -d, utan pl., uppryckande (af gräs, lin m. m.) Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ristand

rus̲tane, n., -d, utan pl., ristande, skakande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ristas

rœ̄s̱tas (rœ̄s̱tes, rœ̄s̱tes, öfriga tempus fattas) dep. skälfva, skakas.

pa̱gen rœ̄s̱tes i̱ hē̱la kräpen, sam̱ haṉ frø̱s. Gj.

ja rœ̄s̱tes sam̱ en bå̱gaṟȯ̱n, sa reḏ e ja.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ristelse

rø̄stelse, m., -n, utan pl., skakning, darraing, skälfning.

Ja fiff sänen rø̄stelse i min krap. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. × visterör

rus̱terò̱v, m., -en, pl. -a, -na, epitet på hankön som darrar, skälfver, skakar i kroppen. Sj.

daṟ ble lijavèḻ en bra̱ gu̱la-gàll aw̱ rus̱terò̱v, som ja fu̱fte aw di̱.

ò̱la? va ska deṉ rus̱ter-rò̱ven i̱nje po dà̱nsebà̱nan? Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ risset

rœ̄sted l. -or, m. och f.,
n. -sted, pl. -steda och
efter for, för, rœ̄sted o. s. v.,
komp. rœ̄stedare, -dast,
darrande, som är behäftad
med darrning i kroppen.
rœ̄sted po nœ̄ven.
den stī̄reda hon va rœ̄stedor
i hē̄la sin krop. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risthandad

rus̱ṭehà̱nad l. – or, m. och f., n. – nad, pl. – nade, utan komp., darrhänd. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rita

ri̱²ta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., rita.

ri̱²ta ma²n̲a. Lj.

de ø̱¹jed e sa gran̲t sam̲ de va ri¹tad.

ri̱ta a¹w̲, afrita.

ri̱ta a¹p̲, upprita.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ritande

ri²tande, n., -d, utan pl., ritande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ritare

ri²tare, m., ~ n, pl. =,
- rna, ritare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ritbok

ri̱²tubȧ̱g, f., -en, pl. -bȯ̱jor, -na, ritbok. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ritlåda

ri²tlåda, f., -n, pl.-dor, -na, färglåda, liten låda med små fyrkantiga stycken af hopprässade färgstafter.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ritmästare

ri̱ˀtemèṣ̱tare, m., -n,
pl. =, ÷ ṟna, ritmästare.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ritning

$r\underline{i}^{2}$tniz, m., -en, pl. -or, -na, ritning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rits

ris̱, m., ris̱en[1], pl. ris̱a[2], -na, lång stake, i enn ändan försedd med 3 trätaggar, medelst hvilka vid torftäkt den våta gämnt utbredda torfmassan fördelas i lika stora 4-kantiga rutor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ritsa

ri^{2}s̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., fördela utrbredd, våt torfmassa i lika stora, fyrkantiga styckea. Se ris̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ritsand

ri²sane, n., -d, utan pl., fördelande af bränntorfsmassa till lika stora fyrkantiga stycken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva
s.

riva, f., -n, pl. -vor, -na,
räfsa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

niva
v.

nìva, nev, nèvad

de e nevad nén

Nr 7648 Sjörup L:units hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* riva
s.

rìva -an -or -orna

räfsa

om dær lɛgzor en rìva ma

tén̲en i vǽred, de e ènta brá̲.

jfr * haraskär

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

riva
s.

rìva -an -on -orna

räfsa

di skola seta en tán i en rìva

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva
s.

rìva -an, -or, -orna

råvsa

dær e tén pa en rìva

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva
v.

riva, rev, revet

s.p. reven

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ṷiva

ri̱²va (ri̱¹vor, ro̱v l. re̱v,
ro̱²ved l. re̱²ved, ro̱²ven l.
re̱²ven, ri̱v, pl. ri̱¹vor l. ri̱²vor)
tr. och intr., rifva.

kā¹ten re̱v mi̱.
brā²ṉavi̱ned ri̱¹vor i̱ hā¹lsen.
Sj.

ri̱va né̱¹r, ri̱va am̱kā¹l
ri̱va i̱tu̱¹, ri̱va āu̱¹ m. fl.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva av sig

riva áw si, rev, rèved

säga i förhastan eller i elakhet

han kan sta a riva áw si

pa àla mòjelia vís.

om prosten M.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva av sig II

han rev áw si i fjòrfjan leta.

om prosten M.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva ner

riva nér, rev, revad

så rev di husen nér.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva nér

riva nér, rev, revad,

perf. part. nérréven el. reven nér

sín rev di nér húsan

dee revad nér rént

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva sig

ri̱va si̱ (ri̱var, ro̱v l. re̱v, ro̱ved l. re̱ved, ri̱v, pl. ri̱var l. ri̱var) refl., rifva sig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rivand

2

rivande, n., -d, utan pl., rifvande. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nivas

rivs (rivs, rovs l. revs,
röveds l. reveds, rivs, pl. =
dep., rifvas. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rivbygel

rivebòjel, m., -en, pl. -bòjla, -na, räfsbygel, bůge, bygel på en handräfsa.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rivebygel

rivebójel -en, pl.

-bójla, -ana

bygel å råvsa mellan skaftet och huvudt.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rivehuvud

rìvehǫ́ad, n.

räfspinne.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rivehuvud

rìvehǫ́ed, n.

tvärträ å räfsa (rìva)

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rivejäll

ri̱²vejèḻ, m., -en, pl. -a, -na, epitet på en person, oftast barn, som är ovarsam och ofta sönderrifver sina kläder l. andra saker. Sj.

ri̱²vejèḻ, kō¹m̱or du nu̱ o har hu̱l po bō²j̱soṟna ijeṉ¹.

Möjligen är ordet bildadt af ri̱vijeḻ¹, rifihjäl.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rivhuvud

rivahòwed, n., -ed, pl. =, -en, hufvud på en räfsa, det parti, hvari tänderna, pinnarne äro isatta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rivjärn

ri̲²vejä̲rn, n., -hd, pl. =, -hn,
rifjärn. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rivstake

rivestäge, m., -n, pl. -ga, räfsstake, skaft på en handräfsa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rivtand

ri̱²vetàn̲, m., -en, pl. -tèn̲, -en, räfstand, -pinne, -tinne.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ro
v.

ra. rar, råde, rat

„åretölana" – dær di råde. sa kalad.

Svarte.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ro II
v.

di rȧde ènas te bornehólm.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ro

rø, m., rǿwen, utan
pl., 1/ ro, hvila, lugn,
2/ lust, nöje. Ja har rø aw
o se har de gar. – for
rø Gul. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ro

rø (rǿwor, rø̄de, røt, rød, rø, pl. rǿwor) 1/ tr., ro. rø bǿden hid. – fiʒarna e rø̄da i lan, fiskarena ha roū i land., 2/ intr., ro. rø wd, ro ut; 3/ intr., vagga. stǿken star o rǿwor. piʒan rǿwor sa me kráʒen, nar hon gar. Lj.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roa

rǫ̊wa (-ar, -a, -ad, -ad,
-a, pl. -ar) tr., roa.

dar ska jo va nan po
et jile sam ska rǫ̊wa fälkad.
ja e lided rǫ̊wad aw dans.

Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roa sig

råwa si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar/ refl., roa sig. Tj. de e ett snält barn, som råwar si sel.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rok

rok, m., råken, pl. råka,
– na, rock, spinnrock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock
s.

rok, -en

en lázon rók

Nr 7648 Sjörup Liunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock

rak, m., rå[1]ken, pl. rå[2]ka, -na, rock. klädesplagg.

Lj.

Ljunits hd

№ 323

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

rocka

M. rò̲kor, växtn.,

equisetum.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rocka
s.

· rå̄ka, f., -n, pl. -kor, -na,
equisetum. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakand

rakanu, n., -d, utan pl., 1/ runkande, 2/ ruckande (af att ur). Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rockakärra

rökatzgåran (best. sg.)

spinnrocken

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockben

råkabèn, n., -ed, pl. =, -en, spinnrockshen. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockdrejare

råkedrèjare, m., -n,
pl. =, -rna, spinnrocksmakare.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockdrätt

rå̄k̲adrèl̲, m., – en, utan pl., rockfoder. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockhjul

rå²k̲aju̲l, n., – hd, pl. =, – ha,
spinnrockshjul. Dj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockhavud

rå²kahàwed, n., -ed, pl.=, -en, på ett skaft fäst, med kvarterslånga, glest sittande spetsiga pinnar försedd, rund träskifva, som fästes på spinnrocken, då blånor spinnas, och tjänar som hållare af det på rocken lagda blånpartiet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockknapp

rå²kaknàp, m., -en,
pl. -a, -na, rockknapp. Lj.

Ljunits hd
№ 323
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockkrage

rå²k̲akrà̲vę, m., – n, pl. – va, – na, rockkrage. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rock-kåna

råkaffàra, f., -n, pl. -ror,
förakt.fun
-na, benämning på en
spinnrock.

dar grówor ünte gol ö̊nje
råkaffàran. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockklomma

rå²k̲alàm̲a, f., -n, pl. -m̲or, -na, rockficka. Sj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockstakel

råkaskägel, m., -en, pl. -skägla, -na, drag-stång som förenar tramp-inrättningen med tjulaxeln på en spinnrock. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockskruv

rå̲k̲askrù̲, m., – skrù̲wen, pl. – skrù̲wor, – na, spinn-rorksskruf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rocksnor

rå̄k̲asnò̲r, m., -en, pl. -or, -na, dragsnodd på en spinn-rock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockvinge

rå̄ḵavìnʒa, m., -n, pl. -nʒa, -na, rockskört. Lj.

Ljunits hd
№ 323
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock-vinge

best. f. pl. ròkavéŋana

rockskörten

a han spèla a dànsa, so

ròkavéŋana di flǿ - omkreŋ.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockärm

räk̲aa̲rm, f., - en, pl.
- or, - na, rockärm. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roder

rǫ̱r, n., rǫ̱́rkd, pl. =,
rǫ̱́rkn, roder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roderspina

rǿrspéŋ. -en

y. rǿrspéŋ

detalj i roddbåt.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig
adj.

rǫ̀li, -et

nöjsam, lustig

de skǫle vad jǫ̀vlet rǫ̀let ...

álor rǫ̀liast

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig

rǫ̊²li l. -lijor, m. och f., n. -lut, pl. -lija och efter for, för, rǫ̊¹li o. s. v., komp. rǫ̊²lijare, -jast, 1/ rolig, treflig, 2/ konstig, besynnerlig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolighet

rǫ̊lihèd, m., -en, utan pl., rolighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roligt
adv.

rǫ̀let komp. rǫ̀liare

samma bet. som i rspr.

i hàrestǫ́ hǫ̀rad dær snàkar
di mìed rǫ̀liare.

N.J.

här närmast = mera komiskt.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

och efter for, för, rø̱lut[1] roligt

rø̱lut[2], adv., komp. rø̱lijare,

- jast, 1/ roligt, trefligt,

2/ konstigt, besynnerligt. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rom

rom, m., rómen, utan
pl., rom. En spritdryck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† romare

2
råmark, m., -n, pl. =, -rna,
romsnaps. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

romareresa

rō̲m̲arerè̲sa, f., - n, pl. - sor, - na, romresa, uttr. för långresa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

romflaska

romflåska, f. -n, pl. -skor, -na, romflaska, flaska afsedd för sprit-drycken rom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

romglas

romglås, n., -et, pl. =, -en, romglas, glas innehållande spritdrycken rom.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

romgök

romjøj, m., -en, pl. -a, -na, dryck bestående af kaffe tillsatt med rom. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

romtoddy

romtoddi, m., -dijen, pl. -dija, -na, romtoddy.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rop

rav, n., rå̄ved, pl. =,
rå̄ven, rop, hvad som på
samma gång utropas till för-
säljning vid auktion.
ja ffuifte de fu̱sta rå̄ved.
tva rav bre̱ne. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa

ràva

Villie Ljunits hd.

№ 2964 Ljunits hd. A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa

rå̱va (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) intr., ropa.

rå̱va po nå̱n. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropande

rå̄vane, n., -d, utan pl.,
ropande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rāvare, m., -n, pl. =, -rna, ropare, auktionsutropare. Lj.

ropare

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ros

rǭs, m., rǭsen, förek.
blott i best. form, ros,
en hudsjukdom. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råsa
v.

råsa -ar -a -ad

prisa, bestämma

de blev mest råsad av alt

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosa

rō̤²sa, f., -n, pl. -sor, -na, ros. En blomma. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosas

rø̄sas (-as, -as, -ads) dep.,
blifva rosig, få rosig teck-
ning, om fönsterrutor som
isbeläggas.

vi̇z̄even rø̄sas. Lj

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosenbuske

pl. rǫ̀senabǿska

(vdlade)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosenbuske

rø̲̄senabòs̲ke, m., – n,
pl. – s̲ka, – na, rosenbuske,
törnrosbuske. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosentorn

rø̲²sen̲tø̲rn, m., -en, pl. -a, -na, törnrosbuske. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rosenvar

rø̄²senvø̄er, n., oböjl.,
ett väfnadssätt, som användes
vid tillvärkandet af mindre
konstmässiga sängtäcken m. m.
På nutidens fackspråk rosen-
gång. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aoset

rø̲²sed l.-or, m. och f.,
n.-sed, pl.-seda, komp.
rø̲²sedare, -dast, rosig.
rø̲²seda tå̲²triffa, tape̲¹tor,
ffø̲²wta, tå̲¹rkle m.m. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rost

rust, m., rusten, utan pl., rost. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta

rus̱ta (-ar, -a, -ad, -ad) intr., rosta.

rus̱ta fa̱st (-ar, -a, -ad, fa̱st-rus̱tad) intr., rosta fast. mo̱ṯoren e fa̱strus̱tad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rostfläck

rostfläck, m., -kn, pl. -a, -na, rostfläck. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rostig

rẘsted l.-or, m. och f.,
n.-sted, pl.-steda och
efter for, för, rẘsted o. s. v.,
komp. rẘstedare, -dast,
rostig.

en rẘsted kniv. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

s.

rǣd pl. rǿdor

/ pl. speç. = morötter

rǣa rǿdor

vìda rǿdor.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot
s.

rød, -en

e dær mi̯en sø̯ ù̯da?
stø̯r dan po rø̯d?

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot
s.

rød pl. rødor

rødor i pl. = morötter

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot
s.

rød m. rjóðr

m.-f. 1878

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rǣd, m., rǣ́den, pl. rǣ́dor,
-na, morot. Äfven gǣ̊larǣ̀d.
rǣ̊a o vi̥̊da rǣ́dor. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rǫ̱d, m., rǫ́den, pl. rǫ́dor,
- na, rot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota

rø̲²da (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. och intr.
rota, böka, påta.
svi̲¹nen har rø̲²dad hu̲l på vedzana.
fy, o lidza o rø̲²da i̲ mø̲¹jed.
rø̲da ne̲¹r, tr., påta ner.
rø̲da ap¹, tr. böka upp, påta upp.
Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rodo

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota
v.

rǫ̀da, -a, -ad

va dær sní, sa rǫda di ǫ́zan
a krev nér i én bǫ̀zke.
(om ållonsöm)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota
v.

rȯda -a -ad

rȧga a rȯda

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota

rø̲²da, f., -n, pl. -dor, -na, af svin uppbökadt hål i marken. Lj.

tø̲ o gak̲ vi̲¹d o jø̲²m̲na di̲ dar̲¹nade rø̲²dor̲na.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota sig

rø̄da si̱ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., böka sig (om svin) påta sig.

gris̱oṟna har rø̱dad dam̱ veḏ aw̱ hø̄ḏan.

glåṯana rø̱da si̱ neṟ ønge̱ sleṉen.

mø̱lsyṟffen rø̱dar si̱ snarṯ åp̱.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotand

rödane, n., -d, utan pl., bökande (om svin), påtande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roteförman

rȍteformán, -en

fanns i Skårby sn, -ej närmare definierat.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rothugga

rødhøga (- høgor, - høg
l. - høgde, - høged, - høgen
- høg, pl. - høgor) th., rothug-
ga.

rødhøga trø. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rothuggandr

rødhøgane, n., -d,
utaw pl., rothuggande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rothuggning

rødhøgning, m., -en, utan pl., rothuggning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotkog

rodkór, m., -en, pl. -a, -na, benämning på nedersta stamdelen af ett gröfre träd.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotregn

rø̲²darägn, n., -ed, pl. =,
-en, rotblöta. Lj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotting

rů̄ṯiŋ, m., -an, pl. -a, -na, rouing.

mů̄ṣtor har tvą rů̄ṯiŋa i sin ską̄la. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rottingstol

rur̲tinzstòl, m., -en, pl. -a, -na, rottingstol, stol med sits som är flätad af rotting.

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotänd

rødēne, m., -n, pl. -na, -na, rotända. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rova

rǫ̊wa, f., -n, pl. -wor, -na,
rofva. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roobla

rå̄wublà, n., – d, pl. =, – n,
rofblad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roofan

rǫ̊whfàn, n., -hd, utan pl., rofblast. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roofrö

rå̲w̲efrø̲, n., -d, utan pl.,
kollektivt, roffrö. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rovland

rå²wklàn, n., -ed, pl. =, -en, rofland. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rubel

rø̄bel, m., - en, pl. rø̄bla, - na, rubel, benämning på ett tjockt kopparmynt från 1700-talet gällande 1 skilling banko = 3 öre i nutida mynt. Lj.

Nær larsa̱noṟsen va dø̱, sa va dar en he̱l poṉ fø̱l me rø̄bla ete̱'n.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ruąka

rå̄ka (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., 1/ rubba, förmå rubba, flytta l. lyfta. Stenen va sa stor sa vi kůnen ůnter rå̄ka, n., 2/ rucka (ett ur). Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ruçka

№ 323.

rå̄ka (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar, pres. particip rå̄kenes, intr., 1/ runka. rå̄ka me hȫweded. – lå̄sed rå̄ka men de sto lijavèl. – stå̄kén har stad o rå̄kad lånje, sa ja kůne tro han skůle få̄la; 2/ gå med vacklande steg. har kȫmor den gå̄mla rȫsan, rå̄kenes po vojen. – ja far forsöja o rå̄ka hum. raka aw, gå med vacklande steg. Sj

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruckel
s.

rýkal, -ad

best. f. -at ffr ord som börjar med d:

min nabó i de gamla rýkalat dár.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nuckel

nyckel, n.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ruffa

råffa (-ar, -a, -ad/ intr.,
grynta (om svin). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruinera

ronéra -ar -a -ad

förderva. förstöra

(mycket frekventerat)

de ronérar jo blòman

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruinera

ruinéra -ar -a -ad

han ruinéra si sål

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ruka

rūga, f., -n, pl. -gor, -na,
1) lågt, skröpligt hus,
2) benämning på en låg stack,
(ved-, halmstack m. fl. slag). Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull

rul̲, m., rul̲en, pl. rul̲a,
-na, rulla (t. ex. tiu en mangel,
en hackelsemaskin m. m.).

ga̲ po rul̲en, använda sin
dag tiu superi. Sj
sna̲sta ma̲na har ga̲d po
rul̲en bu̲de i̲ ga̲r o i̲ da̲.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull

rul, m., rullen, pl. rullor
- na, ten, rulle tin en spinnrocks-
rulle. Gj.

Ja har spånad två rullor
i da.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
riffsanka

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rul̲a I. rulla

rul̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. och intr., rulla.

rul̲a tyn̲e, trilla tunna.

rul̲a van̲tyn̲an hi̲d.

dar rul̲a et pap̲er po vejen o skrem̲de øjen.

rul̲a l. rul̲a sin hat̲, uttr. för använda sin dag till superi.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rỳ̀la -aa -a -ad

spec. = transportera med rullebår.

di rỳ̀la te kò̀ndorna (med sill)

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla II
v.

nú far di val ànta láw
a rφla omkréŋ (med sill ō
fisk).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rulla -ar -a -ad

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rula -a -ad

de va bara ta a rula
dom på vöjnan

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla

№ 323

rul̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar, pres. particip rul̲enes) tr., 1/ framskjuta en hjulbår. har ska du rul̲a hen? - rul̲a vøren har hid, 2/ på en hjulbår forsla. rul̲a tor. - al stenen e rul̲ad i en vonzke. - di komor rul̲enes me balorna.

Pres. particip kan ej ha objekt. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rùe̱la -a -ad

spec. = transportera med rullebör

min móṟmor hon rùe̱la èṉas óp

te blèntarp.

Svarte.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rỳla -ar -a -ad

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rìgla -ar -a -ad

speç. = transportera med rullebår:

fǿr so rìgla di (näml. sillen)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rφ̀l̲a -ar -a -ad

vi jɛ̀k̲ i tò̲ramǿs̲en a rφ̲l̲a tó̲r̲

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullande

rul̲ane, n., -d, utan pl., rullande. Se rul̲a I. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullare

rullare, m. -n. pl. = -rna
person som forslar något
på en hjulbår.
Vi e fem rullare i mossen.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rullebår

rul̲ebø̲r, f., -en, pl. -or, -na, hjulbår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rullebór

rýlebór, -en

(skottkärra).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rullebår

rullebår

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rullebår

rø̀t̲ebø̲r, -en

(skottkärra)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rullbörben

rul̲²lebø̲rabè̲n, n., – ed, pl. = , – en, ben tiu en hjulbår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rullbårhjul

rul̲²l̲eb̲ø̲rajul̲, n., -ed, pl. =, -en, hjul till en hjulbår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rullbörstjärt

rul̲lebø̲rastà̲rt, m., - en, pl. - a, - na, arm, handtag till en hjulbår. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulling

rùlly, pl. ì – a;

något hopvecklat l. hop-
rullat;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rulling

rul²liz, m., -en, pl. -a, -na

hopvirad, hopsvept föremål.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rullstige

rul̲ustija, m., -n, pl. -ja, -na, gångstig, anlagd för personer som forsla saker på hjulbår.

ta en skowl jor o ledg po rul̲ustijan, dar e sa fil̲ffad aw t̲oramòj. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullvinda

rul̲avìnza, f., -n, pl. -nzor, -na, inrättning hvari spinnrocksrullen insättes, då garnet skall afhasplas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulta

rulta, f., -n, pl. -tor, -na,
rulta. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulta

rulta (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar, pres. particip rultandes) inh., rulta, gå med vaggande rörelser.

rulta av, rulta åstad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum
s.

rωm. ´ed. pl. =. ´en

di hade mènʃél èya vàrma

rωm a krìva i.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum
s.

rɑ̱m, n., pl. =

dær va stɑ̱ra rɑ́m som
di sɑ́d.

(i gästgivaregården)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum
s.

rɑm̲, ´ed, pl. =, ´en

boningsrum

de va bàra so kal̲ad di béste

rɑ́m̲en.

ja̲, di hade vi̲ers ét rɑ́m̲.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum

rœm, n., rœ̄med, pl. =,
rœ̄men, rum, 1/ bättre bo-
ningsrum. fi̱na rœm,
2/ stallspilta. set di fra̱made
ø̱jen i bra̱nizanas rœm.

Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumla

rø^{2}m̲la (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n. sing., -a, pl. -ar) intr., rumla.

røm̲la a^{1}p (-ar, -a, -ad, a^{1}p-røm̲lad, -a, pl. -ar) tr., rumla upp, förstöra på fyueri. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumlande

rö²mlane, n., -d, utan pl., rumlande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumlare

rom̲lare, m., -n, pl. =, -r̲na, rumlare, supare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rummel

rómel, m., -en, utan pl., rummel, superi.

Mánana je po rómelen en hel úga. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa

rø̄m̲pa, f., -n, pl. -por, -na, rumpa, svans. Lj.

rø̄m̲pan po et ø̲j, en kø̲, et fa̲r m. fl. djur.

dra rø̄m̲por ti las̲, tiu sädesskylar hopföra med hästräfsa samlade spillstrån.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa

rò̀mpa -an -or -orna

svans

de ẹ̀na bẹ́ned ble te rò̀mpa

(om varulven)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa
s.

rò̀mpa, -an
svans

de ẹ̀na bẹ́nad va jo rò̀mpa
s: på en varulv.

Nr4569 V.Nöbbelöv, Liunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpben

rǫ̊m̲pebèn, n., -ed, pl. obrukl., benämning på den nedersta ryggkotan hos människan.

stǫ̊da rǫ̊m̲pebèned. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpdryg

rå̄m̲pedrò̲j, adj., förek.
blott i uttr. han̲ e ů̄n̲ter hi̊m̲el̲s̲-
hò̲j, men̲ rå̄m̲pedrò̲j, han är
icke himmelshög, men rumpdryg,
bred öfver aktern, hvarmed utt-
tryckes att den person hvarom
uttrycket användes visserligen
icke är stor till växten, men
undersätsig och därför stark,
kraftig. Lj.

Ljunits hd
№ 323. Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rumpedara

rompedåra, f., -n,
utan pl., skämtnamn på
en viss polka- masurkamelodi.
Han sjunger lia melodien
orden: rompedåra, fina
håra, stundom för större
eftertryck: rompedåra,
fina håra.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. rumpstött

rø̄m̲pestiut̲ l. -or, m. och f., n. - stiut̲, pl. -stiut̲a, komp. -stiut̲are, - stiut̲ast, rumpstött, som (t. ex. vid ridning) fått stötar i aktern-ri po var grå̄l̲e, sa bler du rø̄m̲pestiut̲. - a̲, ei̲n̲te rø̄m̲pe-stiut̲are en aw var svå̄rta mar-de e en vojn sam̲ en bler Sj. rø̄k̲tet rø̄m̲pestiut̲or aw.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumptång

2
rumpetång, m., -en,
pl. -a, -na, rumptång,
svansrot. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund

rœn̲ l. rœ́n̲or, m. och f., n. rœn̲t, pl. rœ̊n̲a och efter for̲, för, rœ́n̲a, komp. rœ̊n̲ase, - n̲as̲t, rund. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund
adj.

ron pl. ròna

ròna stòlpa

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund
a.

rǿ̲nor 1. rǿn̲

nǿ̲, de va en rǿ̲nor, hǿ̲jor
i trǿ̲ dè̲la.

hanǿ̲lan han va rǿn̲.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund

adj.

rån , komp. -are

di va ja höjare, rånare

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund

rœnz l. rœ̄nzor, m. och f.,
n. rœnzt, pl. rœ̄nza och efter
for, för, rœ̄nza, komp. rœ̄nzare,
rœ̄nzast, frikostig, gifmild.
Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runda

2
rö̲na (- ar, - a, - ad, - ad,
- a, pl. - ar) tr., runda,
göra rund.

2
rö̲na en trä̲d. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rundarom

rœndåram, m., -ka, utan pl., kretsgång, -rörelse.

vi jøre en rœndåram, ved po ågorkn me pläwen.

dånsa rœndåram, dansa rundt. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundel

ro̱ṉdél, m., -en, pl. -ar, -na, runduing, krets, cirkel, båge.

háṉses plaṉ gaṟ i̱ en róṉdel éṉa ti býjen øjen før háḻsen i̱ en reḵti̱ roṉdél.

Vem har jort sáṉa roṉdélar po de réṉa gúled? Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× runden

l. rǿn̲ten

rǿnzen, adv., utan komp., rundt. Förek. i utt.

rǿnzen l. rǿn̲ten am̲, rundt om. – rǿnzen l. rǿn̲ten am̲kring, rundt omkring. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rundenom

adv. & prep.

rǿzen óm, rǿzenóm

hìǫla jǿr rǿzenom fzìstan

(vid begravningar)

Nr4569 V.Nöbbelöv, Liunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rundenom

rózenàm l. rónten̲àm̲,
prep. och adv., rundtom.
Äfven rózen l. rónten am̲.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. rundenom

rǭʒeṉàṃ l. rǭṉteṉàṃ, m., -en, pl. -a, -na, namn på hambopolska. Äfven rǭʒeṉaṃs- l. rǭṉteṉ-aṃspàlja. dạ̄nsa rǭṉteṉàṃ. vyffen e best aw di tva rǭʒeṉàmana? Sj.

"hade ja pāʒa for mina vojsor" gar vest! dạ̄nsa aw ale rǭʒeṉ-àma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundenomspolska

rózen- l. róntenamspàlja, f., -n, pl. -jor, -na, namn på hambopolska. Äfven rózen- l. róntenàm.

"balkaretrö" de e en bra rózenamspàlja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x randenomstosa

rǿnzen – l. rǿntenamstòsa, f., -n, pl. -sor, -na, epitet på en virrig, fjantig kvinna, stortoka (men ej vansinnig). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

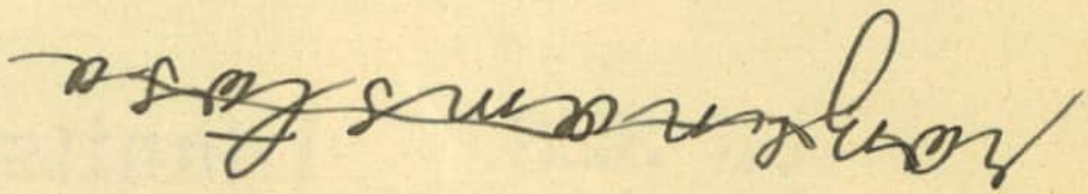

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rundenomstosing

rõnzen l. rõntenamstòsin,
m., -en, pl. -a, -na,
virrig, bjantig ~~person~~ karl, stortok,
(men ej vansinnig). Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundfamn

ronfäjn, m., -en, pl. -a, -na, rundfamn, enfamn ved bestående af klenare, oklufna till viss längd afsågade träd.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundhet

rönzhed, m., -en, utan pl., frikostighet, gifmildhet. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundligen

rö̊zelijen, adv., utan komp., rundligen.

ẹ̊da si̱ rö̊zelijen meṯ. mą̊led, vą̊jten stą̱r si̱ rö̊zelijen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runding

rönn, -- en

krets, cirkel;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundning
s.

rönn, -en

något runt; rundel.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundning

rø̄n̲iŋ, m., -en, pl. -or, -na, rundning.

ff̲ø̄ra, spri̇ŋa i̲ rø̄n̲iŋ.

dær e grø̄na rø̄n̲iŋor på mar̲ken, rek̲tija kri̇s̲a o dær e gre̲sed grø̄nare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[rundning]

rundning

rò̱ṉiŋ, m. 1) rundning.

2) omgifv. trakt.)

(hær på en rò̱ṉiŋ ta̱lar di rèḵtet,

men på østørlén dæ̱r ta̱lar di sæm

di va tò̱wseda. Inårest. ~~Inarest.~~

H. Malm. Gjunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundring

rönig. -an

rundel; rund.

anv. om absiden å kyrkan.

8148 Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rune

rune, m., -n, utan pl., rom (i sin). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runka

rönzka (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) intr. runka, komma agt att vackla, svänga, vackla.
stat ma rø, sijor ja, o la blē o rönzka i stäken.
de blēsor sa stäken rönzkar.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runkande

rørzkane, n., -d, utan pl., runkande, försättande i svängning t. vacklande rörelse. Sj.

Ja vil ünte vrda åw nad rørzkane po stijen.

Va e de for rørzkane daråpe i staken? Sj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runt

rønt, adv., utan komp.
rundt.
nyjelen gar rønt i låsen.
de gar rønt for yjenen. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runt

rønzt, adv., komp. rønzare,
rønzast, frikostigt.
måla, våja rønzt, mäta,
väga frikostigt. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× runten om
adv.

runten om

runt omkring

fr. runden om, runtom

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× runten om
adv. & prep.

rǿnten óm

di spìja rǿnten óm dǿren

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ runten-omkring
adv. & prep.

rúntenomkríng

rúntenomkríng mòsen

ellen åtskilt: rúnten omkríng

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd.
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× runten-omkring

dær e bl<u>e</u>d bøjt rønten omkrég.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rus

rus̱, n., rus̱ʹsed, pl. =,
rus̱ʹsen, rus (af spritdrycker).
Lj.

va po rus̱ʹs, vara rusig.
Sa̱ʹwa rus̱ʹsed aw̱ si̱.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusk

rǽsk, n., rǽsked, utan fl., rusk, fint rägn, dugg-rägn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska, f., -n, pl. -škor, -na, ruska, löfruska.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska
v.

rùska -ar -a -ad

vara ruskväder, småregna, dugga.

de rùskar brá.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska v.

ru²ska (-ar, -a, -ad) impers.;
ruska, dugga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska

rw̲ska (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. och intr., ruska, skaka.

rw̲ska 'n i hå̲red dok̲tet.

rw̲ska po den̲ gre̲nen. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruskande

ru²skane, n., -d, utan pl., ruskande, skakande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rusket
a.

rùskad, neutr. =

(om väderleken), ruskig

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× russina

rus̱i̱na, f., -n, pl. -nor,
russin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

russinstrut

1

russinestrud, m., - en, pl. - a, - na, russinstrut.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusta

rus̲ta (- ar, - a, - ad, - ad,
blott i n. sing. , - a, pl.
- ar) intr. 1/ rusta, lefva i sus
och dus. - dar e en s̲o̲n sam̲
rus̲tar am̲ me pa̲n̲zana sam̲
fa̲ren har sa̲n̲zkad. - han̲
rus̲ta fo̲rt af sit̲ a̲rv,
2/ om sjukdomar, få fritt
rasa, få fortgå ohöjdadt.
kla̲d ska rus̲ta sam̲ de vil̲,
de̲ e best̲. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusta
v.

rùsta -a -ad

hĭna hade ènte rùstad

J: Västmakterna hade inte rustat, när Tyskland 1939 började krig

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

L. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rustande

rustane, n., -d, utan pl., rustande, lefvande i sus och dus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rustare

rŭ²stare, m., -n, pl. =,
-rna, rustare, rustibuss.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthåll

rus̱thål, n., -ed, pl. =, -en, rusthåll. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthållare

rus̱thå̱lare, m., -n, pl. =, -ṟna, rusthållare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthållsförmån

rus̱thå̱lsfoṟmàṉ, m., -ln, pl. -mèṉ, -ln, rusthålls-förman. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthållspengar

rusthålspanza, -na, pluralt, rusthållspängar, -afgift. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthållsräkning

rusthållsräkning, m., -en, pl. -or, -na, rusthållsräkning, räkning på den rusthållsafgift, som hvarje delegare i ett rusthåll har att årligen erlägga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rustibus

rus̱tubòs̱, m., -en, pl. -a, -na, rustibuss. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rustning

rustning, pl. -or

handlingen att rusta, (milit.)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruta
s.

rùda, pl. -or

di hade sonadǽrnade làmpor me fìra glás i, rùdor; di jùste si sél.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruta

rud̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., ruta, framställa rutor i målning l. väfnad. m. m. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruta

rå²da, f., -n, pl. -dor, -na,
ruta (i väfnad, fönster m. m.)
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruter

rūdor, m., -kn, pl. =, -na, ruter. Spelkort. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruterdam

rw̱doṟḏám, f., -ba,
pl. -ḏámor l. -ḏámor, -na,
ruterdam. Speekort. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruteress

rudorās, n., – hd, pl. =, – hn,
ruterāss. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruterfem

rœdorfæm[1], f., -en,
pl. -fæmor[2], -na, ruterfämma.
speekort. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutefemma

rudorfämma, f., -n, pl. -mor, -na, ruterfämma. Spelkort.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruterfru

rudorfrai, f., - fraiwen,
pl. - fraiwor l. - fraiwor, - na,
ruterdam. Speelkort. Lj

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruterfyra

rudorfira, f., -n, pl. -ror, -na, ruterfyra. Speekort.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

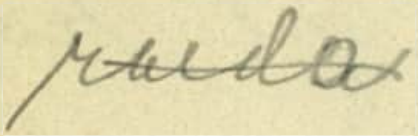

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruterhacka

rw̱doṟháḵa, f., -n, pl. -ḵor, -na, ruterhacka, spelkort af låg valör i ruterfärg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruterhora

rudorhöra, f., -n, pl. -ror, -na, skämtsam benämning på speckortet ruterdam. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruterknekt

rudorknæjt, m., -ba, pl. -a, -na, ruterknekt. Speckort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruterkung

rudorkåz[1], m., -en, pl. -a
l. -or, -na l. -kåzor[2], -na,
ruterkung. speekort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ruterlanka

ru̱doṟlä̱nzka, f., -n, pl. -kor, -na, ruterhacka, spelkort af låg valör i ruterfärg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rutermalja

ruedor-mälja, f., -n, pl. -jor, -na, ruterhacka, spelkort af låg valör i ruterfärg. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruternia

rudornija, f., -n, pl.
-nijor, -na, ruternia.
Speckort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruternia

rudorni[1], f., - nijen[1], pl.
- nijor[2], - na, ruternia.
speelkort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutersex

rudorsäks, f., -en, pl. -or, -na, rutersäx. Speekort.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruter sexa

rudorseksa, f., -n, pl. -sor, -na, rutersäxa. Speckort. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutersju

rudorgu[1], f., – gu[1]wen,
pl. – gu[2]wor, – na, rutersjua.
speekort. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutersjua

ra̱dor̲ga̱ʷ̲a, f., -n, pl.
-ga̱ʷ̲or, -na, rutersjua.
Spelkort.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutenspel

rudorspel, n., -ed, pl. =, -en, ruterspel. I kortspel.

har mänza rudorspel fitt du?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutertia

rudorti[1], f., -tijan[1], pl. -tijor[2], -na, rutertia. Gj. spelkort.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutertia

rœdortija², f., -n, pl.
-tijor², -na, rutertia. Spelkort.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutertjog

rudorfsåg, n., -ed, utan pl., benämning på paret ruterkung och -dam i kortspelet Tolfva. Samma bet. som rudoreikta. Se detta ord.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutertre

rudortré, f., -tréen, pl. -tréor, -na, rutertrea. speckort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutertrea

rudortrea², f., -n, pl.
-treor², -na, rutertrea.
spelkort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutertvå

rudortvå, f., -tvåen,
pl. -tvåor, -na, rutertvåa.
spelkort.
den såbla rudortvåen
nära mi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutertvåa

rudortvåa, f., -n, pl.
-tvåor, -na, rutertvåa.
Spelkort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutervir

rudorvi[1], n., -ed, utan pl., benämning på paret ruterkung och -dam i kortspelet Tolfva. Samma bet. som rudorakta[2]. Se detta ord. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruterätta

rudoråta, f., -n, pl. -tor, -na, ruterätta. Spelkort.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruteråhta

rudorukta, f., -n, utan pl., benämning på paret ruterkung och -dam i spelet tolfva. Den spelare som vid kortens gifning får detta par på hand, säges hafva rudorukta. Äfven rudorvid och rudorfsåg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rutet

rø̲²dend l. - or, m. och f.,
n. - dend, pl. - dendå, rutig.
ut rø̲²dend tø̲¹rkle. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

rygden, m. och f., n. – ded, pl. rygdna och efter for, för, rygden o. s. v., komp. rygdnare, rygdnast, rutten.

rygded tra.

brædorna e for rygdna ti gå po. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

ròḏen, neutr. ròḏed

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten
adj.

ròden, n. ròded

N.J. f. 68; även hos Lj., f. 85.

Längre österut i Ljunits hd: rìøden

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

rôden

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

adj.

ryden

m. f. c:a 1870

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten
adj.

rigden

1960. 5109. Skårby, Sjunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruttna
v-

ròdna -ar -a -ad

rodna óp

rodna bórt

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutna

rödna -ar -a -ad

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruttna

rǫ̀dna -ar, -a, -ad

di rǫdnar rént óp.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruttna

ry^{2}dna (-ar, -a, -ad, -ad)
intr., ruttna.
sv$\underline{\text{ø}}$^{1}ren e ry^{2}dnad a$\underline{\text{m}}$ et $\underline{\text{a}}$r.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lutna
v.

lydna -a -ad

di lydna jo, so kalad.

m. f. 1897

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruttna av

rydna áw (-ar, -a, -ad, áwrydnad) tr. och intr., ruttna af.

Fýdad rydna áw fínzoren. tárna e rent áwrydnade.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruttna upp

rydna áp (-ar, -a, -ad, áprydnad) intr., ruttna upp.

bóṣed va rent áprydnad i sáṣen. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutvis

rṵ̊devis̱, n., oböjl., förek. blott i uttr. i̱ rṵ̊devis̱, rutvis. ṯo̊rajo̱ren sa̱ls i̱ rṵ̊devis̱. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruva

rue̲wa, f., -n, pl. -wor, -na, rufva (på sår). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruva

ru²wa (-ar, -a, -ad, -ad, -v·a,
pl. -ar) tr., rufva.
ru²wa ffy²liza, u²liza, ju²sliza. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruvande

rå²wande, n., -d, utan pl., rufvande (af kycklingar och andra fågelungar). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryck

ryff, n., ryfved, pl. =, ryfven,
ryck, hvarf, slag, tidslängd.
Endast om tid.
Ja va hos min dotor ét ryff.
Lj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rycka

ry^{2}ffa (ry^{1}ffor, ry^{2}kte, ryk̲t, ryk̲t, ryff, pl. ry^{1}ffor l. ry^{2}ffor) tr. och intr., rycka: ry^{2}ffa ø̲^{2}jaròm̲por, gu̲^{2}larig̲dor, ... i̲ e̲t ry^{2}k̲te han̲ i̲ tu^{1}m̲en. ryffa ti^{1} si̲, rycka tiu sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

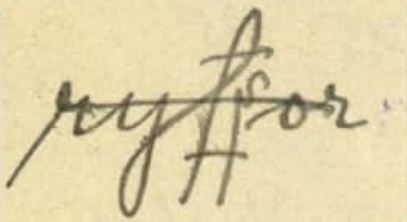

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryckande

ry²ffane, n., -d, utan pl., ryckande. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryckvis

ryffavis, n., oböjl., förek. blod i uttr. i ryffavis, ryckvis, tidtals.

i ryffavis e ja sámor ti hülsan, i ryffavis bútor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1499
s.

1923. -en

m. f. 1897

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg

rygg, -en, -a, -ana

di hàder dom i en pòser po rýggen (näml. varorna).

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1999

rydz, -en

me fijólen po rýdzen

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg

rygg, -en

han bar na ud po rygzen

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg

rydz, m., ry^{1}dzen, pl. ry^{2}dza,
– na, 1/ rygg (kroppsdelen)
2/ genom infårning med plog
afdeladt stycke af en åker.
char måna ry^{2}dza har du
plæjt i da? Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga

ry²ʒa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., 1) rygga. ry²ʒa sina ar., 2) förse öfversta delen af ett halmtak, ryggåsen, med ett halmlager, på hv. takryttarne placeras. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

rygga

rýdza (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) 1/tr., föra baklänges. rýdza ed øj, en vøjn. rydza óṇan. rydza íṇ l. ud m. fl., 2/intr., röra sig, gå baklänges, om hästar. øjen di rýdza for mi, sa vöjnen kom ud i gräven. — I denna bet. med imp. rydz, pl. rýdzar, hvilket användes som tilltal till hästar som man vill ha att gå baklänges. Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga sig

rýdza si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., gå, röra sig baklänges. – fräuwentämorad rýdza si, nar di dånsa polket. Kan ente mören rýdza si lid? Med imperat. rýdz di, pl. rýdzar ar, då ordet användes som tilltal till en häst, som man vill ha att gå baklänges. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga sig

rygga si (- ar, - a, - ad,
- a, pl. - ar) refl., rygga sig,
förändra sin åsikt, åtra sig.

Lj.

Ljunits hd

N: 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggandr

rydzane, n., -d, utan pl.
1/ förande (af en vagn l. en
häst) baklänges, 2/ baklänges
skeende rörelse, om människor,
hästar och vagnar. Se rydza.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggaträ

ryggaträ

parvis ställda (lagda) trän
över takåsen, vilka kvar-
håda halmen;

äv. vårträ (M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lyggaträ

lyggaträ, n., pl. =

pacois hopfästa grova träskycken
över lyggningen av ett halmtak.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggaträ
s.

rỳ̨gzatrǽ, n., μ.=

korsvis hopfästa trän över

ryggningen av ett halmtak.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggaträ

rỳ̱ḏzatrǽ, n., pl. =

NJ. J.N.

parvis hopfästa tjocka trän på ryggningen av ett halmtak

best. f. pl.: rỳ̱ḏzatrǽn

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggaträ

rygzatrœ. n. pl. =

hos yngre rygatrœ. (på hatmtak)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggbast

ryggbåst, n., - ed / pl. =, - en mindre brukl. / ryggbast.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggben

ryḍzbe̱n[1], n., - ud, pl. =, - un,
ryggben, - kota. Lj.
ji dun sta²ḵaḻs kvi²ṉan
et raṯ ryḍzbe̱n[1] hoṉ kaṉ
lu²ḍza i̱ gry²dan.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggboss

rÿ²dzebòs, n., -ed, utan pl., halm afsedd att uppläggas på toppen af ett halmtak och att tjäna som underlag för takryttarne. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggmärg

ryggmår, m., -en, utan pl., ryggmårg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggning

rỳjnɛŋ, -en

takåsen och dess beläggning; halmen å takåsen.

rỳjnɛŋen de va de di la på, so kalad.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggning

ry²dzniz, m., -en, utan pl., det halmlager, hvarpå på ett halmtak ryggträn, takryttarne äro plaserade. Gj. ry²dzniz-en e ä¹wblestor.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggrad

rydzrá, f., -n (pl. -r, -na mindre brukl.) ryggrad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggskott

ryggskud, n., -ed, pl. =, -en, liten, långsträckt upphöjning, uppkommen på ett åkerfält därigenom att plogtillorna vändas mot hvarandra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggstycke

rydzstiffse, n., -d, pl. =, -n,
ryggstycke (i en mansväst).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggstöd

ryɖzstø̱[1], n., -d, utan pl.,
ryggstöd, stöd för ryggen.
kan̲ du ün̲tr̲ sr̲̈da m̲̈dan
ryɖzstø̱[1]? Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggtavla

ryggtåvla, s., -n, pl. -lor, -na, ryggtafla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggträ

ry²dzatrà, n., -d, pl. =, -n,
tąkryttare på ett halmtak.
Åfvew vartrą¹. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggvärk

ryggvärk, m., -en, utan pl.,
ryggvärk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggås

ryggås, -´en

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyggås

regås el. regäus, -en

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggås

rygg-ås¹, m., -en, utan pl.,
ryggås (på en byggnad). Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggåshus

rugåsahus n.

ryggåsstuga,

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggåsstuga

rugåsastuia
rum utan innertak;
jfr rugåsahus.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggåsstuga

ruegåsastuewa, f., -n, pl. -stuewor, -na, ryggåsstuga. Lj.

Förekommer ej på orten men ordet och saken kända genom beröring med nordligare orter.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka

ryja, rog, röged

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka

ry^{2}ja (ry^{1}jor, ra̱g, ra̱^{2}gud,
ra̱^{2}gun, ry, pl. ry^{1}jor) intr.
impers., ryka.

du e sa ra̱^{1}gun i̱ sy^{1}nun.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykande

ryjane, n., -d, utan pl., rykande. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykt

roft, m., 1 röften, utan pl.,
rykt (kreaturs putsande).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykta

rägga, =

(rykta hästar)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rǫ̊ȷ̱ta, -a, -ad, v. rykta

rǫ̊ȷ̱ta hå̱s̱tana

låttare rǫ̀jta ?

S. Wilhi

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykta
v.

röjta eller yngre röjta.

-a. -ad.

spec. i bet. vittja ålgarn

har ni vad ude a röjtad i da?

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykta

rojta[2] (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., rykta (djur).

rojta[1] aw, afputsa eñ djur.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktare

röjtare -en pl. =, -arna

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktare

$\overset{2}{\text{röjtare}}$, m., -n, pl. =, -rna,
ryktare. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktarbod

rö̊jtarebò̱, m., -bò̱wen, pl. -bò̱wor, -na, ryktarkoja, flyttbar, vanligen på hjul hirlande vaktkoja, hvari på en bärregård nötkreaturens skötare, då djuren befinna sig på bete, tillbringa natten.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktarehund

rö²jtarehòn, m., -en, pl. -a, -na, ryktarhund, för nötkreatur afsedd vallhund.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktareplats

rø̊ʒtareplàs, m., -en, pl. -or, -na, ryktarplats, plats, tjänst som ryktare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röjtebäste, m., -n, pl. -sta, -na, ryktborste. Gj.

ryktborste

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykledon

rö̊jtedȯn, m., -en, pl. -or, -na, rykldon, saker som behöfvas för djurens rykt, ss. skrapa och borste. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykte

rukte, n., -d, pl. =, -n,
rykte. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymling

rimling², m., -en, pl. -a, -na, rymmare). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma

rima (rimor, rimde, rimt, rimd, rim, pl. rimor l. rimor) intr., rymma.

rima av låned.

rima ifrå kvinna o barn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma undan

rima ǭŋan (rimor, rimde, rimt, ǭŋanrimd, rim pl. rimor) tr., flytta undan, flytta skräpande saker undan på sin rätta plats.

ta o rim bråtad ǭŋan.

ale klarna va ǭŋanrimda.

rima ti sijes (rimor, rimde, rimt, rimd, rim, pl. rimor) med samma vet. som föreg. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma ut

rima úd, rimder, rimt

ja va mé a rimder úd

etor -en; dær va i

làsa vís mer postilor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymmande

rimande, n., -d, utan pl., rymmande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynga
~~+ ronna~~

rỳŋa -an -or -orna

ruçkel; gammalt förfallet hus.

da. 'rönne

en dòli rỳŋa

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynka
s.

rynfsa, f., -n, pl. -ffor, -na,
rynka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynka
v.

ry²nʒʃʃa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., rynka.

ry²nʒʃʃa pa²nan. Sj.
ry²nʒʃʃa en ærm, et fo¹rkle.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynkande

ryn²tande, n., -d, utan pl., rynkande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynkband

rỷnzsabàn, n., -ad, pl. =, -an, rynkband. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rynkesärk

rỳŋtgesǽrtg

gammaldags linntyg med nedre delen rynkad kring midjan.

1877.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rynket

ry²nfsed l. -or, m. och f.,
n. -fsed, pl. -fseda och efter
for, för, ry¹nfsed o. s. v., komp.
ry²nfsedare, -dast, rynkig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynkskinnad

rynzfergizad l. -or, m. och f., n. -zad, pl. -zade, utan komp., som har rynkigt, skrynkligt skinn, hud, om människor och djur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynksärk

rỳ²nʒʃʃusàrʃʃ, m., -en, pl. -a, -na, rynksärk, särk bestående af två vid midjan sammansydda delar, en öfre och en nedre, af hvilka den senare upptill är veckad, rỳ²nʒʃʃad, liksom en kjol.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynktråd

rynftrå, fr., -n, pl. -a, -na, rynktråd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rysa

rỷ²sa (rỷ¹sor, rỷ²ste, ryst)
intr. och impers., rysa.
ja rỷ¹sor, nar ja tân̄ʒ¹kor
pó'd.
de rỷ²ste i̱ mi̱, nar ja sa̱'d.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rysansvård

²rysansvär, m. och f.,
n. – värt, pl. – våra, utan
komp., eg. rysansvärd; ryslig,
förskräcklig.
Brukas äfven i bet. stor, mycken.
en ²rysansvär ¹hop sten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rysansvårt

rẙsa̱nsvà̱rt, adv., utan komp.
rysansvärdt, rysligt, förskräckligt.
Brukas äfven som förstärknings-
ord i bet. stort, mycket, i hög
grad. Nu̱ har hær kø̊m̱ed
rẙsa̱nsvà̱rt mi̊jed ræjn. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryslig

ry²seli l.-lijor, m. och f.,
n.-let, pl.-lija, komp.
-lijare, -lijast, ryslig.
Brukas äfven i bet. mycken,
stor.
en ry²seli hópor mä²nejor. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rysligt
adv.

rỳselet

jà tỳ̱ṯa han va so rỳselet stráŋ̱

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rysligt

rẙselet, adv., komp. obrukl. rysligt. han svær sa rẙselet. Brukas äfven som utter. för mycket, i hög grad. rẙselet gran. – rẙselet mäna päna. – rẙselet räli. – rẙselet gæg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rysning

ry²sniz, m., -en, pl. -or, -na, rysning.

ja fe¹nor ka²la ry²snizor i min rydz. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryss

rus̱, m., rus̱en, pl. rus̱a,
– na, ryss.

rus̱ana ẹ̱dor pagor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rysstjälla

rúsbjula, f., -n, pl. -lor, -na, liten, skålformig slädklorka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rystkandad pa.

rustekånad

'darrkänt'

S. 110

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyttare

lyttare, -an. pl.=, -arna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rytter

rýtor, m., – un, pl. rýtra, – na, ryttare. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sytterkula

ryttarakùla, s., -n, pl. -lor, -na, ryttarehäst, tjänstehäst för en militär. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rytterök

rýtraðj, n., – ed, pl. =, – en, ryttarehäst, tjänstehäst för en militär. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rytmästare

rikmästare, m., -n, pl. =, -rna l. -mästra, -na, rytmästare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå

ra l. rá̱or, m. och f.,
n. raṯ, pl. rå̱a och efter
for, för, rá̱a, komp. rå̱are,
rå̱ast, rå.
har i mer aw de rå̱a, sw̱ledn.
di mẹ̱negorna e for rá̱a i mo̱nen.
raṯ ffyd, var, ledz m. m. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå

ra̱, n., oböjl., råd,
förek. blott i uttr. fa̱, ha̱
ra̱ ti, få, hafva råd tiu.
ja har ein̲te ra̱ ti o ff̲ø̲va
Sø̲dor mi̲ff.
vi̱ far vel ein̲te ra̱ ti o rē̲sa.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbock

råbök pl. -a

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd
s.

ra, n., pl. =

di som hade rá te ed a vele

slepa páyana lösa ...

h. = hillgångar, resurser.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd
s.

ra, n., pl. =

i bet. medel, tillgångar, resurser:

di fàtie hade ènte rá te dé
(näml. att ha rent kaffe).

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd

rad, n., rádud, pl. =,
rádun, råd.

ji nan et rad.

lu²dza rad.

s²ja rad for en gugdám.

Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda

ra (rar, råde, rat, rad, ra, pl. rar) tr. och intr., råda, 1/ gifva råd. ra mi hant ja ska, 2/ ha någonting att säga, ha inflytande, öfvervikt. kvinzan rar övor månen. I denna bet. äfven impersonelt. de rar me hummavövt toj. Lj

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda
v.

rå, pret. rådde

han rådde över hela världen

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda
v.

ra, pret. råda

en råda si jo sál

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda för

ra för (rar, rade, rat) tr., vara orsak till, vålla, rå för. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda med

ra̱ mé (ra̱r, ra̱de, ra̱t) tr., rå med, orka med.
Ja ra̱de se̱l mé aṟbájed.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda óm

ra óm, pret. rade óm

äga, besitta

han rade jo óm Garlotenlón.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säda om

ra̱ ám̱ (ra̱r, ra̱de, ra̱t)
tr., rå om, ega. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda óm

rå óm, pret. råde óm

so råde vi óm -ed

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda till

ra̱ ti¹ (ra̱r, ra̱de, ra̱t, ra̱, pl. ra̱r) tr., råda till, tillråda.

ra̱ na̱n ti¹ na̱d. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådlös

ralø̱s l. -or, m. och f.,
n. -lø̱st, pl. -lø̱sa, komp.
-lø̱sare, -lø̱sast, rådlös.
I ordspråket bättre brödlös än
rådlös är acc. rå̱lø̱s.
beṯar brø̱lø̱s eṉ rå̱lø̱s. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådlöshet

ralø̱she̱d, m., – en, utan pl., rådlöshet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råegg

. rå̄dz, m., -ka, pl. obrukl.,
råägg (t. ex. på en knif, en tie)
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

rätt, 1 kn m.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg
s.

rw

han ga si tɛ a ɑ̱ga ɛ́ŋ rẃ ;
han hade en trelefìra hɑ̀va
rẃ .

Nr 5064 Balkākra Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 åg
s.

1 ul

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

rw̱, m., rw̱wen, utan pl.,
råg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rågagna

rauwájna, f., -n, pl. -nor, -na, rågagn.

hwn fe en rauwájna i yjad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågshand

rwwägane, n., -d, utan pl., rågbärgning, rågens hem-forsling, - körning från fältet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rmwás l. rmwájs, n., -ed, pl. =, -en, rågax. Äfven rmvíþk. Lj.

rågax

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågbröd

rœbrø̱[1], n., -d, 1/ utan pl., kollekt., rågbröd, 2/ med pl. = , -n, rågkaka. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågbulle

rågbåle, m., -n, pl. -la, -na, rågbulle, liten kaka af rågmjöl. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågdeg

rågdej, m., -en, utan pl.,
rågdeg, rågmjölsdeg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågdröse

rw̱dröse, m., -n, pl. -s̱a, -na, rågdråse, hög af rågkärnar. Gj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såggolv

rugul, n., -ud, pl. =, -un, intill en loge beläget större förvaringsrum, hvari otröskad råg inlagts. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råghalm

rahálm, m., -en, utan pl., råghalm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råghuggande

rṷhógane, n., -d, utan pl., råghuggande, den växande rågens afhuggande. Sj.
Åfven rṷhógę.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råghugge

rm̲hóge, n., -d, utan pl., råghuggning, den växande rågens afhuggande. Lj.

di̊t̲a va de l̲e̊a̲s̲te rm̲hóge ja har vad fór. Lj.

Äfven rm̲hógane.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råghöst

rw̱hø̱st[1], m., -en, utan pl., rågskörd, rågens skördande.

Lj.

de va råjned[2] rw̱hø̱st[1].

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågjord

rujór, f., -en, utan pl., rågjord, jord som under det innevarande året skall besås med l. varit besådd med råg. Sj.

vi har plojt al rujóren.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rågklippa

rørklippa, f., -n, pl. -por, -na, mycket stor kärfve af råghalm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågkorn

rw̱kǫ́rn, n., -ed, pl. =,
-en, rågkorn, -kärna. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågkärne

rugkärna, m., -n; pl. -na, -na, rågkärna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råglass

rulas[1], n., -ed, pl. =, -en,
1/ råglass, 2/ rågskyl. vi
sad o skula[2] for rajned[1] i
et rulas[1]. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rǭmḗl, n., -ed, utan pl., rågmjöl
rågmjöl. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjölssäck

rue̱mḗlsuff, m., -en, pl. -a, -na, rågmjölssäck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågnek

rœnéj, f., -en, pl. -or, -na,
rågnek, - kärfve. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågpris

rœpris[1], n., - ed, pl. - or, - na, rågpris. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rågsnavs

rœsnávs, n., -ed, utan pl., benämning på vid tröskad rågs rengöring frånskilda slökorn, ogräsfrön, ax- och strådelar. Lj.

rœsnávsed kan du hœta ud ti svinen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstack

1.

rœstäk, m., -en, pl.-a, nä, rågstack. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstrå

rœstrå, n., – d, pl. =, – n,
rågstrå. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstubb

rw̱stóḇ, m., -en, 1/ utan pl., kollekt., rågstubb, på åkern kvarstående stubb efter skördad råg, 2/ med pl. -a, -na, stubbåker, på hvilken råg skördats. kṟéjen gar lö̱sa po rw̱stóḇana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstycke

rœstiffer, n. ,-d, pl. =, -n,
rågstycke, rågåker. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågsående

rusäne, n., -d, utan pl., rågsådd, -såning. Äfven rusäning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågsåning

rœsáning, m., -en, utan pl., rågsådd, -såning. Äfven rœsáne. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågsäck

rausäff, m., -en, pl. -a, -na, rågsäck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågtrave

rutrave, m., -n, pl. -va, -na, 1 tjog rågkärfvar. la vas fjöra ätor et par rutrava, vi kan klipa ti ban. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nagvippe

rœvipe, n., -d, pl. =, -n,
rågar. Sj.

Äfven rœwajs l. rœwás. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rågåmtor

rauwémtor, f., -na, pluralt, benämning på vid tröskning affallna rågax, - blad och strådelar.

fførna edor jørna rauwémtor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka

s.

råka -a -or -orna

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råka
v.

råga -ar -a -ad

småregna; el. om mycket vät dimma, som liknar regn.

de står å råga.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka
v.

råga

råka, träffa.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka

råga², s., -n, pl. -gor, -na,
råka. Fågel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkall

ra̱kál l. -or, m. och f.,
n. - káḻt, pl. - káḻa, komp.
- káḻare, - káḻast, råkall.
har kómor sáṉem ra̱káḻor
dåga i̱frá̱ gø̱n.
de e ra̱káḻt i̱ vínzen. Sj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råhet

råhed, m., -en, pl. -er, -na,
råhet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råklyng

rågelyng, m., -en, pl. -a, -na, råkflock. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkred

rågerijde, m., -n, pl. -da, -na, råkbo. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkstek

rågestèj, m., -en, pl. -a, -na, råkstek. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkunge

rågeònze, m., -n, pl. -nza, -na, råkunge. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkägg

rägeuidz, n., -ed, pl. =,
-en, råkägg. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råmalen

råmålen, m. och b., n.
- led, pl. - lna, utan komp.
om mjöl, som är malet af
ej ugntorkad råg.
brödbågarna bågar ältid
av råmålad mel. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råmjölk

ramilf, fr., – en, utan pl.,
råmjölk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rås

ra̱s, f., rá̱sen, pl. ra̱sor
– na, rad (af potatis, stenar
m. m.) Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ råset

rå̲sed l. -or, m. och f.,
n. - sed, pl. - seda, och
efter far̲, för, rå̲sed o. s. v.,
komp. rå̲sedare, - dast,
om säd som är ojämnt sådd,
så att under växandet tjockare
och tunnare ränder synas på
fältet.

rå̲sed rw̲, kor̲n, hå̲vre m. m.
bedze kornstiffen e rå̲seda.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råskalad

raskalad l. -or, m. och f., n. -lad, pl. -ladle, utan komp., råskalad, om potatis. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rålta

rigta, -an, -or, -orna

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätta
s.

rita pl. -or

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtta

rǿta, -an, -or, -orna

som nár vèstorgær, som sóden ný fín stál e bójd – dær e knápt en rǿta (om kreaturslös gård)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtta

rå̄ta, f., -n, pl. -tor, -na, råtta, stora husråttan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättfälla

rättefälla, f., -n, pl. -lor, -na, rättfälla, för stora husrättans fångande afsedd fälla. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rått(f)fällmakare

rö̊t̲e̲fe̲l̲e̲mä̲gare, m., -n, pl. =, -r̲na, tillvärkare af för stora husråttans fångande afsedda fällor.

Har la̲ en rö̊t̲e̲fe̲l̲e̲mä̲gare i̲ ga̲r nä̊t̲a. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtthund

rå²lehòz, m., -en, pl. -a, -na, råtthund. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtthål

rå²t̲ehu̲l, n., -ed, pl. =, -en, råtthål, af stora husråttan gjordt hål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttkatt

rœ̄t̲ekàt̲, m., -en, pl. -a, -na, råttkatt, i stora husråttans fångst duglig katt.

mœtrœ̄ ffœ̄l̲iz̲en̲s mœ̄w̲or de e en dœ̄k̲t̲i̲ rœ̄t̲ekàt̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättkrut

rå²ttekrud, n., -ed, utan pl., arsenik. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttlort

rå²t̲ekl̲ò̲rt, m., -en, pl. -a, -na, liten klump af stora husråttans spillning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttmos

rå²ttmòs, m., -en, utan pl., råttmos (fosforhaltigt).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttred

rå²larigda, m., -n, pl. -da, -na, råttläger, -bo, stora husråttans läger, där hon föder sina ungar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttrumpa

rå̄t̲kràm̲pa, f., -n, pl. -por, -na, råttsvans, Lj. stora husråttans svans.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttskinn

rättegiz, n., -ed, pl. =, -en, råttskinn, skinn af stora husråttan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttunge

råttunge, m., -n, pl. -ngar, -na, råttunge, unge af stora husråttan. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råvalkad

ra̱váḻkad l. - or, m. och f., n. - kad, pl. - kade, utan komp., råbarkad, ohyfsad. slå²ftaren de e en rǽ¹li en sa ra̱váḻkad. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rã av

rø ǽw (rør, røde, røt) intr.
och impers., vara hjälpliz, passa-
bel, vara så att man kan
någarlunda hjälpa sig fram
därmed, gå an.
di²ne plǽwen e ti o rø ǽw me.
de rør jo ǽw me hu²lsan.
bry hade vi, men de røde
lijavèl ǽw for vas. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räck
s.

refg, led

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räck

reff, n., réffed, pl. =, réffen, räck, stängsel, bestående af lätten l. spjälor. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läcka
s.

läfja, -an

i bet. rad etc.

Nr 8188, Villie, Ljunits hd
Nils Nilsson 1934 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rācha

s.

rēffa, f., -n, pl. -ffor, -na,
rācha, väflängd, väf.tj.

en rēffa vālmal.

vēla en rēffa.

tōwa rēffor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka
v.

räfja, -or

räfjor dé! = förslå

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka

$\overset{2}{\text{ruffa}}$ ($\overset{1}{\text{ruffor}}$, $\overset{2}{\underline{\text{rate}}}$ l. $\overset{2}{\text{räjte}}$,
$\underline{\text{rat}}$ l. rajt, ruff, pl. $\overset{1}{\text{ruffor}}$
l. $\overset{2}{\text{ruffor}}$) tr. och intr., räcka.

ruff $\underline{\text{mi}}$ $\overset{1}{\underline{\text{növen}}}$.
$\underline{\text{forffenstun}}$ $\overset{2}{\underline{\text{rate}}}$ $\overset{2}{\underline{\text{lidud}}}$.

ruffa $\overset{1}{\text{ti}}$, räcka tiu. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rächa sig

rufa si (rufor, räte l. räjte, rat l. rajt, ruff-pl. rufor l. rufor) ~~ta~~ refl., sträcka sig.

fären räte si ute gresed sa lant di kune.

reven har rat si mer.

ruffa si ti, sträcka sig så att man når något. ruffor ar ti o tar mad. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räckand

räckande, n., -d, utan pl.,
räckande, sträckande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x räckebleka

räffsablèja, f., -n, pl. -jor, -na, blekplats för linne-väfvar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× räckebör

räffsabör, f., -en, pl. -or, -na, korg (låda) saknande, men med framstyre försedd hjulbår, afsedd för linnevåfvars forslande till och från blekplatsen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ räckepinn

räffapiz, m., -en, pl. -a, -na
liten, upptill hakformig, nedtill
spetsig träpinne, som insättes
i en på en till blekning ut-
lagd linneväf isydd trådögla,
hvarefter han nedstickes i marken
och tjänar till att i jämnt läge
fasthålla väfven. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädas

res, utan andra tempus än pres. infinit. och indikat. res, rädas.

han kömor ünte, res ja.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädd

red̲ l. rei̲d̲or, m. och f., n. rei̲t̲, pl. rei̲d̲a och efter for̲, för, rei̲d̲a, komp. rei̲d̲are rei̲d̲as̲t̲, rädd. Lj.

e dur réd̲, pit̲or, men dur dàr̲ar, ska ja hà̲la di men dur rùstes. Tolsätt. (Skårby)

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädd

rad pl. rèda

e i ènta rèda, ja vel legza

hós jær?

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädd
a.

red pl. -a

dén va di so rèda for

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädd

rädd

"å ja e bara rädd ad komm
jirr me si ..." s. 111

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädisa

M. radison

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädsla

rå̊sla, f., -n, utan pl., rädsla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räfsa

rõ̲wsa (rõ̲wsor, rõ̲wste,
rowst, rowst, rows, pl.
rõ̲wsor l. rõ̲wsor) tr., 1/räfsa.
rõ̲wsa hø̲, stob̲, gå̲nza,
2/ brukas ordet i vet. läxa upp.
mån̲en rõ̲wste frå̲wen̲tåm̲or̲na,
nar han̲ kom̲ hum̲. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råfsank

rövsank, n., -d, utan pl.,
räfsande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ räfse

rowse, n., -d, utan pl.
vid skörd hapräfsade växter.
bler dar mijed rowse pa korn
stiffed? Lj.
fføra ute rowse.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna

räkna (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., räkna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna v.

räcknar ud (pres.)

'räknar ut'

"å räcknar ud injträssed

po hinnas tusen..."

S. 115

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkna
v.

råkna -ade -a -ad

råkna av, räkna upp; äv. =
berätta, omtala.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna av,

reḵna åw (-ar, -a, -ad, åw-reḵnad, -a, pl. -ar) tr., afräkna (afskilja).

reḵna åw en hal val sil ti mi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna på

rek̲na pó (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) tr., påräkna, förvänta.

vi̲ rek̲na pó gran̲ so̲ ut̲e mar̲jelen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna upp

räkna ö/r -a -ad

också i bet. omtala, meddela.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna ut

rekna wed (-ar, -a, -ad, wedreknad, -a, pl. -ar) tr., räkna ut, uträkna. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räknande

räknane, n., -d, utan pl., räknande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räknare[1]

räknare[2], m., -n, pl. =, -rna, räknare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räknebok
s.

rè<u>k</u>nebǿ<u>g</u>. -en

5109. Skårby, Sjunits hd. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räknebok

räknebòg, f., - en, pl.
- bòjor, - na, räknebok. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räknehuvud

^{2}räknehöwud, n., -ud, pl. =, -un, räknehufvud, matematiskt anlag. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räknehäive

räknefärva, m., -n, pl. -va, -na, en kärfve rågholm, långholm, som vid kärfvarnes räkning aflägges för hvarje fullt tjog och som tillfaller köparen utan särskild betalning. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räknemästare

räknemästare, m., -n, pl. =, -rna, l. -mästra, -na, räkne-
mästare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× räknesill

räknasil. f., -en, pl. -or, -na, en sill som vid uppräkning aflägges för hvarje full val och utan särskild betalning tillfaller köparen. Med räknasilen innefattar således hvarje val 81 stycken. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkning

räkning², m., -en, pl. -or, -na,
räkning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rålig

rå̱li̱ (sällan rå̱lijor). m. och f., n. rå̱let, pl. rå̱lija, komp. rå̱lijare, – jast, 1/ elak, stygg, otöck. en rå̱li̱ paz, bå̱ke, fful, klå̱niz, vaz, 2/ ful. rå̱let har. rå̱lija yjen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rǎlig
adj.

rǽli

superl.:

de va de àlor rǽliasta.

Pl.: dær va nona rǽlia bàka.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rälig
a.

ræ̱li, n. ræ̱let
(se övr. saml.)

de va en ræ̱li præst; han va
stræ̱g.

om prosten M. i Balkåkra.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rälig II

de va rælat, som de jek té dó.

ja, de va en ræli plás.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rålig III

hon hade gét a rælet so;
frøknorna jek lìa vél éy dar.
(om fröknarna Kurck, som besökte en
spågumma.)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rälig II

ą́, dær va mæza æ są́, de va en rǽli kǫ̀na; de va en rǽli kǫ̀nafą́n.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rälig
a.

ræli, n. rælet, pl. rælia

de va so rørad a rælet

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rälig

rǽli pl. rǽlia

(se andra saml.)

di fek ènte vara for rǽlia.

de va en strǽŋ, rǽli mán.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan pl. / rålighet

rǽlihèd, m., -en, 1/ elakhet, stygghet, otäckhet, 2/ med pl. -a, -na, otäck, stygg person. de e tva rǽlihèda buder man o kvinza. - vzd hut, din rǽlihèd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rāligt
adv.

rǽlent

illa, fult

di bǣr si fǣrlent rǽlent ǫ́d.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×råligt

rǽlad
adv.

i uttr. som glæ rǽlad,
ha en ond uppsyn, se ond
ut

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rålet, adv., komp. rålijare, 1 rålig
-jast, 1/elak, styggt, otäckt,
2/ fult. Se råli. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rålijus, m., -en, pl. -a, -na, elak, otäck person. Sj.

+ rålius

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rānna
v.

rèna, rènde, rent

i bet. rinna:

-- sa vánad kona rèna ---

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ränna
v.

rèna, rénor

i bet. "rinna".

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rånna
v.

rèna pret. rènde

i bet. rènna

so rende váned nér pa fyøksgóled.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rānna

rēna (rēnor, rēnde, rent,
rend, ren, pl. rēnor l. rēnor)
tr. och intr. och impers., rānna, löpa.
tøsen kan rēna lāna vāja
ti dans.
de rēnde aw tāgen. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rännande

rä̲n̲ane, n., -d, utan pl., rännande, löpande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rännesnärja

rènesnéra -an -or -orna

rännsnara

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rännsten

ràn̲estén̲, ̀ - - ̀ en m.

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rånsel

rå̱nsel, m., -en, pl. rå̱nsla, -na, rånsel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönta

rönta, f., -n, pl. -tor, -na, benämning på ett slaktadt djurs (nötkreaturs, svins- 1. fårs) inälfvor jämte hufvud och fötter samt blod.

larslårs fjufte rönta aw Ågas ka.

har jor slåjtarna aw åle röntorna? Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rånta
v.

rå̲nta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., rånta, förränta.
rå̲nta pånza. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rä̱nta (-ar, -a, -ad) intr., afkasta, lämna afkastning, om spannmål och rotfrukter.

sa̱n kö̱mor ti rä̱nta bra̱ i̱ a̱r, men pa̱ntäfloṟna rä̱ntar li̱dad. Sj.

rä̱nta ti (-ar, -a, -ad) intr. och impers., har samma bet. som föreg. de rä̱ntar bra̱ ti̱ me glä̱ta foṟ dam.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ränta

rä²nta, f., -n, pl. -tor, -na, ränta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rät

rät l. rätar, m. och f.,
n. rät, pl. räta, komp.
rätare, – tast, rät, rak.
rät i ryggen.
Stå en rät bar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råta
v.

rů̱ta (-ar, -a, -ad, -ad, -a,
pl. -ar) tr., räta.
rů̱ta ud spi̱, en kro̱g.
rů̱ta å̱rmana. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råta sig

råta si (-ar, -a, -ad, -å, pl. -ar) refl., råta siz, råta upp siz, råta kroppen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt, m., rätten, rätt, s. rättighet, rättvisa.

slå för rätta. – komma till rätta.

göra rätt på, göra slut på.

ha rätt på, ha slut på.

få rätt på, få slut på.

låta rätt på, komma till rätta med, åtgärda. Lj.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rat, m., rätten, pl. rätor, rätt
– na, rätt, maträtt. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
adj.

rät, lika i alla g., pl. räta,
komp. rätare, rätast, rätt.

i rätan tid.

räta vägen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
s.

ret

di e kristna, vær mèniga som
jor sin rét.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
s.

ræt

i förb. ta ræt på =
övermanna; utrota (om skadedjur)
di hade nær tad ræt på dom

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
adv.

rat

rát va de vá.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
s.

ret

di skoler ha betält for di tré
dána a jora rét for di tré.
(om dagsverkare)

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
s.

ret. -en. rättighet. traditionell ordning

de va en sæjdor rét; klokan fìra do jek tòskemánen pa lǿen.
a

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
adv.

rat

di e rát so dùra pa
aʃǿnor a só

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt II

adv.

dær va ènte spís i den; de ble rét so sènare.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
adv.

rét

dær va rét so mìed brý me dé.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
adv.

ret, adv., komp. rätare,
-tast, rätt, rakt.
før ret i fären. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rāt
adv.

ret, adv., komp. rēṯare, -ṯast, rätt.

de jiff sa ret ti me bōfortūk-
nizen, sa de kūne ūnte ga
rēṯare.

rēṯast jor du, am du tijor me
va du vrd. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt adv

rätt

"vänner ud a inni po'n å
vänner 'n rätt ijänn ..."

s. 128

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Eva.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätta

rå̄ṯa (-ar, -a, -ad, -ad, -a,
pl. -ar) tr., rätta.

nar glå̄ṯa å̄ḷri̱ bler rå̄ṯade
ha̱r ska dar da ble faḷk ám̱ dam̱?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rätta

rů̄ṯa, f., -n, pl. obrukl.,
rätsida. Tj.
rů̄ṯan po tójud.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättande

rätane, n., -d, utan pl., rättande, undervisande om, förande till det rätta. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättelse

rå̄tulse, m., -n, pl. -sor, -na, rättelse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtta sig

råta si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., råtta sig.

råta si åta nån l. nåd.

Ska du ålri la di råta? Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätnu, adv., rätt nu, rättnu snart.
omen kort stund.
rätnu rajnar de. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättvis

rätt'vis, l. -or, m. och f.,
n. -vist, pl. -visa, komp.
-visare, -visast, rättvis. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättvisa

rättvisa, f. -, -r, utan pl.,
rättvisa.

rättvisan går längst fram. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätvist

rätvist, adv., komp. -visare, -visast, rättvist. Sj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rov, m., rōven[1], pl. rōva[2], rāv
– na, råf: Canis vulpes. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rāvrumpa

rǭvaròm̲pa, f., -n, pl. -por, -na, räfsvans. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rāvsa
v.

rǫ̀vsa, ´or. rǫ̀vste, rǫvst

1956 5109. Skärby, Gjunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rāvsa
v.

rǫ̀vsa, pres. rǫ́vsor

8148 Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåwsa
v.

kåwsa

1876

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rävsax

rǭvasàs l. -sàjs, f., -an, pl. -or, -na, räfsax. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råvse

rȯvsa, -ad

det som råvsas upp, av hö etc.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x råvse
s.

rǿwse, n.

hö el. säd, som är eller skall bli hopräfsad.

1876

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd
E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rövskinn

rövgiz, n., -ed, pl. =, -en, räfskinn. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rävtäva

rǭvatǫ̀va, f., -n, pl. -vor, -na, räfhona. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rövunge

rovǫ́nze, m., -n, pl. -nza, -na, räfunge. Lj.

har e sa hit i dine stuwan sam i skule rǫ́ja rovǫ́nza ud.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röd

rø l. rø̱¹or, m. och f., n. rut, pl. rø̱²a och efter for, för, rø̱¹a, komp. rø̱²are, rø̱²ast, röd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ród
a.

rø

màven den va bàde gúl a
rǿ a àle fàrjor

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rød
a.

rφ pl. rφ̀a

rφ̀a rφ́dor = röda morötter

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röd
a.

rø, n. røt

rént rǿt

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röd
adj.

rø

han va sa rø i ansíktad x/

x/ nyare för ansæjtad

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödaktig

rö-äg-ti l. -tijor, m. och f.,
n. -tet, pl. -tija, komp.
-tijare, -tijast, rödaktig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødbeta

røbéda, f., -n, pl. -dor, -na,
rödbeta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rövbeta

14. robéder

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødbetbit

røbédebìd, m., -en, pl. -a, -na, rödbetbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødbetblad

røbédublà, n., -d, pl. =, -n,
rödbetblad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødbetfan

rø̱bḗdhfà̱n, n., – hd, utan pl., rödbetblast. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødbetfrö

rø̱bḗdufrø̱, n., -d, utan pl., kollektivt, rödbetsfrö.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødbetsstycke

røbedestiffe, n., -d, pl. =, -n,
rødbetstycke. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødbetssäng

rø̱bé̱dasàn̥, m., -en, pl. -a, -na, rödbetssäng. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödblommet

røblåmed l. -or, m. och f.,
n. -, med, pl. - meda, komp.
-blåmedare, - dast, rödblommig.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röblå

röblå l. -or, m. och f.,
n. -blått, pl. -blåa, utan
komp., rödblå. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rödbläsit

røbli̱sed l. -or, m. och f., n. -sed, pl. -seda, utan komp., rödbläsig, som är röd till färgen och har en smal hvit rand långsåt hufvudets framsida, om djur.

en røbli̱sed hæst, hoz, kat, gri̱s. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rödbock

rådbåk, m., -ken, pl. -a, -na,
råbock. Lj.
vanligen dyr, n. dýred, pl. =,
dýren.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödbockkalv

røbåk̲akà̲l, m., - en,
pl. - a, - na, rådjurskalf.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rödbockkött

rebákaffyd, n., -ed, utan pl., rådjurskalf. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rödbocklyng

røbákalyng, m., -un, pl. -a, s. -or, -na, rådjursflock. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rödbockskinn

rɔbákagiŋ, n., -ud, pl. =, -en, rådjursskinn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rödbroket

røbrāged l. -or, m. och f., n. -ged, pl. -geda, utan komp., rödbrokig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødbrun

rø̱brun̲ l. -or, m. och f.,
n. -brun̲t, pl. -brun̲a, utan
komp., rödbrun. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödbrusande

røbrúsanes, predikativt adj., oböjl., sing. och pl., rödbrusig. røbrúsanes i týnen. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ röddet

rud̲ed l. -or, m. och f.,
n. -d̲ed, pl. -d̲eda och efter
for̲, för, rud̲ed o. s. v., komp.
rud̲edare, -d̲ast, rödaktig,
som stöter i rödt, om färg på
tyg o.d. en rud̲ed dy̲na. rud̲ed to̲.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ röddraget

rödräged l. -or, m. och f.,
n. -ged, pl. -geda, som är
till färgen röd med en livit
rand långsåt ryggen. Lj.
Om nötkreatur.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ röddynga

rø̱dø̱nza, f., -n, utan pl., röddynga, en lös, rödaktig torfblandad jordart.

mijen aw tizarejòren e rø̱dø̱nza o den hon fu̱lar o tu̱tar rø̱ren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× röde

rø̲h, m., -n, utan pl.,
den rödaktiga bärg som sädes-
slaget korn antager vid
magnandet.

Kø̲rned ska hø̲gas, nar de
sta̲r i̲ rø̲h.

vi̲ hog va̲rt ko̲rn i̲ fu̲lva
rø̲hn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rödflammet

røflåmed l. -or, m. och f.,
n. - med, pl. -meda, komp.
- medare, - dast, rödspräcklig,
- fläckig, om människans hud.

Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödgrimmet

røgrimed l. -or, m. och f.,
n. - med, pl. - meda, utan
komp., som är till färgen röd
och i pannan har en teckning,
bestående af hvita, oregelbundet
gående streck, om nötkreatur.

en røgrimed ko, stud, kal.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödgrå

rǽgrạ l. -or, m. och f., n. -grat, pl. -grạa, utan komp., rödgrå. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 rödgrön

rödgrön l. -or, m. och f. -,
n. -grönt, pl. - gröna, utan
komp., rödgrön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödgröt

rö̲gr̲ö̲d, m., -en, utan pl., rödgröt, gröt som kokas af vinbärs- l. hallonsaft och mjöl m. m. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödgul

rø̱gu̱l l. -or, m. och f., n. -gu̱lt, pl. -gu̱la, utan komp., rödgul. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödhjälmet

røjélmed l. -or, m. och f., n. - med, pl. - meda, utan komp., som är till färgen röd med en bred, hvit rand långsåt hufvudets framsida, om djur.

en røjélmed mar, ko, stud, hanz. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödhuvad

røhów̲ad l.-or, m. och f.,
n. - hów̲ad, pl. - hów̲ade,
utan komp., rödhufvad,
rödhårig, om människor. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödja

rœ̄d̲ja (-ar, -a, -ad, -ad,
~~blott i n. sing.~~, -a, pl. -ar/
tr. o. intr., undanskaffa, bortföra,
befria från hindrande, på obehörig
plats befinntliga föremål.
hē̲la hā̲ven e rœ̄d̲jad.
vi̲ rœ̄d̲jar snā̲rt plā̲sana.
drœ̄zana gā̲r o rœ̄d̲jar i̲ udhā̲sen.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rödhårad

rödhårad l. -or, m. och f.,
n. - rad, pl. - rade, utan
komp., rödhårig, om män-
niskor. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødkindad

røffsizad l. -or, m. och f.,
n. -zad, pl. -zade, utan
komp., rödkindad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödklint

rödklint

= Agrostemma githago.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödkäftad

rø[illegible]tad l. -or, m. och f., n. -tad, pl. -tade, utan komp., rödkindad. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödlagd

rödlöjd l. -or, m. och f.
n. -löjt, pl. -löjda, komp.
-löjdare, -dast, rödlea. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödlurvig

rölörved l. -or, m. och b.,
n. - ved, pl. - veda, utan
komp., röd och lurvig,
som har rödt, långt och lofvigt
hår, om hundar.
en stor rölörved hona. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödlök

rø̱lø̱j eller ev. rø̱lø̱j

Allium cepa.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödlök

rø̱lø̱j, m., -en, pl. -a, -na, rödlök. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödlöksbit

rø̱lø̱jsbi̱d, m., -en, pl. -a, -na, rödlöksbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödlöksfrö

rålöksfrö, n., -d, utan pl.,
kollektivt, rödlöksfrö. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödlöksskalen

rø̱lø̱yskà̱lor, m., -na, plurall, rödlöksskal.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödlökssäng

rø̱lø̱jsàŋ, m., -en, pl. -a, -na, rödlökssäng. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödmålat

rømålad l. -or, m. och f.,
n. -lad, pl. -lade, utan
komp., rödmålad. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödnosad

rønø̱sad l. -or, m. och f,
n. -sad, pl. -sade, utan
komp., rödnosig, som har
rödaktig näsa l. nos.

di̱ne̱ kā̱len e rønø̱sad: haṉ
dæ̱wor ēṉte o ledza ti. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödnäsad

rønésad l. -or, m. och f.,
n. -sad, pl. -sade, utan
komp., rödnäsig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödplättet

røplet̲ud l. -or, m. och f.; n. -t̲ud, pl. -t̲uda, komp. -t̲udare, -dast, rödfläckig. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödnävad

rønǭvad l. -or, m. och f., n. -vad, pl. -vade, utan komp., som har röda händer.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rödpricket

røpriffed l. -or, m. och f.,
n. -ffed, pl. -ffeda, komp.
-ffedare, -dast, rödpricking.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödrandt

rørånad l.-or, m. och f., n. - nad, pl. - nada, utan komp., rödrandig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödrutet

rørudeed l.-or, m. och f., n.-deed, pl.-deda, utan komp., rödrutig. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödsand s.

rø̱sa̱n, m., -en, utan pl., rödsand, rödaktig sand.

dar e rø̱sa̱n i̱ bäṉen po bäḵen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödsjuka

röfsúga

svinsjukdom

(m. fl. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rödsked

ruhé

redskap vid urholkning
av ämne för träskor;

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödskeget

rødgåjred l. -or, m. och f., n. -red, pl. -reda, utan komp., rödspräcklig, om nötkreatur. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödskimlet

rø<u>gi</u>m<u>l</u>ad l.-or, m. och f., n.-lad, pl.-lada, utan komp., rödskimlig, som har i rödt gående skimmelfärg, om hästar och nötkreatur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødskägg

rødskägg, m., brukas ej i böjd form, epitet, skällsord, som användes om en karl med rödt skägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödskäggad

rø-ʃuʃzad l. -or, m. och f., n. -ʃzad, pl. -ʃzadr, utan komp., rödskäggig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödsnutad

røsnu̱dad l. -or, m. och f.,
n. -dad, pl. -dader, utan komp.,
som har rödaktig näsa l. nos.
en røsnu̱dad fu̱lerhòn.
en røsnu̱dad vaḻp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödsotet

røsødad l.-or, m. och f., n.-dad, pl.-dada, utan komp., som har i rödt stötande fuxfärg, om hästar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödsprånglet

rosprånzlad l. -or, m. och f., n. -lad, pl. -lada som är liksom bestänkt med röd färg, rödfläckig. T. ex. om en vägg, om människans hud i vissa sjukdomar, ss. skarlakansfeber. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rödspräcklet

røspräglad, -spräglad l. -or, m. och f., n. -lad, pl. -lada, utan komp., rödspräcklig. Sj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödstjärnet

røstjárned, røgárned l. -or, m. och f., n. - ned, pl. -neda, utan komp., rödstjärnig, 1/ som är tecknad med röda stjärnor, om väfnader. et røgárned tæffe, 2/ som är röd till färgen ut har en liten hvit fläck, stjørn, i pannan, om hästar och nötkreatur. en røgárned l. røstjárned fulja, ko, stud. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rødtopp

røtáp, m., -en, pl. -a, -na, rödtopp, epitet på rödhårigt mankön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rödtoppa

rotåpa, f., -n, pl. -por, -na, rödtoppa, epitet på rödhårigt kvinnkön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödtoppad

rödlöpad l. -or, m. och f.,
n. -pad, pl. -pade, relan komp.,
1/ rödtoppig, 2/ rödhårig, om människor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödvit

rø̱vi̱d l. -or, m. och f., n. -vi̱t, pl. -vi̱da, utan komp., rödhvit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rödögd

röyjad l. -or, m. och f.,
n. -yjad, pl. -yjade, utan
komp., rödögd, som har
rödkantade ögonlock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rõja

rõ^{2}ja / rõ^{1}jor, rõ^{2}jde, rojt, rojd, roj, pl. rõ^{1}jor och rõ^{2}jor / tr., rõja, uppenbara, uppdaga.

pæ^{1}zana rõ^{2}jde ſſ^{1}yven.

ä^{2}ntelijen e di ſſ^{2}yvana rõ^{2}jda.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röja sig

röja si (röjor, röjde, rojt, roj, pl. röjor l. röjor) refl., röja sig, uppenbara sig, gifva sig tillkänna.

Sönen kom hum, men tro änte han röjde si for nan.

Sj.

Ljunits hd
№ 323
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rök

røj, m., røjen, utan pl.,
rök. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röka

rø̱ja, = ,-ad

1) röka tobak

2) röka fläsk, sill osv.

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nöka I
v.

ä. nä̀ja -a a -a -ad

y. nöga etc. båda formen

f.n. i bruk; kan användas av samma

person.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

róka II
v.

jà fzèntə və rỳŋə : vi
skalə rœ̀ga ált fzýdəd ə
brỳgza ált drèfzad.
vi rœ̀ja ált fzýdəd

Nr 7648 Sjörup Liunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôka
v.

rǫ̀ja, ev. rǫ̀ja,
-ar, -a, -ad

in. f. 1880.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôka

rø̲ja (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. och intr., rôka. Sj.

rø̲ja fryd, tø̲bak, pi̲va.

rø̲ja me sva̲l, e̲ne, rø̲jelse.

rø̲ja po en sigar.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röka sig

rø̄ja si̱ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar)
röka sig.

nar en har snuwa, sa e de
bra o rø̄ja si̱ i̱ ne̱san me
ju̱satàne. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökande

rø̄jande, n., – d, utan pl., rökande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökare

rø̄jare, m., -n, pl. =, -r̄na,
rökare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rø̄jh, m., brukas ej i böjd form, epitet, skällsord, som användes 1/ om en karl, som röker mycken tobak, 2/ om en karl som fjärtar. Lj.

+ röke

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökelse

rø̲̲jel̲se, m., -n, utan pl.,
rökelse. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökelse

röjelse, -en

fyren varmed rökning verkställdes

dräyana skola samla ihöpa

a ledza tí röjelsen

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ röket

rø̄jed l. -or, m. och f.,
n. -jed, pl. -jeda och efter
for, för, rø̄jed o. s. v., komp.
rø̄jedare, -dast, rökig.
lu̯ta, smǟga rø̄jed. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökning

rø̄jning, m., -en, utan pl., rökning.

hå̄nza fryd ti rø̄jningsø.

Lj.

Ljunits hd

№ 323

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökpipa

rø̲jepìva, f., -n, pl. -vor, -na, rökpipa, 1/ tobakspipa, 2/ epitet på en person som fjärtar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röktobak

rø̄jetobàk, m., -en, utan pl., röktobak. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rölleka

pl. rúlefjor

växtn. = Achillea millefolium

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röllika

rulifsa, f., -n, pl. -for, -na,
röllika: acchillea millefolium.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rölleke-brännvin

ráelefgabrænevin, n.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röllike brännvin

rällifsabrennevin, n., -ed, utan pl., med blommor af acchillea millefolium tillsatt brännvin, hvilket användes som medicin. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rölleke-té

rúlefyeté,

tekokt på s. till medicinskt bruk.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönn

rign, f., rignan, pl. rignor
l. rignor, – na, rönn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönne

2
rönn, n., -d, utan pl.,
1/rönn, rönnträd, 2/rönnträ,
-virke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönneblad

rynnblà, n., – d, pl. =, – n,
rönnblad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönneblomster

rygneblòm̲stor, n., – ed, pl. =, – en l. – na, rönnblomster, – blomma. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönnebuske

rönnabòske, m., -n, pl. -ska, -na, rönnbuske, buskformig rönn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönnebär

rignebär, n., – ed, pl. =, – en, rönnbär. Lj.

"di e sura", sa röven am rignebären.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönnegren

rönnegrèn, m., -en, pl. -a, -na, rönngren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönneplanta

rönneplànta, f., -n, pl.
-tor, -na, rönnplanta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönneträ(d)

ryneträ, n., -d, 1/ utan pl.,
rönnträ, - virke, (med pl. = , -n) 2/ rönnträd,
rönn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönnestabbe

rygnestàbe, m., -n, pl. -ba, -na, rönnstubbe. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rór
s.

rør, n., pl. =

han hæq hǿl pæ næd

ỳŋfʒa rǿr

dære læjt rǿr hid sỳnanté

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rór

rør, n., pl. =

speç. = vassrór

tèfja ma rør.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rör

rør, n., rørad, pl. =, røren, rör (kokelugns-, drainerings-, vass-, bamburör). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rõra
sb.

rø̀ran (best. sg.); rø̀renen
(best. pl.)
ljumske på människor;

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôra
s.

rǿra

de láu i én rǿra

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× róra

rø̄ra, n., -d, pl. rø̄rlin, -lin
ljumske (hos människan. Ljumské
hos djur kallas jūske. / Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rø̄ra, f., -n, utan pl., s. rõra
(t. ex. ūfzarø̀ra, äggrõra) oreda,
virrvarr. al̲ tiŋ e i̲ e̲n rø̄ra
i̲ hē̲la dōras hm̲s. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rø̄ra (rø̱r, rø̄rde, rø̱rt, rø̱rd, rø̱r, pl. =) tr. och intr., röra.

rø̱r mi̱, am̱ du to̱r. – måṉen va mi̱jed rø̱rdor au̱ breṉevi̱n.

rø̱ra vi̱, vidröra.

rø̱ra po spṟled, röra på spelet, raska på.

rø̱ra i̱ ma̱d, i̱ grø̱d, i̱ ma̱lt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röra sig

rø̲ra si̲ / rø̲r, rø̲rde, rø̲rt, rø̲r, pl. = / refl., röra sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rördrom

rørdrø̄m, m., -en, pl. -a, -na, rördrum. En fågel.

rørdrø̄men sijor: "sa̱ gåfa, fa̱ pøŋ". Lj.

Sammansättningar af ordet äro obrukliga i målet, då fågeln är mycket sällsynt, nästan okänd i härodet. Lj.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lörelse

lörelse, -en

han har hått en liden lörelse
(om en hantverkare)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörelse

rörelse, m., -n, pl. -ser,
-na, rörelse.
hästen har bra rörelser.
skåta för rörelse.
va dar dåpti rörelse jo
märkaded?
driva stor rörelse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ röret

rø̲²red l. -or, m. och f.,
n. - red, pl. - reda och efter
for̲, för, rø̲¹red o.s.v., komp.
rø̲²redare, - dast, rörig
(rø̲²red mad) oredig, i oordning
varande. di̲ mæ̲²nefor̲na har
sa rø̲²red am̲kri̲¹z dam̲. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörig
a.

rörad, reuta. =

de va so rörad a rélat

oordnad, oredig

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rørkäpp

rørkäpp, m., -en, pl. -a, -na, rörkäpp. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rørlägga

rørlåqza (- låqzor, - lå, - låt l. -låjt, - låd l. -låjd, -låqz, pl. -låqzor) tr., rörlägga, förse med draineringsrör.

al jåren e rørlåd. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rørläggande

rørlåqzane, n., -d, utan pl., rörläggande, nedläggande af draineringsrör. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörläggare

rørlåggare, m., -n, pl. =, -rna, rörläggare, person som i jorden nedlägger draineringsrör. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rørläggning

rørlåggning, m., -en, utan pl., rörläggning, nedläggning af draineringsrör. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rörsked

rogé, f., -n, pl. -r, -na, grof nafvare, som användes för urhålkning af träskor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rörskuffa

rørskåfa, f.,-n, pl.-for,-na
rörskopa, med långt skaft
försedd, dnal skopa afsedd
för uppresning af dy från
diken, i hvilka tegelrör skola
nedläggas. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörspå, f., -n, pl. -r, rörspar
-na, rörspade, smal spade,
som användes vid gräfning
i botten af täckdiken. Ej.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rørstock

rørstak, m., -en, pl. -a, -na, benämning på ett af tegel muradt dragrör till en kakelugn l. spis. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rörug

rø̱²rø̱, m. och f., n. rø̱²ret, pl. rø̱²rø̱wa, komp. rø̱²rø̱ware, -wast, rörlig, om människor och djur.

di̱ e ga²m̱la, meṉ li²javèl rø̱²rø̱wa. kvi²nzan e rø̱²rø̱ware eṉ ma¹ṉen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röst

rust, m., rústen, pl. růstor,
– na, röst.

Ha bra rust ti gåza.

grêven har di mästa růstorna
hær i sáwnen.

Ja lefzor nér min rust. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rösta

růsta (-ar, -a, -ad, -ad, blod i n. sing., -a, pl. -ar) intr., rösta.

růsta ti nömnemàn.

růsta po nan ti klåkare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röstanr

röstane, n., -d, utan pl.,
röstande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× röste

rågstan (best. sg.)

måskat malt, det vid bryggd för-
brukade maltet;

(M.S. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x röste

rȫste, m., -n, utan pl.,
för brygd malet och med varmt
vatten begjutet malt äfvensom
malt hvarpå man bryggt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ röstesur

rus̱tasu̱r, adj., förek. blott i n. sing. – su̱rt, om svag-dricka l. öl, som genom felaktig behandling surnat, då det bryggdes.

rus̱tasu̱rt driffa, ol. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rösträtt

rustrét

dá hade di ìyen rèktihéd; di hade ìyen rustrét.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rösträtt

rösträtt, m., -en, utan pl.,
rösträtt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×rŏta

rig̱²da (-ar, -a, -ad) intr.
ah impers., vara sig.
sa̱¹red, rig̱²dar, sa de ga̱r
va̱l ø̱¹var o le̱js.
de rig̱²da aw̱ fi¹ṉoren. Sj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ röte

rygde, m., -n, utan pl., var.

de skådor ünter o stiffa hul for rygden, nar en böler e mød. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötmånad

rùtamánad

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötmånad

rǖ̄ṭemà̱nad, m., -en, utan pl., förek. mest. i best. form, rötmånad, en ska ǖ̱nte bǭ̱da i̱ rǖ̄ṭemà̱-naden, foṟ da blǭ̱mar gǫ̱n.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rottebit

rygdebid, m., -en, pl. -a, -na, morotsbit. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ röttefan

rigdefàn, n., - hd, utan pl., morotsblast. Gj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ róttefrö

rýdefrø, n., -d, utan pl., kollektivt, morotsfrö. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötter

rígdor, ´ - na

morötter

lãga - rígdor, befria mo-
rötter från ogräs;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rötterad

rígdurà, f., -n, pl. -r, -na, morotsrad, rad af växande morötter. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ róttestuvning

rýdestùning, m., – en, utan pl., morotsstufning.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rötteslyche

1
rigderstiffe, n. ,- d, pl. =, - n,
1/ morotsland, 2/ morotsslycke,
- bit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ röttesång

rijdesàng, m., -en, pl. -a, -na, morotssäng. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rov

rov, m., rōven, pl. rōva,
- na, stuss. Lj.

vi ēdor sul vart brø o sa
lar vi vara rōva jø, talesätt.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röv

röv, -an

anus

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rov
s.

røv, -en

anus; äv. i best. f røven såsom
öknamn till hus-samling i N. Vallösa -

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rõva

rọ̄va (-ar, -a, -ad, -ad, -a,
pl. -ar (tr. räfva.

rọ̄va pạ̄sten. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rõvare

rø̲vare, m., -n, pl. =, -r̲na,
röfvare. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rövarekula

rö̲vare̲kù̲la, f., -n, pl. -tor, -na, röfvarkula. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rövarepris

rǭvarepris, n., -ed, pl. -or, -na, röfvarpris. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rövbolle

robåla, m., -n, pl. -la, -na
ett af de två vid stussen befinnt-
liga upphöjda kroppspartien.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röveri

rǫverī, n., -rijed, utan pl., räfaktighet, luraktighet.

ſſǫ́ved jiſſ ṷ́d po rǫverī. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rövhål

rovhål, n., -et, pl. =, -en,
anus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s

ks, n., ksed, pl. =, ksen,

1) bostafven s, 2) s-formigt metallstycke, som användes vid kädjelänkars, tjuders m. m. sammanfogande, 3) äss, spelkort.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sabbat

sabåt, m., -en, pl. -ar, -na, sabbat. Från Bibeln lånadt ord, hvilket anföres såsom det af folket läses.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sabel

sa̱¹bel, m., -en, pl. sa̱¹bla, -na, sabel.
Då ordet användes som en lindrig svordom l. ett svordomsepitet är acc. sa̱²bel, -en, pl. sa̱²bla, -na.
en sa̱²bla maṉ. - de va sa̱²blana ti kaṟ. - la blé¹ mi̱, din sa̱²bel. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sabelgrå

såbelgrå, genus osäkert, oböjl.,
af såbel, babel, lindrigt eller
för djäfvul, och grå, grå, bildadt
epitet, skällsord som användes
både om maske. och pemin.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sabelhugg

sábelhòg, n., - ed, pl. =, - en,
sabelhugg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sabelskap

såbelskàv, n., -ed, pl. =, -en, skällsord innefattande en lindrig svordom, mildare uttryck än jåvelskàv, djäfvulskap, sattyg, men med samma betydelse.

de e tu jåvelskàv bude man o kvinza, dårfor e bornen sam di é. Lj.

Ljunits hd
№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadel

sål, m., sålen, pl. såla, -na,
sadel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sadelbruten

Sålbrygden, m. och f., n. - ded, pl. - dna, utan komp., Sadelbruten. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sadelmakare

Sa̲lemà̲gare, m., -n,
pl. =, -r̲na, sadelmakare.
Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakararbete

sa̲lema̲gareara̲rbòj, n., -ed, utan pl., sadelmakararbete.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sadelmakardotter

sa̱²lema̱garedòṯor l.-dòṯor, f., -en, pl. -ṯra, -na, sadelmakardoüer. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakarefru

sa̲²lema̲gare̲frù̲, f., - frùe̲wen, pl. - frùe̲wor, - na, sadelmakar-fru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sadelmakaregesäll

Sålemagarejisèl, m., -en, pl. -or, -na, Sadelmakarge-säll. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sadelmakaruglytt

s^{2}alemagarehus, n., - ed, pl: =, - en, sadelmakarhus, hus som bebos af en sadelmakare. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sadelmakareglytt

s^{2}ålemagareglùt, m., - en, pl. - a, - na, barn, hvars fader är sadelmakare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sadelmakarekvinna

sa̱²lema̱garekvi̇̄za, f., -n, pl. -nzor, -na, sadelmakar-hustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakarekäring

sålamagareffsàriz, f., -en, pl. -or, -nå, sadelmakarkärring, -gumma, -hustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakarenål

sålmagarenål, s. i - en, pl. - a, i - na, sadelmakar - nål, dragnål som af sadel - makare begagnas vid madras - sers tillvärkning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sadelmakarepåk

sa̲²lema̲gare̲pa̲g, m., - en, pl. - a, - na, sadelmakarpojke 1/ son tier en sadelmakare, 2/ lärgosse hos do. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sadelmakaretös

Sa̲lema̲gare̲tö̲s, f., -en, pl. -or, -na, sadelmakarflicka: dotter till eller piga hos en sadelmakare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakarunge

sålemagarenöze, m., -n, pl. -za, -na, sadelmakarunge, föraktfullt epitet på ett barn, hvars fader är sadelmakare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakarverkstad

sa̲lema̲garevà̲rsta, f. ,- n, pl. - stor, - na, sadelmakarvärkstad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sadelmakareverktyg

Så̲lemå̲garevå̲rtòj, n., -ed, utan pl., sadelmakarvärktyg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakaryrke

sälemagarevirke, n., -d,
utan pl., sadelmakaryrke.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakeri

salemageri, n., - rijed, utan pl., sadelmakeri.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakerska

sa̲²lemà̲go̲r̲ga, f., -n, pl. -gor, -na, sadelmakerska, benämning på, men ej tilltal till en sadelmakares hustru.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelgjord

sålsjor, f., -ker, pl. -or, -na
sadelgjord, bukgjord på sadel.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadla

sa̲ˀla (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., sadla.

Sa̲ˀla ed øj.

Sa̲ˀla hypiffa, eñ slags kort-spel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadlande

sålane, n., -d, utan pl., sadlande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sadlning

sa̲²lniz, m., -en, utan pl., sadling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saffian

safiján, n., -ed, utan pl., saffian. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saffiansbit

safijänsbid, m., -en, -pl. -a, -na, saffiansbit, bit, stycke af saffian. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saffiansskinn

safijánsgin, n. ,- ed, pl. =,- en,
saffian, tiu saffian bereat skinn.

skåna va kåntade me safijáns-
gin. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saffianssko

safijánsko, m., - skowen,
pl. - sko, - na, saffianssko.
glúten háde røa safijánsko. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saffiansstycke

saffiansstycke, n., -d, pl. =, -n,
saffiansstycke, bit, stycke af
saffian. Yj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saffran

såfran, m., -en, utan pl.
saffran. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saffransbulle

saffransbåle, m., -n, pl. -la, -na, saffransbulle. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saft

saft, m., sáften, utan pl., saft.

du tar vo saft o kraft aw jören.

kåga saft. Lj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

safta

såfta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., bereda tin saft, om bär.

såfta risp. stiffelbären e såftade nu. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saftand

såftane, n., -d, utan pl., beredande af bärsaft. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saftflaska

saftflåska, f., -n, pl. -skor, -na, saftflaska, flaska afsedd till förvaring af bärsaft. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saftfläck

saftfläff, m., -en, pl. -a, -na, saftfläck.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saftig

såfti̱, m. och f., n. – tet, pl. – tija, komp. – tijare, – jast, saftig.

såftija bær. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Säftning

säftning, m., -en, utan pl., beredande af bärsaft. Lj.

Ljunits hd

№ 323

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saftsoppa

saftsápa, f. ,- n, pl. obrukl.,
saftsoppa. Äfven saftsúwa och
vinsø. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saftsås

saftsáós, m., -en, utan pl., saftsås.

Vi fiff saftsáós ti gröden.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ saftsöpa

saftsúwa, f., -n, utan pl., saftsoppa. Äfven saftsápa och vinsø.

vi håde kokt en ge saftsúwa ti mída. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sagla
v.

sæjla -a -ad
dregla

yngre sagla (östlig form).

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sagla
"

sǽla -ar -a -ad

dregla

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sagel

1

Sagel, n., -glad, utan pl., saliv (då han flyter ut ur munnen). Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sagla

sa̲²gla (-ar, -a, -ad, -ad, blod i n. sing., -a, pl. -r) intr., ha salivflytning från munnen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sagland

$\underline{\text{Sa}}^{2}$glane, n., -d, utan pl., salivflytning från munnen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sagtelapp

sågtelåp, m., -en, pl. -a, -na, haklapp, afsedd för barn l. andra personer, som ha salivflytning från munnen.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sago

s-ä̱go̱, m., oböjl., utsaga, hörsaga, berättelse. Förek. blott i uttr. ä̱te s̱ä̱go̱, enligt hörsaga, berättelse.

ja̱ sijor ä̱te s̱ä̱go̱ o jyvor ä̱te lœjn, talesätt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sagogryn

Sågogrȳn, n., -ed, pl. =, -en, Sagogryn. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sagosoppa

sa̱²ga̱sàpa, f., -n, utan pl., sagosoppa. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sagtens

sæi̲t̲es

(da. sagtens) = som sagt, gärna; helt visst, säkerligen.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sagtens

sǣjtes, adv., utan komp.,
visserligen, gärna.
"kan̲ bÿjamàn̲ana tȱla si̲ me'd,
sa kan̲ sǣjtes jȧ", sa bys
hȱre, nar̲ han̲ fiff pryl, ordspr.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sak

sag, m., sagen, pl. sagor,
- na, sak.
de va en sag de.
sa e hela sagen.
den sagen ffenor ja ti.
fiff da ale dina sagor me di?
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Saka

Sa̲ga (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -a, -a, pl. -r) tr., i kortspel bortlägga ett l. flera af de ~~[illegible]~~ kort man fått på hand, hvilka sedan ej komma med i det började spelet.

ja sa̲ga jær̲tor̲ni̲. Lj.
e di̲ ka̲rten sa̲gade?

Ljunits hd
№ 323 Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sakande

sågane, n.,-d, utan pl., bortläggande af ett l. flera af de spelkort, man fått på hand, hvilka därmed utgå ur spelet.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sakekort

sa̲²ge̲kò̲rt, n.,-ed, pl. =,-en, benämning på ett af de på hand erhållna spelkort, hvilket efter innehafvarens godtycke bortlägges och därmed utgår ur spelet. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sakermenskad

sakor̲men̲gad̲, = i alla genus, pl. - e, utan komp., sakramentskad.

din̲ sakor̲men̲gad̲e drom̲el̲!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakna

sæi<u>n</u>a, -a, -ad

eller sæ<u>j</u>na, -a, -ad

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakna

sa̱²gna (-ar, -a, -ad, -ad)
tr., sakna, känna saknad
efter. ja sa̱²gnar ma̱¹nen.
baṟ¹sen sa̱²gna di̱ jṟ²nast.
Gj.

I nyare målet sæ̱²jna (-ar, -a, -ad,
-ad) Obs. Det torde här inte vara någon
motsättning mellan äldre och nyare mål.
sa̱gna är en östlig och sæ̱jna en västlig
form, som geografiskt mötas i Snårestad.
J-s.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saknad

sàjnad

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saknad
s.

Sågnad. - en.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saknad

s-ågnad, m., -en, utan pl., saknad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× saknelig

neuta. sæjnelat

som väcken saknat.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× saknelig

sæjnalat, adj. i n.,

de e sæjnalat etc. = man känner

saknad, det är tomt

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Saknelig

sågneli l. -lijor, m. och f., n. - let, pl. - lija, komp. -lijare, - lijast, som väcker saknad.

den månen bler sågneli for måza.

hær e sa sågnelet i stuwan ete klåkon. Lj.

Ljunits hd

№ 323 Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sakneligt

sågnelet, adv., komp. -lijare, -lijast, väckande, åstadkommande saknad.

de ffändes fåselet sågnelet stras ute Mårten, men sa jik ud øvor me tiden.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

& sakning

sågning, m., -en, utan pl.,
bortläggande af ett l. flera
af de spelkort, man fått på hand,
hvilka därmed utgå ur spelet.
Lj

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sahrian

så̱krijàn, m., -en, utan pl., lindrigt uttryck i stället för så̱tan, satan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakuistia

s.

sakraastí, -an

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sakristia

sakorsti¹, b., -stijen¹, pl. -stijor¹, -na, sakristia. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakristidörr

sakorstisdor, f., -n, pl. -daror, -na, dörr till en sakristia.

ja måtte prästen i sakorstisdoren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakristigolv

sakorstísgul, n., -ed, pl. =, -en, golf i en sakristia.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sakristinyckel

Sakorstíśnyjel, m., -en, pl. -nyla, -na, nyckel hörande till en sakristia.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sakristitak

sakorstistag; n., -ed, pl. =, -en, tak på en sakristia.

sakorstistaged va am bli po den gamla ffärffan.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sakristitrapp

sakorstistrap, m., -en, pl. -or, -na, trappa ledande till en sakristia.

rizorgan håde glimt o fåja sakorstistrapen, men de va presten dær sa ifrå, sa hon glimor ed ente tijare. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sakristivindöga

sakorstisvinzkv, n., -kd, pl. =, -kn, fönster i en sakristia.

Lj.

Ljunits hd

№ 323

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakristivägg

sakorstisvegz, m., -en, pl. -a, -na, vägg i en sakristia. prestakàpan hände po sakorstisvegzen nöran ti.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takta

skit

långsamt

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm. Ville i Ljunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakta

sat, adv., komp. sätare,
- tast, sakta.
fjør sa sat. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakta av

sa'ta a'w (- ar, - a, - ad, - a, pl. - ar) intr. och impers. sakta af, aftaga i hastighet.

kla'kan sa'tar a'w o se't va de e stä'mor hon.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakta sig

såta si (- ar, - a, - ad) refl.,
sakta sig, om ett ur.

Klåkan såtar si fem
menutor am dan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sahtfärdig

salfári l -rijor, m. och f., n. - ret, pl. - rija, komp. - rijare, - rijast, senfärdig, långsam i tal och arbete.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saktfärdigt

salfæret, adv., komp.-rijare, -rijast, senfärdigt, långsamt. sakta.

de gar for salfæret, nar den snikaren gætor nad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sal

s-al, m., s-ålen, pl. s-åla,
- na, s-al. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sala

S-ǟla (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., sala

Sǟla ti vrǟnervìn.

Sala ihop, sala ihop. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ salande

$\underline{\text{Sa}}^{2}$lane, n., -d, utan pl., salande, ihopsalande. Lj.

№ 323 -

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ salebark

sälebàrk, m., -en, utan pl., sälgbark. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sälebläd

sälebläd, n., -d, pl. =, -n,
sälgblad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Solebuske

sålebòske, m., -n, pl. -ska, -na, säljbuske. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ salegren

sa̲lugrèn, m., – un, pl. – a, – na, säljgren. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Salcknopp

sa̲²lcknàp, m., -en, pl. -or, -na, sälgknopp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ salekäpp

sålefsèp, m., -en, pl. -a, -na, sälgkäpp. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× salepinn

sa̱²lepìnz, m., -en, pl. -a,
-na, säljpinne. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Salerot

sa̲²lerò̲d, m., -en, pl. -rìgdor, -na, säljrot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ soleskott

sålesköt, n., -ed, pl. =, -en, sälgskott. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salig

sa̲li̲, m. och f., n. – lat,
pl. – lija, komp. – lijara,
– lijast, salig.

va sa̲li̲bla̲d̲, vara rusig.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salighet

sa̱²li̱hè̱d, m., -en, utan pl., salighet.

ja l. na̱ min fe̱l o sa̱²li̱hè̱d.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallat

salåt, m., -ar, -en, -en pl.,
salat. Trädgårdsväxt. Hj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sallatsblad

salåtsbla, n., -d, pl. =,
-n, salatsblad, blad af
salatsväxten. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sallatsfrö

salåtsfrö̀, s., -d, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. = -n, salatsfrö. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sallatspilla

salåtspr̥la, f., -n, pl.-lor, -na, liten l. enstaka salatsplanta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sallatsstuvning

salátstuning, m., -en, utan pl., salatsstufning, stufvad salat. Maträtt. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sallatssäng

salátsæŋ, m., -en, pl. -a, -na, salatssäng, trädgårds-säng med växande salat.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ salle

sàle, n.

sälg

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~sale~~ salle

sa̲le², n., -d, utan pl.,
1/ sälg, sälgbuske, 2/ sälgträ.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x salning

sa̲ˀlning, m., -en, utan pl.,
salning, ihopsalande. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salpeter

saltpitor, m., -ken, utan pl.,
salpetor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salsbjälke

sálsbjelffe, m., -n, pl. -ffa, -na, salsbjälke, bjälke som uppbär takbräderna i en sal.

sálsbjelffana svåjtar for den måna sen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salsbord

sálsbor, n., -ed, pl. =, -en,
salsbord. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salsdóu

sálsdor, f., -ka, pl. -daror, -na, salsdörr. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salsgavel

sálsgowl, m.;-en, pl.-a,
-na, salsgafvel.

~~salsvefs~~ sálsgowlen e
klédor me múrgrona. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salsgolv

sálsgul, n., -ed, pl. =, -en,
salsgolf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salskrok

Sálskrag, m., -en, pl. -a, -na, salsvrå, vrå, hörn i sal. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salsloft

sálslawt, n., – ed, pl. =,
– en, salsloft, – tak, – vind.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salsmatta

sálsmata, f., -n, pl. -tor, -na, salsmatta, till en sal hörande matta.

prästens har fad nyja sálsmator. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salsskåp

sálskav, n. ,- ed, pl. =,- en, salsskåp, till en sals möblering hörande skåp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salssoffa

sálsofa, f., -n, pl. -for, -na, salssoffa, i salen stående soffa. Lj.

Vem tjuffte prästens sálsofa?

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salsstol

sálstol, m., -en, pl. -a, -na,
salsstol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ salsvindöga

sälsvinhv, n., -hd, pl. =, -hn, salsfönster. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salsvägg

sálsvagg, m., -en, pl. -a, -na, salsvägg. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salt

salt, -ad

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salt
s.

sa̱lt, ˈad

dær blek ènte mi̱ad sá̱lt.

(gm försök att utvinna salt ur
Gøvá̱nad, havsvattnet).

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salt
adj.

salt

de sålta våned

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salt

sa̱lt, n., sá̱lthd, utan pl., salt. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salt
adj.

sa̱lt l. sa̱ltor, m. och f.,
n. sa̱lt, pl. sä̱lta och efter
foṟ, för, sa̱lta, komp. sä̱ltarh,
- tas̱t, salt.

sa̱ltor siḻ.
paṉtafloṟna e foṟ sa̱lta.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salta

sàlfa, =

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salta

s$\underline{a}^2$lta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., salta.

s$\underline{a}^2$lta sil, fleg, du^{2}pa.

s$\underline{a}^2$lta användes stundom äfven som uttr. för gå illa åt, fördärfva. Å$\underline{n}$o$\underline{r}$s han s$\underline{a}^2$lta s$\underline{i}^2$na ø$\underline{j}$ re^2$\underline{k}$tet $\underline{i}$ v$\underline{a}$rs. har du r$\underline{e}^2$dan s$\underline{a}^2$ltad d$\underline{i}$ kl$\underline{a}^1$rna?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saltande

Sältane, n., -d, utan pl.,
Saltande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltgrön

1 sältgrøn l. -or, m. och f.,
n. -grønt, pl. -grøna, petan
kanske., saltgrön.
1 sältgrønt fluf. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salthus

Salthus, n., -ed, pl. =, -en, hus, rum, bod afsedd. till förvaring af de kärl hvari kött insaltas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltkar

saltkar, n. ,- ed, pl. =,- en, saltkar, kar hvari salt förvaras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saltkar

sàltekár, n., pl. =

stort träkar, vari kött och fläsk nedsaltas.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saltkar

sa̲ltekà̲r, n., -ed, pl. =, -en, saltningskar, kärl afsedt för insaltning af kött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltkorn

saltkörn[1], n., -ed, pl. =, -en, saltkorn.

sla nåna[2] saltkörn[1] i dupan[2]. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ saltmatsfat

sa̱²lemaṉsfa̱d, n. ,- ed, pl. =,- en saltmatsfat, på en teml. hög ~~f~~ svarfvad fat hvilande träfat, afsedt för servering af salta, kokta l. rökta köttvaror.

dra̱²nzana ru̱²ṉsa sa̱²lemaṉsfa̱den: de̱ hade̱ di̱ reṯ ti. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltning

Sältnin, m., -en, utan pl.,
Saltning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltpåse

saltpåsh, m., -n, pl. -sa, -na, saltpåse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallsjö

saltsjö[1], f. -n, pl. -a, -na,
saltsjö[2]. sjö med salt vatten.
Ja vill helst båda[2] i den
praktija saltsjön[1]. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltsten

saltsten, m., -en, pl. -a, -na, saltsten, ~~liten~~, rundad, knytnäfstor gråsten afsedd för krossande af groft salt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saltstycke

Saltstiffe, n., -d, pl. =, -n,
Saltstycke. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltsyra, f., -n, utan pl.,
saltsyra. Gj.

saltsyra

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltsäck

s-altsäck, m., -en, pl. -a, -na, saltsäck, säck som innehåller salt. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salu

sálo l. sálo, genus obestämbart, förek. blott i nutr. ti s., tiu salu. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ salucka

salóka, f., -n, pl. -kor, -na, epitet på druligt, senfärdigt honkön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ salmka

salóka (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing, -a, pl. -r) intr., vara drulig, senfärdig.

Gu̇n̲ar ar̲ nu̲, va ga̲r i̲ o salóka̲r ä̲t̲or? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× saluckande

salo̱kane, n., -d, utan pl., drulighet, senfärdighet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salut

salut, m., – en, pl. – or, – na, slag, hvarf, kort tidrymd.

Manen møte sel inz pø løwen flere salutor, inzon halkaren lærde o læga.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salva
s.

sa̱lva, f., -n, pl. - vor,
- na, salva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salva
v.

sa²lva (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., salva, smörja med salva. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tälva sig

²sälva si (- ar, - a, - ad,
- a, pl. - r) refl., salva
sig, smörja sig med salva.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salvande

sa̋lvane, n., -d, utan pl., salvande, smörjande med salva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× salverera

salverera (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., salva, smörja med salva.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ salverera sig

salverera si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r) refl., salva sig, smörja sig med salva.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Salvereranda

Salverérane, n., -d, vtan pl., salvande, smörjande med salva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salvia

salevé d. salevéa,

bot. = Balsamita vulgaris.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salvia

salkväja, f., -n, pl. -jor, -na, salvia. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salvieblad

salevájeblà, n., -d, pl. =, -n, salvieblad, blad af salvia. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salvielukt

salevöjelùt, m., -en, utan pl., salvielukt, lukt af salvia. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salvierot

salvejerød, m., -en, pl. -rødder, -na, salvierot, rot af salvia. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salviestabbe

salvéjestàbe, m., -n, pl. -bə, -na, grof stjälk af salvia. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sambruk

sambrúg, n., -ed, utan pl., sambruk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ samdragas

samdrás

komma överens, samarbeta

di kan ènte rèktet samdrás.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× samdryg

samdrój, adj. sävlig, långsam i rörelser och tal.

S. Wilkie

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandtyg

sandröj l. -or, m. och f.,
n. -dröjt, pl. -dröja, komp.
-drójare, - drójast, långsam,
senfärdig.

sisa e sa sandröj i snåled.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samdryghet

samdrójhed, m., -en, långsamhet, senfärdighet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samdrygt

samdrójt, adv., komp.
-drójare, - jast, långsamt.
Förek. blott i uttr. snåka
samdrójt, tala långsamt
och med eftertryck på orden.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Samka

s-ä²nzka (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) th., samka, samla. sä²nzka ¹panza.

sänzka ¹ihop, samla ihop.

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samka sig

sa̲ŋka si̲ (- ar, - a, - ad, - a, pl. - r) refl., samla sig, samlas. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samhand

sä̱nzkane, n., -d, utan pl., samlande.

Máṉen har ä̱la da̱ vad gä̱len me siṯ sä̱nzkane: bä̱ra haṉ kaṉ skra̱va pánza i̱hóp.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samkas

sa̱ʔnzkas (-as, -as, -ad̲s) dep.,
samlas.
pa̱ʔrorna har sa̱ʔnzkad̲s
i̱ sla̱n. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Samkelort

så̱nzkelò̱rt, m., oböjl.,
skällsord bildadt af så̱nzka,
samla, och lo̱rt, spillning,
träck.

di̱ kå̱la 'n foṟ så̱nzkelò̱rt,
foṟ haṉ ppø̱̊rde o rø̱̊nsa
å̱le bys gi̱̊dehàs. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samla

sa²m̲la (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - h, - a, pl. - r) tr., samla.

sa²m̲la pe¹nza, falk.

hn̲ sa²m̲lad sti¹vor, penz. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samla
v.

sàmla

p.p. sàmlad pl. -àde

do va vi ifra àle gàrana
sàmlade ve den gáren

Pass. sàmlas, pres. -as, pret. -as.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samla II
v.

dræ̱gana skwl̲e samla ihẃ̲pa
a leg̲za tɛ́ rø̲jelsen.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samla sig

såm̲la si̲ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r) refl., samla sig, samlas.

Vi̲ ffe̲̊rna, men smo̲̊red vi̲̊le ů̲nte såm̲la si̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samlag

samlåv, n., -ed, utan pl., umgänge.

bæjnta o våra gluta di hade mijed samlåv för.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samland

sa^{2}m̲lane, n., -d, utan pl., samlande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samlas

sa^{2}m̲las (-as, -as, -ad̲s, -as, pl. =) dep., samlas.

Ma^{2}n̲ana ska sa^{2}m̲las i̲ da̲, for̲ hær̲ ska va ste^{2}m̲a. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samling

sa̋m̲liŋ, m., -en, utan pl., samling, sammankomst.

Ma̋n̲ana gar ti sa̋m̲liŋs i̲ bÿ̲jen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samlingsrum

sa̋m̲lin̲zsròm̲, n., - ed, pl. = , - en, samlingsrum, lokal, där kommunalstämma hålles. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samman
adv.

sámen

reya sámen (om samman-
ringning t. gudstjänst)

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samman

adv.

sámen

núe har di dròked ált sámen.

di hade let jór àle sámen

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammanblandande

sámen- l. isámenblènane, n., -d, utan pl., sammanblandande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammanblandning

sámanblàniz l. isámanblàniz, m., -en, utan pl., sammanblandning.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammanbunden

sámenbǿzen. pl. -bǿzna

di taéna va sámenbǿzna

me áulgrz. (näml. på en plejel)

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammandragande

sámen- l. isámendràne, n.,- d, utan pl., samman-dragning, sädeskärfvars hopbärande och uppsättande i skylar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sammandragare

sámen̲drà̲are l. i̲sámen̲-
drà̲are, m. ,-n, pl. =, -r̲na,
sammandragare, person
som håller på med att hop-
bära och i skylar uppsätta
sädeskärfvar.
Hon̲t gar̲ de for̲ sámen̲drà̲ar̲ne,
ja far̲ ud o jel̲pa ar̲. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammandragning

sámen- l. isámendràniz, m., -en, utan pl., sammandragning, sädeskärfvars hopbärande och uppsättning i skylar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sammanringning

Sámbenrìzning, m., -be, utan pl., Sammanringning.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samme

sa̱me, m., -ma, f. och n.,
pl. -me, pron. adj., samme.
den sa̱me ma̱nen va har i da̱.
sa̱ma kvi̇nza, sa̱ma toj.
di sa̱me fe̱na̱rna. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sammerdan

sámoridàn l. sámori dan,
sámorgedàn l. sámorge dan,
m. och f., n.-dànt l. dant
pl.-dàna l. dåna, utan komp.,
likadan.

ja tror du o ja vi har sámori-
dàna (l. sámorgedàna) håwor.
tösen e sámori dan (l. sámorge
dan) tösa sam möworen.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sámoridànt l. sámori dant, + sammerdant
sámorgedànt l. sámorge dant,
adv., vtan komp., likadant,
på samma sätt.
glutana e sámoridànt kleda.
Sámorge dant jiff de ti i gar
sam den förije gänzen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sammet

Samet, m., -hn, utan pl.,
Sammet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammetsbit

sam̲ḗtsbi̲d, m., -en, pl. -a, -na, sammetsbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sammetsbårda

Sammetsbårda, f., -n, pl. -dor, -na, sammetsbård, tin prydnad på persnodräkten afsedd, med blommor och andra mönster sirad sammetsbård. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sammetsdyna

Samétsdyna, f., -n, pl. -nor, -na, Sammetsdyna, -kudde. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sammetshatt

Samétshat, m., -en, pl. -a, -na, Sammetshatt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sammetshuva

Sam̲e̲̲̲

Sammetskläder

Samétsklær, m., -na, plu-
ralt, Sammetskläder. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sammetskrage

Sam̲ét̲skra̲ve, m., -n, pl. -va, -na, Sammetskrage.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sammetsliv

Samétsliv, n., -hd, pl. -, -hn, kjollif af Sammet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sammetsremla

Samétsrumla, f., – n,
pl. – lor, – na, sammetsremsa.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sammetsstycke

Sam̲e̲tstiffh, n., -d, pl. =, -n, Sammetsstycke. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammetsvåst

samétsvest, m., -en, pl. -a, -na, sammetsvåst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tams

sams, adj., = i alla genus
och i pl., predikativt, sams.

di e sams am ed.

di ele sams am prised.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samsas

2
såmsas (- as, - as, - ads, - as,
pl. =) dep., samsas, sämjas.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samtagen

samtán, m. och f., n.
-tád, pl. -tána, utan
komp., samtagen.
Vi jöre inzen gilnad po
gåsafjären, vi tö'en sam-
tán. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samvete

samvete, n., -d, pl. obrukl.,
samvete. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samvetslös

samvetslös l. -or, m. och f.,
n. -löst, pl. -lösa, komp.
obrukl., samvetslösare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samvetslöshet

Samvétsløshèd, m., – en, utan pl., Samvetslöshet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Samvetslöst

Samvétsløst, adv., komp. obrukl., samvetslöst. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand
s.

san. 'en

yngre san

jà kamor úd i sánen

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand

sa̱n, ´en

sa̱ skwḻe di áḻti fyœ̱ra
te gœ́n eṯor sá̱n

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand

Sōn, m., Sōnen, utan pl.,
Sand. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sanda

sa̱²na (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. och intr., sanda.
Nar sisanelsélors vénta framad,
da sa̱²na hon gúled i rúdor.
I min strýspan me sa̱²nad?
dásen hon sa̱²nar vistiffe Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandand

sånane, n., – d, utan pl., sandande, utslävende af, belägging med sand. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandbacke

sånbåkke, m., -n, pl. -ka, -na, sandbacke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandbete

sanbéde, n., -d, utan pl., af sandjord bestående betesmark. Ej.

de slídor på ténen, når kréjud går på sanbéde.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandbod

sanbø, f., -bøwen, pl. -bøwor, -na, sandbod, i ett hörn, vanligen i förstugan, gjord låg afskrankning af bräder, afsedd till förvaringsrum för husets förråd af golfsand. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandbotten

Sanbån, m., -en, utan pl., sandbotten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sandbunke

sanbónzke, m., - n, pl. -ka, - na, sandhög. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sandet

sǭned l. -or, m. och f.,
n. -ned, pl. -neda, utan
komp., efter fa för sǭned
o. s. v., sandig.
sǭned jor.
brøgyvan fact på gu̱led o
ble sǭnedor, den far hǭnzen
ha. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandhare

Sanhåre, m., pl.-a, råka.

Snårestad.

Ljunits

№ 1107 Ljunits hd, A. Malm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandhorn

Sanhorn, n., -ed, pl. =, -en, Sandhorn, nöthorn, afsedt till förvaring af finkrossadt sandstensmjöl, hvarmed liestickan, stryspanen, beströs. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandjord

Sanjór, f., -en, utan pl., Sandjord. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandkladd

sa̱nklád̲, m., - en, pl. - a, - na, litet parti sand. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandlass

sanlás, n., -hd, pl. =, -kn,
sandlass. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandmark

Sanmárk, f., -en, pl. -or, -na, Sandmark. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sandmulla

sa̱nmóḻa, f., -n, utan pl., Sandmylla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandpåse

sanpåse, m., -n, pl. -sa, -na, sandpåse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandrevel

sa̱nrø̱val -an, -rø̱vla,
-ana

(vid havskust)

y. sa̱nrø̱val etc.

5109 Skårby, Sjunits hd. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandrevel

sa̱nrówl, m., -un, pl. -a, -na, sandrefvel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandskorn

s-ánskǫrn, n., -hd, pl. =, -kn, sandkorn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandsten

sanstén, m., -en, pl. -a, -na, sandsten af det slag, som krossas till fint mjöl, hvarmed liestickan beströs! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandväg

Sanväg, m., -hn, pl. -a, -na, Sandväg, Sandig väg, väg uppfylld af djup sand.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sank

sånk l. 1-or, m. och f.,
n. sånt, pl. sånka och
efter bor, bör, sånka, komp.
sånkare, sånkast, sank.
sånka ænja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sankt

sa̱nt, adv., komp. sä̱nkare,
-kast, sankt.

ä̱nen lic̱zor veḻ sa̱nt.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sankt-Hans-påg

pl. sanhánspæga,

Rågplantor, som ej gå i ax förrän framåt midsommar, kallades så av de gamla.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sankt Hans-ört

sankåänsunt

= Sedum telephium.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sankt Hans-ört

sanhánswrt,

Sedum telephium.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sann

san, m. och f., n. sant,
pl. sa²na, komp. sa²nare,
– nast, sann.
Brukas äfven som subst. i
uttr. min. san, i Wilken bet.
ordet äfven heter gan. ja, na
min san l. gan. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sanna

sån̲a (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -k, -a, pl. -r) tr., sanna.

du̲ har fo̲d sån̲ad mi̊n̲a o̲r. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sanna med

sa^{2}n̲a mé^{1}/- ar, - a, - ad, - a, pl. - r) intr., hålla med någon, intyga sanningen af en persons ord.

Ma^{1}n̲en jo̲a, o kvi^{2}n̲an san̲a mé^{1}.

Sé̲^{1}dor i̲ o san̲ar mé^{1} po lojn?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sannerligen

sånorlijen, adv., utan komp.,
sannerligen.

de e sånorlijen sant. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sannfärdig

sanfæri l. -rijor, m. och f.,
n. - ret, pl. - rija, komp.
-rijare-
- rijast, sannfärdig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sannfärdighet

sanfærihèd, m., -en,
utan fl., sannfärdighet.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sannfärdigt

san̲fǽ̲ret, adv., komp.
- rijare, - rija̲st, sannfär-
digt.

tǻ̲lar, bǻ̲ra san̲fǽ̲ret,
dé̲ sijor ja ar̲. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sanning

sånig, m., -en, utan fl., sanning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sans

sa̱ns, m., s-a̱nsen, utan pl., s-ans, medvetande.

ru̱dan sa̱ns. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sansa om

sansa åm (-ar, -a, -ad, utan perf. particip., -a, pl. -ar) tr., erinra sig, komma ihåg.

Kvinnan sansa jrnast åm od hon hade glimt bårsen po disken, men nar hon kom o skule ta'n, sa va han vek.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sånsa sig

sånsa si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., sansa sig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tansad

sånsad, lika i alla genus, pl. -a, utan komp. sansad som har klart medvetande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sanslös

sanslø̄s l. -or, m. och f., n. -lø̄st, pl. -lø̄sa, utan komp., sanslös. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tanslöshet

sanslø'shed, m., -en, utan pl., sanslöshet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sannt

sa̱n̲t, adv., komp. sa̱²n̲are,
– n̲as̲t, sannt.
ta̱²la sa̱n̲t. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sårga

sårja (- ar, - a, - ad, - ad, - a,
pl. - ar) tr., sarga.
Äfven sårga, troligen hemtadt
från böcker. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sarga sig

sa̱r̲ja si̱ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., sarga sig.

Mä̱n̲en hade sa̱r̲jad si̱ i̱ bedze ha̱nlr̲dor̲na aw ra̱ge-kni̱ven. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sargand

sårjane, n., -d, utan pl.,
sargande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sars

sars, m., 1- en, utan pl., benämning på en apoteksvara, som sälles till bränvin för att gifva det en beske smak.

bestor sars. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sarsfisk

sársfiſ, m., - en, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. - a, - na, sartfisk, ett slags lutfisk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sats

sats, m., 1-en, 1) utan pl.,
i uttr. ta sats, taga sats,
t. ex. då man vill hoppa,
2) med pl. 2-or, -na, sats, t. ex.
tillsats till bak. Lj

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

satan

sa̱tan l. sa̱tan, m., - en, utan pl., satan.

en sa̱tans ka̱r.

den sa̱tanen vil a̱lri sam ja.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

satangrå

sa̱²tan̲grà̲, genus osäkert, oböjl., af sa̱²tan̲, satan, och gra̲, grå, bildadt epitet, skällsord, som användes både om mask. och fem. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sax

sæjs, -'an

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sax
s.

sæjs. 1an.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sax

sæs, ´en, ˋor, ˋorna

leda óp sæsen

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sax

sas, f., sasen, pl. sasor
-na, sax. I nutida målet
sæjs, sæjsen, sæjsor, -na. Lj.

Obs.

sas tillhör Herrestads hd
sæjs ö. Torna och n-Vemmenhög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sak
s.

saj s

1875.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schablon

Sabelben, n., -ed, pl. =, -en, träslida som brukas som skydd för äggen af en lie l. en nafvare. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schack

gak, genus obestämbart, oböjl., schack. ett spel. spšla gak. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Schackspel

Sakspsl, n., -ed, pl. =, -en, schackspel. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schackspelare

Schackspelare, m., -n, pl. =, -rna, schackspelare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schal

Gal, m., Gålen[1], pl. Gåla[2], -na, sjal. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schalbräm

gå̲labrèm̲, m., -en, pl. -a, -na, sjalbård, på en sjal befinnlig bård.

vi̲ slo̲ lit̲a si̲ffe̲ i̲ gå̲la-brèm̲en. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

scholfrans

Gålafrànsor, ~~m.~~, -na, pluralt, sjalfrans, fransar på en sjal.

Gålafrànsorna kom i klam. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x schalkludd

$g\overset{2}{\underline{a}}laklàd$, m., – en, pl. – a, – na, epitet på en sjal af tjockt, tungt tyg. – – den $r\overset{1}{\underline{æ}}lije$ $g\overset{2}{\underline{a}}laklàden$ han $v\overset{1}{æ}jor$ så ja kan kraft $m\overset{2}{a}\underline{t}a$ ' n. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ schalli

Sä²li, n., oböjl., benämning på ett slags fint, med påtryckta blomstermönster l. andra mönster prydt, kulört helylletyg, som användes till sjalar, hufvuddukar l. förkläden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Schallifórklæde

gå1lifòrkla, n., -d, pl. =, -n,
förkläde af den tygsort, som
kallas gå2li. Se detta ord!
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schallischal

gåligål, m., -en, pl. -a,
-na, sjal af den tygsort,
som kallas gåli. Se detta ord!
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× schallitonhlád

gå1li̲tàr̲kle, n., -d, pl. =, -n,
hufvudkläde af den tygsort,
som kallas gå2li̲. Se detta ord!
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schalrand

f$\overset{2}{\underline{a}}$larà̱n, m., -en, pl.
-rèṉor, -na, sjalrand,
rand (mönster) på en sjal.
hå̱r hạr du kun̲ad hit̲ på
sån̲en gran̲ f$\overset{2}{\underline{a}}$larà̱n?
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Schalrandning

Gå̱larà̱niŋ, m., -en, pl. -or, -na, sjalrandning, sätt, mönster att randa sjaltyg.

ja sa̱ må̱ŋa gå̱larà̱niŋor i̱ sta̱n, meṉ ja vṟd knaft výffen ja ska vo̱̊va ä̱̊tor. Lj

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Schalräcka

Gålarèffa, f. -n, pl. -ffor, -na, sjalväf, väf bestående af sjaltyg.

Vi fiff fult Gålarèffan i gar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ schalslarv

Gålaslàrv; m., -en, pl. -a, -va, sjaltrase, trasig sjal l. föraktfullt epitet på en sjal i allmänhet.

den Gålaslàrven har hon jed fémti rikstálor for. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Schaltnibb

Sälasnìp, m., -en, pl. -a, -na, 1/ sjalsnibb, -hörn.
Sälasnipen hänför sig 1/ benämning på en liten och tunn sjal. den lilla sälasnipen e dar liden pärmen i. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schapp

gap, m., 1-en, förek. blott
i best. sing. och blott i uttr.
ta ti gåpen, taga till schappen,
rymma. Gj

№ 323. -

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schappa

sa^2pa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - r, - a, pl. - r) intr., schappa, rymma. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schatull

gatúl, n., -ed, pl. =, -en,
schatull (för röktobak).
e dar mér tóbak i gatúlad?
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ schåsa

ʃǭụsa f. skåp af bleck öfver en jern-

kakelugn.

Ljunits

bletsʃǭụsa. ibid

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ schäfa

Sc̲ẽ̲fa, f., -n, pl. -for, -na,
benämning på, men ej tilltal
till hustru till en schäfer.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schäfer

Sæf, m., 1- en, pl. 2- a, 1- na,
schäfer. Lj.

d.v.s. fåravelskonsulent
el. kanske snarare
schäferichef

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schäferdotter

gǣfadàṯor l. -dòṯor, f., -en, pl. -ṯra, -na, schäferdotter, dotter af en schäfer. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ schäferglytt

Gæfaglùt, m., -en, pl. -a, -na, barn af en schäfer

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ schäferkvinna

Sǣfakvìŋa, f., -n, pl. -ŋor, -na, hustru till en schäfer.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schäferkäring

Sæfafsàriŋ, f., -en, pl. -or, -na, en schäfers kärring, gumma, mustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schäferplats

Gǣfaplàs, m., -an, pl. -a, -na, schäferplats, -tjänst, -befattning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× schäferpåk

Sǣfapǣg, m., -en, pl. -a, -na, son till en schäfer.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ schäferson

gǣfasòn l. -sòn, m., -en, pl. -or, -na, schäferson, son af en schäfer. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schäfertös

Gǣfatòs, f., -en, pl. -or, -na, dotter af en schäfer. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schäferunge

ʃǣʃaòn̥ʒe, m., -n, pl. -n̥ʒa, -na, unge, barn af en schäfer. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schås

fæjs, m., fæjsen, pl.
fæjsa, -na, schås, benäm-
ning (skämtsam l. föraktlig)
på vagn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se II
v.

den sista gången ja så han --

Nr 7648 Sjörup Lunds hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se II
v.

han hade nók fjánt -en,
om han hade komad tr æ
sét -en.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se

se sa sn̲t

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se

se, sa, set

de hade ja sét vartènda dág.

du har ènte sét johanànorsen hær?

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se / ser, sa, set / sed, se mindre brukl., se, pl. ser / tr., se. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se

v.

inf. se, sa, set

la mi nu se.

ja kan alti set - en.

Nr 4589 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se
v.

se, ser, sa, set

ja har ènte sét, om di e gàna

ja har bàde sét dom a pràtad
me dom. màza gàza

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se v.

så (pret.)

'såg'

"när ja va åppe å så po

stodämnttana ..."

s. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se interj

se

"se, då fittj hann jo reda po..."

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se èfter

se ète

om máranen skole han se
ète sin bád.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se på

se på

åkaïta

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se sig om

sé si om

vi va a sá vos om
óvon ált

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se út

se ud

té sig. förefalla

de ser jo fint ud

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se ut

se úd, sa, set

té sig. förefalla

de ser hémst úd, jo.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se út

se wéd

té sig

ja vrd ànta hódan di sa wéd

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se út

se úd, put. sa úd, té sig.

de ska vàra som de sa úd
i den gàmla tíden

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sed

sed, m., 1- en, pl. 2- or, - na,
1) sed, bruk. vær har sin sed,
2/ liktydigt med goda seder,
anständighet. glutana lær
vakra sedor i skolan: di
svær o di e ovitija. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sed

sed, -en, -or, -orna

di brùega sáma séd dó som núe.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
adv.

sin

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

adv.

sin, svagton. sin

för många år sin

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan II

fyst kàfa a gàa kàgon, a
sín fek vi mád, a sín fek vi
kàfa a kàgon ijén.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

sijan, prep. och adv.,
sedan.

sijan ja kom hid, har
ja vad sag.

du ska ja'd sijan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

adv. & konj.

sin

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
adv.

sin

dár kona di ga a fjòva,
men sín ble de áwslád.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
konj.

sin

sin já va pág

sin den nya fjorkan ble bójd

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan
adv.

slåk

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
konj. &
adv.

sìen el. sin

va han hade tad si pó,
sìen ja kom híd ...

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan II

sín fàsta já mi, nar de ble
mèfjalsdá.

de ble ànad áw sín.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sedan

Sien

"Sien hann skrev de därna-

de ..." s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan

sin

sin sen de rén husen

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedel

sedel, m., - en, pl. sedla, - na, sedel 1/ pappersmynt, 2/ betyg utvisande en persons mantalsskrifningsort. har har han sin sedel? - tregenels jiff o var sedelen po si i flere ar, 3/ skuldsedel, revärs. ja kan ji di sedel po panzana.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sedelbunke

sédlabònzke, m., -n, pl. -ka, -na, sedelhög, hög af. pappersmynt. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sedelbunta

sédlabònta, f., -n, pl. -tor, -na, sedelbunt, bunt af pappersmynt. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seend

sene, n., -d, utan pl., seende, 1) synförmåga. kvinzan ble aparerad po yjenen, men dær ble ente nad sene aa for de, 2) tittande, letande efter något. hær hær vad sant ed sene etor nala, men entelijen hite vi et par. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sefirgarn

sefi̱ragàrn, n., – ed, utan pl., sefirgarn, ett slags fint ullgarn. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 × sefir(e)garnsnyckla

sefirgarnsnygla, n., -d, pl. -len, -en, safirgarns-nystan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~sæg~~
adj.

sæg, sægt;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seg
a.

sæj n. sæjt

àlmen de e sæjt trä.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seg
u.

sæj, u. sæjt

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

scg
a.

sæj, n. sæjt

pìla de e sǽjt

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seg

saj l. sajor[1], m. och f.,
n. sajt, pl. saja[2] och efter
for, för saja[1], komp. sajarh[2]
-jast, seg. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segdraga

sajdrå̱ (- drå̱r, - drå̱, - drå̱d)
intr., segdraga; segt, ihärdigt
draga, om dragdjur.

Øjen sajdrå̱, men di kůne
ůnte ta låsed. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segdraga

sægdrǫ́

pret.

om hästar: ligga i selen

med all makt

(M. S. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segel

sæjl, n., sǽjlud, pl. =,
sǽjlun, segel (på kvarn l.
barkost). Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segel

sajl. 1 ad. pl. = 1 an

m. f. 1910

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segel

seil

segel på 1. fartyg, 2. kvarnvinge.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segelfärdig

sǣjlefǣri l. – rijor, m. och f., n. – ret, pl. – rija, komp obrukl., segelfärdig, färdig att afsegla. Skw̄dan e sǣjlefǣri nær sam helst.

Brukas stundom ironiskt om ett bord, som genom matmoderns bristande ordningssinne är fullsatt med matrester och andra ting på en tid, då det borde vara afrymdt. bø̄red sto sǣjlefǣret. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segelgarn

sójlugàrn, n., -ed, utan pl., segelgarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 segelgarnstrår

sæjlugarnstrà, f., -n, pl. -a, -na, segelgarnstråd, bil, tråd af segelgarn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segerhuva

sǽjo̱rhùe̱wa, f., -n, pl. -w̱or, -na, segermössa, benämning på en del af kvinnans efterbörd, hvilken vid förlossningen kommit att fastna på barnets hufvud, en omständighet som anses båda ett lyckosamt tif åt den nyfödde.

№ 323.

Mǽḇrow̱or jiṉs ble fwḏ me sǽjo̱rhùe̱wa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seghet

1
seghed, m., -en, utan pl.,
seghet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segla
v.

sæjla -a -a -ad

sín ble de lɛta víz, sa
di kɔna sæjla hím.

viz. yngre för viz.

m. f. 1910

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segla

sèila, -a, -ad

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segla

sö²jla (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) intr., segla.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segla av

søjla åm (-ar, -a, -ad, åmsøjlad, -a, pl. -ar) 1/tr., afsegla, nedtaga seglen (från väderkvarnsvingar) 2/intr. segla åstad, bort, resa bort. I figurlig mening: børed va sa fælt me kar o bråter, sa de va fåret o søjla åm.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seglivat

1
seglivad l. -or, m. och f.,
n. -vad, pl. -vade, utan
komp., seglifvad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

sköna, -a, -ad

sköna ti jören

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segna

sǣjna (- ar, - a, - ad) intr.,
signa, sjunka, digna.

Øjen sǣjna ti mā̱rken, nar den
fā̱rlije dȳ̄neskrèlen tō̱.

Sæjna nē̱r, digna ned.

Sæjna am̱kū̱l, falla omkull, om
lefvande varelser. Tj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segtorr

sæjtár, m. och f., n. -tárt, pl. -tára, utan komp., segtorr, torr så att seghet uppkommit. sæjtár jor, ru, sa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sejsa

sǣjsa (- ar, - a, - ad, - ad, blatt i n. sing., - a, pl. - r) intr., fiska, ur en vätska med en slef, sked l. annat föremål söka uppfiska.

pag. ska du sz̄da o sǣjsa ēt̄or rw̄dabīdana i sǣḟan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sejsande

sǣjsane, n., -d, utan pl., uppfiskande, försök att ur en vätska uppfånga.

Va e de for sǣjsane ut̄or rusi̱noṟna i̱ fa̱ded?

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sekreterare

sikter, m., -en, pl. -a, -na, sekreterare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sekund

sekǭnd, m., oböjl., förek. i uttr. hǭla sekǭnd, sekundera, spela sekundstämman till ett musikstycke. Nelsvénsen spǭla stǭman, o rúsken hǫlt sekǭnd. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sekund

sekond, m., -en, pl. -or, -na, sekund. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sekundvisare

sekon̲dvi̲sare, m. ,- n,
pl. = ,- r̲na, sekundvisare.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sela

sela (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. sela, lägga sele på.

sela ed Øj. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seldon

seldôn, m., -en, pl. -or, -na, seldon. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seldon

sèladon n.

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sele

s$\overset{2}{\underline{e}}$le, m., -n., pl. -la, -na,
sele. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selgjord

sr̲̊lajò̲r, f., -en, pl. -or, -na, selgjord, bukgjord i en sele. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seljärn

s²lajàrn, n., -ud, pl. -, -un, seljärn, med ett hål försedd järntunga, hvari selens bukgjord fastgöres. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ selkark

s^{2}ẹlakàḵ, m., – en, pl. – a, – na, selpinne, – sticka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Selklämma

$s\underline{s}^{2}$laklä<u>m</u>a, f., -n, pl. -<u>m</u>or, -na, eg. selklämma, oflångt träredskap, liknande en sax med breda käkar, hvilket af läderarbetare användes, då seldon tillvärkas, och tjänar att fasthålla lädret, då man syr.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

+ selputa

sr̥lapu̥da, f., -n, pl. -dor, -na, selputa, puta utgörande underlag för det öfver hästens manke liggande partiet af selen.

G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

selring

s̥̄larìŋ, m., -en, pl. -a, -na, selring, i det öfver hästens manke liggande partiet af selen, mḁ̄ŋkalāved, fastsittande ring, hvari stundom tömmarne inträdas, då man kör.

ja kūne dō̥let rā ōjen, for ja hāde tūmana i s̥̄larìŋana.

Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× selstad

sz̥̊lastà, f., -n, utan pl., selstad, det parti af hästens kropp, hvarpå selen hvilar.

lanz, stå̊ked sz̥̊lastà. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Seltamp

sålatàmp, m., -en, pl. -a, -na, det parti af ett par byxhängslen hvari knappen insättes. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seminarium

Simenarijum, n., -ed, pl. obrukl., seminarium (folkskoleseminarium). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sen
a.

sen, n. sent, komp. senare

Nr4569 V.Nöbbelöv,Lunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sen
a.

sen, komp. -are

ja, på senare tiden

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sen

sen l. 1-or, m. och f., n. sent, pl. sena och efter for, för, sena, komp. senare, nast, 1) sen. vi edor sen mida, midatan, 2) som fodrar lång tid, för att värkställas. sent arbaj, 3) senfärdig. sent fälkaslåa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sena

$S\underline{\overset{2}{e}}na$, f., -n, pl. -nor, -na,
Sena. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senap

sénop

màla sénop : också uttryck för ett slags klämtning som bestod i att gnida klappen mot kanten av kyrkkloçkan.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senap

senap (!)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senap

s$\overset{1}{\underline{e}}$nap, m., -en, utan pl., senap. Lj.

m$\overset{2}{\underline{a}}$la s$\overset{1}{\underline{e}}$nap.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapsbålg

sénapsbèl, m., -en, pl. -a, -na, fröskida af senap.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapsdeg

sénapsdèj, m., -en, pl. -a, -na, senapsdeg.

jöramöworen la sénapsdèja po lüdzana po den güga kvinzan. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapskar

sénapskàr, n., -ed, pl. =, -en, kärl hvari senap förvaras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapskorn

1
sénapskòrn, n. 1- ed, pl. =,
- en, senapskorn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapskula

sr̥̄napskùla, f., -n, pl. -lor, -na, senapskula, -lod, större järnkula som användes vid senapsmalning.

Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapskvarn

1

s̱ṟnapskvàṟn, m., - an,
pl. - or, - na, senapskvarn.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapsshed

sénapsgè, f., -n, pl. -r, -na, senapssked.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapskött

sénapsfsyd, n., -ed, utan pl., senapskött, rökt och kokt svin- l. fårkött med senap. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapsland

sr̲̄napslàn̲, n., -ed, pl. =, -en, senapsland, med senap besådt jordstycke. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapslod

sr̲̀napslò̲, n. ,- lòw̲ed, pl. = ,-lòw̲en, senapslod, större järnkula, som användes vid senapsmalning. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapsmalande

sẹ́napsmạ̀lane, n., -d,
utan pl., senapsmalande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapsmalning

sénapsmàlning, m., -en, utan pl., senapsmalning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapsplanta

sénapsplànta, f., -n,
pl. -tor, -na, senapsplanta.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapspåse

sénapspòse, m., -n, pl. -sa, -na, senapspåse, påse hvari omalen senap förvaras.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Senapsstabbe

sṝnapstàb̲e, m., – n,
pl. – b̲a, – na, senapsstjälk.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senapssås

sénapsàos, m., -en, utan pl., senapssås.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× senapsörta

sénapsìgrta, f., -n, pl. -tor, -na, senapsblomma, blomma på odlad senap.

glu̇ṭa, i far u̇n̲te ta sénapsìgrtor. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senfärg

senfäri l. - rijor, m. och f., n. - ret, pl. - rija, komp. - rijare, - rijast, senfärdig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senfärdighet

senfærihèd, m., -en, utan pl., senfärdighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senhet

sénhed, m., -en, utan pl., senfärdighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senknuta

s$\underline{\text{ẹ}}^{2}$nekn$\underline{\text{ù}}$da, f., -n, pl.-dor, -na, senknuta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Sennetste

sinétstè, n., -d, utan pl., senna-blad, hvarpå man gör en dekokt, som af människor intages som laxeringsmedel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senolja

snålja, f., -n, utan pl.,
senolja. Apoteksvara. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sensäd

sensåd l. -or, m. och f.,
n. -sått, pl. -såda, utan
komp., som blifvit sent
sådd, om sädesslag.

den sensåda sån ble
bramåd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sent
aN.

sent komp. senare

mitt senare

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sent
adv.

sent komp. sènara

de e bójt sènara

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sent

sent, adv., komp. sẽnare,
- nast, 1/ sent.
sent po kvélen,
2/ sakta. arbéjed gar sent.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senu

senu[1]! interj., se nu, skynda på! Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

senända

sr̥̄nkkn̥k, m., -n, pl. -n̥a, -na, senända, ändan af en afskuren sena.

sr̥̄nkkn̥ana krev wid sijan hästan va jilad. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

september

sutúmbor, m., -en, uton pl., september.

Sutúmbor tardá. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

september

september

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sergeant

Gærsánt, m., -en, pl. -or
l. -ra, -na, sergeant. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

servera

sarvéra -a -ad

sarvera sùrpa

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

servett

sarvet, m., – en, pl. – or, – na,
servet. Lj.

№ 323. –

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sevärdhet

--- en sèvandhéd ---

Rya-lån

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sesi

sesa' ! interj., sesa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sex

seks, räkneordet sex.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sek
1.

saks

hål saks, kl. 5, 30.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sex

1.

seks

dær va en séks, gúe húes, som kalas for "ryyerværn".

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sexa

sůksa, f., -n, pl. - sor, - na, säxa (siffran säx). Tj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sexman

1

Säksman, m., -en, pl.-men, -en, säxman. Ett slags kommunal tjänsteman. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sexskilling

sä<u>k</u>ge<u>l</u>iz, m., -en, pl. -a, -na, säxskilling, fordom brukligt koppar- l. silfvermynt, gällande 6 skilling (= 12 öre i nutidens mynt).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sexstyver

sä̱kstivor̲, m., -en, pl. -stivra, -na, säxstyfver. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sex styverskaka

sǘkstivorskàga, f., -n, pl. -gor, -na, säxstyfverskaka, bakvärk, bakelse som kostar säx styfver = 3 öre. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sextio

sjäksti, oböjl., räkneordet
säxtio. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sextionde

sé̱kstijene, m., -na, f. och -na, utan pl., säxtionde. Gj. ja e̱ i̱ de sé̱kstijena ǻred.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sexton

säkstan, oböjl., räkneordet
säxton. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sextonde

sexstene, m., -na, f. och n.,
utan pl., sextonde. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x si

si, m., sijan, pl. sija,
– na, sil. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

si
adv.

Si, adv., si. Förek. i utr.
si o sa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 si
v.

si (sijor[1], side[2], sit, sid, si, pl. sijor[1] och sijor[2]) tr., sila.

si milff, van, driffa[2] m. m.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sibbla

sibbla, f. -n, pl. -lor, -na,
spelet på honkön, som
sörplar under dricksandet.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sibbla

si²bla (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -ar) intr., Görpla.

ka¹lan ba²ra star o si²blar.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sibblande

si²blande, n., -d, utan pl., sörplande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sibbles

sibbles, m., -en, pl. -a, -na, epitet på hankön, som sörplar under dricka-det. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sicka

siffa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -r) intr., vara mes-aktig i tal och väsen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sicka med

siffa mé (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r)
intr., mesakligt, undfallande
hålla med.

va jor de me den mánen:
han bára sídor o siffar mé
po va ánra sijor.

Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sickande

siffrande, n., -d, utan pl., mes-aktighet i tal och väsen.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sicken

$\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{ken}}$ l. $\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{ffen}}$, m. och f.,

n. $\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{ked}}$ l. $\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{ffed}}$, pl. $\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{ka}}$,

$\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{ffa}}$ l. $\overset{2}{\text{si}}\underline{\text{ka}}$, $\overset{2}{\text{si}}\underline{\text{ffa}}$, sådan.

Användes i utropssatser:

$\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{ken}}$ $\underline{\text{dan}}$! $\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{ken}}$ $\underline{\text{in}}$! se

sådan besynnerlig figur!

$\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{ffen}}$ $\underline{\text{sæ}}$! $\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{ffa}}$ $\underline{\text{ffør}}$! $\overset{2}{\text{si}}\underline{\text{ffa}}$ $\overset{2}{\underline{\text{næ}}}$na!

Framför $\underline{\text{en}}$, en, äfven $\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{kor}}$.

$\overset{1}{\text{si}}\underline{\text{kor}}$ $\underline{\text{én}}$!

Ljunits hd

№ 323. Lj Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sicherov

siffarov, m., -en, pl. -a, -na, siffa, vara mesaktig, och rov, stuss, bildadt epitet på en karl: mes. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sicket

²sitted och efter for, för,
¹sitted, adv., komp. ²sittedare,
-dast, onesaktigt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sicket

si²ffed l.-or, m. och f., n.-ffed, pl. -ffeda och efter for, för, si¹ffed o.s.v., komp. si²ffedare, -dast, mesaktig. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sid
adj:

sit (obest. n. sg.)

lågt beläget (om terräng);
väl äv. vattensjukt, sankt;

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sid
adj.

si l. sijor[1], m. och f.;
n. sit, pl. sija[2] och efter
for, får[1], sija, komp. sijare[2],
– jast, sidländ /om jord/.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sija², f., -n, pl. -jor, -na,
sida. — ja har hal i sijan.
Utr. på andra sidan
heter po hin sijen. gären
lidzar po hin sijen byjen.
ga ti sijes, gå undan.
ta, seta ti sijes, taga, rymma
undan, ur vägen. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida
s.

sìa, -an, -or, -orna.

di setor mìed te sìes pa fìra

dá = avverkar, gör undan, inbärgar: vi vackert höstväder 4 dagar i sept. 1960.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida II
s.

cas. obl. i förb. va sìen óm

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sìa -an, -or -orna

den èna sìan

dær e hòjara hús pa bègza sìor

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida
s.

sìa -an -or -orna

han hade Géqz hǽr på sìorna

dær va stǽr plás ve den òstra sìan.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sida:

den sènna sìan

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sia -an

ve hin sian vejan

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sìa -an -or -orna

mástan tòras hær ifra sìorna

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sida

sìa, -an -or -orna

ifråga om släktskap:

va dé po lárses sìa?

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidbukad

sibúgad l. -or, m. och f., n. - gad, pl. - gadu, som har sidt nedhängande bukparti, om vissa djur.

en sibúgad mær, ko, so. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidd

sidorna (best. pl.)

låglånta marker;

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sidd

sid, m., siden, pl. sidor,
- na, sidländt jordstycke.
de drar am inzan sidorna
tares ete dita manza rajned.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidd-ört

sidört

"en prästkragsliknande, välluktande ört"

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidobräda

siebræda, pl. -or

å arbetsvagn el. enklare åkdon:
bräder som stå på kant på längsidorna.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siden

si̲den̲, n., - ed, utan pl., siden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidenband

si̲²den̲bàn, n., -ed, pl. =, -en, sidenband. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tidenbit

2
sidenbid, m., -en, pl. -a, -na, sidenbit, bit af siden-tyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sidenhuva

si̱²den̲hùw̲a, f., – n, pl. -w̲or, – na, sidenmässa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidenkappa

si̲²de̲n̲kàpa, f., -n, pl. -por, -na, sidenkappa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidenklädd

$\underline{\text{si}}^{2}\underline{\text{den}}\underline{\text{klèd}}$ l -or, m. och f., n. -klèt, pl. -klèda, utan komp., sidenklädd.

$\text{fraw}^{1}\underline{\text{en}}$, ~~sofan~~ sofan va $\underline{\text{si}}^{2}\underline{\text{den}}\underline{\text{klèd}}$.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidenklänning

$\overset{2}{\text{si}}$den̲kl̲ä̲niz, m., -en, pl. -or, -na, sidenklädning, fruntimmersklädning af siden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 sidenlapp

sidenlàp, m., -en, pl. -a, -na, sidenlapp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sidenremla

2 sidenremla, f., -n, pl. -lor, -na, sidenremsa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidemåcha

si̱dunrùffa, f., -n, pl. -ffor, -na, sidenväf, -väflängd. prǫ̱stuns ffu̱ffte hẹ̱la si̱dun-rùffor ti klǫ̱r. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidenstycke

si²denstitse, n., -d, pl. =, -n,
sidenstycke, stycke af siden-
tyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidentäcke

sidentäffe, n., -d, pl. =, -n,
sidentäcke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidländ

si̱lénd l. – or, m. och f.,
n. – lént, pl. – lénda, komp.
– léndare, – dast, sidländ.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidlånt

silånt, adv., komp. - låndare, - dast, sidländt.

al jören lidzor for silånt ti o grava ud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidoben

sijubèn, n., – ud, pl. =, – un, sidoben, refben. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidoflåsk

sijeflåg, n., -ed, utan pl., sidoflåsk, flåsk af svinets sidoparti. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidostycke

sijestiffer, n., -d, pl. =, -n, sidostycke, sidoparti, t. ex. af klädesplagg l. af ett slaktadt svins kött. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sidovinr

sijevìnz l. -or, m. och f.,
n. -vìnzt, pl. -vìnza, komp.
-vìnzare, -vìnzast, skef, sned
i sidan.

ja har hal i sijan, sa
ja e sijevìnz, nar ja gar.
doras lanza e sijevìnzor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidovind

sijevîz, m., -en, utan pl., sidovind. Gj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sifferfrö

sífor̲frò̲, n., -d, utan pl., kollekt., apoteksvara bestående af ett slags små frön, hvilka intagas af människor som medel mot intestinalmaskar. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siffra

sifra², f., -n, pl. -ror, -na, uttr. för nolla. Sr̲da² sam̲ en sifra², behandlas, anses som en nolla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sig
pron.

Si

"ska en jutta si ..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sig
pron.

sæj starkton.

si svagton.

de berǿr si hær mìed di drák

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sig:

dǽr lǽ di te di ble ẃdrẃade;
sín mote di ẃd me si.

(om gässen i gåsabänken)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sig

si obet., sæj, bet., pron.
pers. refl., sig, = i alla genus,
sing och pl.
I pl. brukas ofta i st. för
si l. sæj demonstr. pron. dam
dem. pågana ble kriffa ti o ta
nøvana ti dam ijen.
forelrana bryr dam lided am
glutana. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sigg

sigg, m., 1-en, pl. 2-a, -na
hankön som blott har 1 testikel.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sigill

sijíl, n., -ed, pl. =, -en, sigill.

Smen jónsen kruftu hansrósas sijíl po akgónen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Signa v.

Sine (pres. konj.)
'välsigne'
"Gu sine dåmm ..."

s. 127.

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

signa

si̱ⁿa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., besvärja, häxa, bruka trolldomskonst för att bota sjukdom.

pijan har vad o bled si̱ⁿad. dar va en ffåri̱ŋ o si̱ⁿa doras ffœr. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

signande

si̱²nande, n., -d, utan pl., signande, besvärjande mot sjukdom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

signekäring

sinefsäriz, f., -en, pl. -or, -na, kärring som sysslar med signeri, trollkonster.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

signeri

sinari, n., -rijad, utan pl., signeri, besvärjelse mot sjukdom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× si-klut

si̱klu̱d, m., -en, pl. -a, -na, silklut, linneklut utgörande botten i en sil.

ta o tau̱wa si̱klu̱den, u̱lsa! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikt

sejt, m., pl. -a, sikt, mjölsikt

Torde riktigare tecknas sæjt.

S. Wikén

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikt

sajt, m., sájten[1], pl. sájta[2], – na, sikt. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikta

sæ̊kta (- ar, - a, - ad, - ad, - a, pl. - ar) tr., sikta (mjöl). Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikta

sikta (- ar, - a, - ad, - a, pl. - ar) intr., sikta (med skjutvapen). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siktande

si²ktane, n., -d, utan pl.
siktande (~~Lj.~~ med skjutvapen) Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Siktande
L

såjtane, n., -d, utan pl., siktande (af mjöl). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikte

sæ̊jte, n., -d, utan pl.,
1/ siktande (af mjöl). di har
mi̊jed sæ̊jte pa mi̊glan sam
di ei̊nte far fæ̊rert ti jul.
2/ siktadt mjöl. vi to ifrá
en seff sæ̊jte. – har i fad
sæ̊jted hum fra mi̊glan? Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sikte

si²kte, n., -d, pl. =, -n,
sikte, siktmärke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siktebröd

kollektivt

sæ²ftebrø̀, n., -d, 1/ utan pl., siktbröd, bröd af siktadt rågmjöl, 2/ ~~bro~~ med pl. =, -n brödkaka af siktadt rågmjöl.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siktekaka

såjtukäga, f., -n, pl. -gor, -na, brödkaka af siktadt rågmjöl. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siktemjöl

såjtemèl, n., -ed, utan pl.,
siktmjöl, siktadt rågmjöl.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siktflor

såjtaflòr, n., -ed, pl. =, -en, siktflor, flor, utgörande botten i en sikt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Siktning

sågtning, m., -en, utan pl., siktning (af mjöl). Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silke

$\overset{2}{\text{sil}}$ffer, n., -d, utan pl.,
silke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkeband

sil̲ffubàn, n., -ed, pl. =, -en,
silkesband. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkeblomma

silkeblóma -an -or
-orna

vild vallmo

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkedocka

si²lfedòka, f., -n, pl. -kor, -na, silkesdocka. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkeförkläde

sil²ffeförkle, n., -d, pl. =, -n, silkesförkläde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkesgräs

silkesgrés, n.

Agrostis capillaris

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Silkehatt

sil²ffehàt, m., -en, pl. -a, -na, silkeshatt, höz manshatt af silketyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× silkehåsa

^{2}sil̲ffehàs̲a, f., -n, pl. -s̲or, -na, silkesstrumpa. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ silkemark

$\overset{2}{\text{sil}}$ffemàrk, m., -en, pl. -a, -na, silkesmask. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Silkenychla

$\overset{2}{\text{sil}}$ffanÿgla, n., -d, pl. -lan, -an, silkenystan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkeschal

sil̲ffergàl, m., -en, pl. -a, -na, silkessjal. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Silketonklöd

sil²fetärkle, n., -d, pl. =, -n, hufvud-l. halsduk af silketyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Silketråd

si^{2}lffetrà, f., -n, pl. -a, -na, silkestråd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silkevante

²silkevante, m., -n, pl. -ta, -na, silkesvante. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill:

han gælde nér, sædi va
ènta vœ̀ra en súr síl
(liknelse)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill
s.

sil, -an, fem.

síl a pantóflon a dàrfja a
bøø (bestod fruhosten av)
ladza síl

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill

sil, -an

de va altid sil a pantoflor

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill
s.

sil̲. ´en

sil̲ a ǽul̲

en val̲ sil̲ kòsta jo fémti ǿra

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sill II

sílen va so fín på dén tíden

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill

sil, f., sillen, pl. silor,
-na, 1/ sill: clupea harengis,
2/ benämning på en i väggar
o. d. levande insekt, som har
någon likhet med sillen i form
och färg. Silorna har ätit
papper. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silla

si̯ˀla (-ar, -a, -ad, -ad, -a; pl. -ar) tr., genom beröring med sill besudla.

si̯ˀlar u̯ˀnte a̯ˀle kni̯ˀvana.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ silla

si̱la, adv., utan komp.
serla, sent. Förek. i den gamla
balladen "Svinaherden låg
på höjällen och sjöng." am
åftonen, si̱la, nar nat falor
på, lustor det prinsesan
til svinahèrden ga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sila adv. sent, serla. Ljunits + silla

Sila-midaftan m. (sen medafton) i uttr.
vara hare ifra s. a ti hunsen
flyer ap (~~om kort herravälde~~).
(om en som hastigt och lustigt gör
slut på sin förmögenhet).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillabricka

sèlabréfga -an -or -orna

= sillabräda; se v.o.

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sillabräda

sill-a bräd-a -an -or -orna

kort bräde på vilken salt sill
intogs; sillabrädan lades på bordet

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill-fjäll

silafjäl , n., pl. =

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sillaföding

sī̥lafø̥̄iŋ, m., -en, pl. -a, -na, serlaföding, på hösten född häst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sillbalj

si²labàl, f., -un, pl. -ar, -na, sillbalja, balja, hvari sill insaltats. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillben

$\overset{2}{\text{si}}$l̲abè̲n, n., -ud, pl. =, -un, sillben. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillbit

sìlabìd. -en

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillbräda

№ 323.

si²l̲abrä̲da, f., -or, pl. -dor, -na, sillbräde, litet, tunnt, aflångt bräde, som fordom användes vid måltiden, då salt sill förtärdes. Man nyttjade aldrig i hvardagslag bordduk, knappt tallrikar, aldrig gafflar. Si²l̲abrä̲dan tjänstgjorde som underlag l. tallrik för den sillbit som man efter sin aftets kraf afskar, plådde, rensade och förtärde.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillbit

2 silabåd, m., -en, pl. -a, -na,
sillbåt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sillbår

$\overset{2}{\text{si}}$l̲abö̲r, f., -en, pl. -or, -na, sillbår, hjulbår hvarpå försäljaren transporterar sill.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sillet

si²lud l. -or, m. och f.,
n. -lud, pl. -luda och efter
for, för, si¹lud o. s. v., komp.
si²ludare, -dast, besudlad
genom beröring af sill l. som
har lukt l. smak därof.
si²luda nova². -kniven lutar
si²lud. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinfat

sillafaded

'sinfatet'

"når sillafaded står po bo-
red ..."

s. 169

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillfiske

sil̄afiſe, n., -d, utan pl., sillfiske. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillfjäll

si²l̲afjèl̲, n. ,- ud, pl. = ,- un,
sillfjäll. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillfjärding

si̊l̲afjà̲riŋ, m., -en, pl. -or, -na, sillfjärding, mindre sillunna. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sillgarn

si̥̊lagàrn, n., -ed, pl. =, -en,
sillgarn, - nät. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillgarn

sìlagárn, n., pl.=

„bòsmen" de e pa sìlagárn sa kalad.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillhuvud

si̥²lahòwed, n., -ed, pl. =, -en,
sillhufvud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sillkrake

si²lakrage, m., -n, pl. -ga, -na, benämning på en usel, utmärglad häst, sådan som sillmånglare bruka ha.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillkula

si̥l̥akùla, f., -n, pl. -lor, -na, benämning på en usel, utmärglad häst, sådan som sillmånglare bruka ha. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill-lake

si̥ˀlalàge, m., -n, retan pl., sillake. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sill-lass

si̥ʔlalàs̱, n. ,- ed, pl. = ,- en,
sillass. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sillamidafton

si̲l̲amid̲àt̲an, m., oböjl. serlamerafton, senmerafton, måltid som mot vanliga bruket intages senare än kl. ½5 e. m. Förek. blott i uttr. de vå̲ra en̲te lä̲nzor en̲ ifrå̲ si̲l̲amid̲àt̲an o ti kvel̲, om något som haft mycket kort varaktighet som snart tagit slut.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillmjölke

si̥²lamìl̥ʃʃh, m., -n, pl. -ʃʃa, -na, sillmjölke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siunacke

sil̥anàk̲e, m., -n, pl. -k̲a, -na, siunacke.

Vi̲ har ün̲te vad en̲ sil̥anàk̲e po en̲ hel mån̲ad̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sillprångare

Sèlaprázare -en. pl. =,

-arna

Sillförsäljare

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillprångare

si²laprànzare, m., -n, pl. =, -rna, sillmånglare. Tj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillprångarekrake

si^{2}lapranzarekrage, m., -n, pl. -ga, -na, sillmånglarkrake, en sillmånglares hästkrake. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sillprångarehula

si^{2}lapranzarekula, f., -n, pl. -lor, -na, sillmånglar-höst, en sillmånglares höst.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillprångarcök

si²lapranzareöj, n., -ed, pl. = , -en, sillmånglarhäst, en sillmånglares häst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillprångerska

si̥²lapràn̥zor̥ga, f., -n, pl. -gor, -na, sillmånglarska. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sillaumpa

$\overset{2}{\text{si}}$l̲arò̲m̲pa, f., -n, pl. -por, -na, sillstjärt. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sillrune

si̲l̲arù̲ne, m., -n, pl. -na, -na, romsäck hos sillen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sillskinn

sil̲agin̲z, n., -ed (pl. =, -en mindre brukl.) sillskinn.

Bor̲ma ḗdor sil̲agin̲zed me: di̲ spe̲jar al̲ri̲ ~~fin̲zed~~ sil̲en.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sillskärsel

sil̲a̲ʒ̲ä̲rsel, m., -en, utan pl., benämning på sådan blixt, som under sommaren stundom synes öfver hafvet, utan att åskan höres. Sådan blixt anses af allmogen uppkomma däraf, att i hafvet framgående sillhopar hoppa upp öfver vattenytan och vända sig då ljusskenet uppkommer af fjällens glänsande. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sillspek

si̲l̲aspè̲j, n., -ed, utan pl., af saltad sill afflådt skinn åfvensom ankråm.

hörzen ẹ̲dor si̲l̲aspè̲j. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sillsöd

si̥l̥asø̥, n., -d, utan pl., sillsoppa. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillutunna

si²latỳnza, f., -n, pl. -nzor, -na, sillutunna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sillvrak

si̱̊lavrà̱g, n. ,- ed, pl. =,- en, sillvrak, vrakfiske som idkas för sillfångst och bedrifves på det sätt, att båten får följa efter de med hafsströmmen drifvande nåten. Fiskarutryck.

Nu̱ ska si̱̊lavrà̱ged snart baṟ̊jas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillvrakare

sī̥lavrȧ̱gare, m., -n, pl. =, -ṟna, sillvrakare, person som idkar vrakfiske för sillfångst. Se sī̥lavrȧ̱g.

Fiskaruttryck.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silver

sigl, n., 1 sigled, utan pl.,
sielfuer. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silverbägare

sylbåjare, m., -n, pl. =,
-rna, silfverbägare. Gj.

№ 323. -

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silverhake

sylhäge, m., -n, pl. -ga -na, silfverhake (hörande till en kinnothöjare). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saftmaly

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silverkeding

sylfkädiz, m., -en, pl. -a, -na, silfverkädja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Silverknapp

Sylknåp, m., -en, pl. -a, -na, silfverknapp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silvermalja

sylmålja, f., -n, pl. -jor, -na, silfuermalja (i fruntimmersdräkt). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silverpeng

sylpäz, m., -en, pl. -a, -na, silfverpänning, -mynt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silverring

sylvríz, m., -ln, pl. -a, -na, silfverring. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

silversked

sylgē[1], f., -n, pl. -r, -na, silfversked. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sime
s.

sìme, -an

grovt kantband i fiskegarn, tela.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sime

2
Sime, m., -n, pl. -na, -na,
benämning på en repstump
som af djurläkare insättes
i huden af en med bröstsjuk-
dom behäftad häst och afsedd
att genom omkring densamma
samladt var befria trappen
från sjukdomsämnet. Lj.

№ 323. Ljuhits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

simmande

sumank, n., -d, utan pl.,
simmande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

simmare

$\overset{2}{\text{Su}}$m̲are, m., -n, pl. =,
-r̲na, simmare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Simning

Sumnig, m., -en, utan pl., simning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

simpel

simpel, m. och f., s. -l, pl. simpla, komp. simplare, -last, simpel. Ej.
en simpel person.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Simpelhet

Simpelhèd, m., – en, utan pl., simpelhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

simpelt

simpelt, adv., komp.
simplare, - last, simpelt,
usselt, dåligt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sin

sin, belonadt, sin obet.,
m. och f., sit n., pl. sina
bet., sina obet., pron. poss.
sin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sin

sa̱n, f., n. sa̱nt, pl. så̱na, utan komp., sin, som ej mjölkar, lämnar mjölk (om djur). mä̱ren vil ei̱nte ble sa̱n. ha̱r fo̱rt bler fä̱red ei̱nte sa̱nt. – kö̱wen, sö̱wen har vad sa̱n lå̱mje. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sin

pron.

Sitt (n.)

'sitt'

"me sitt Brammeri ..."

S. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sina

sæ²na (sæ¹nor, sæ²nte, sænt, sænd, sæn, pl. sænor och sæ²nor) th., sina, göra att ett hondjur upphör att gifva mjölk.

sæ²na en ko, mår, et får, en so. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

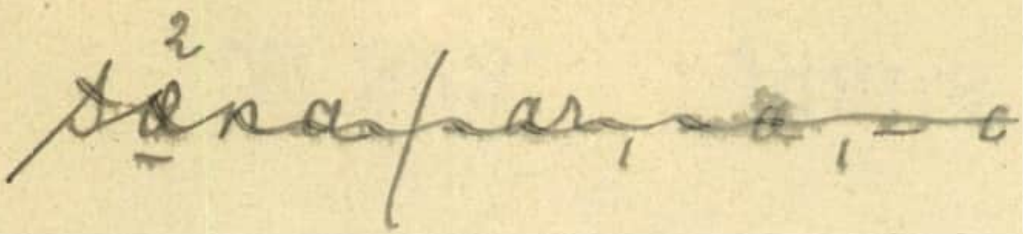

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sink

sinʒfʃ, n., sinʒfʃed, pl. =,
sinʒfʃen, förek. i uttr. sla
sinʒfʃ, kasta en liten sten,
så att han hoppar upp och
ned på en vattanyta.
har måna sinʒfʃ kan du sla,
ja kan sla fem. Lj.

№ 323.

Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinka
s.

sinʒ̊ʃʃa, f., -n, pl. -ʃʃor, -na,
liten metallkrampa, inborrad
i godset af ett sönderslaget
lerkärl och afsedd att sam-
manhålla de söndrign delarne.
di hade et såpefàd, ja
tror dar va fem̄tan sinʒ̊ʃʃor
po'd. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinka
s.

sinʒffa, f., -n, pl. -ffor, -na,
sinka ad lägga under en
skoklack.

smen jöre sinʒffor ti mina
stöwla. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinka

sinʒ̊ffa (-ar, -a, -ad, -ad, v. -a, pl. -ar) tr., sinka, genom små, i godset inborrade metaukrampor laga sönderslagna lerkärl.

sinʒ̊ffa kar. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinka

sinkta (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar/
tr. och intr., sinka, fördröja,
dröja. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinka sig

sinʔffa si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) ~~[illegible]~~ refl., fördröja sig.

Vi kom ti sinʔffa vas lita i stan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinkadus

sinfadus, m., -en, pl. -or, -na, sinkadus, örfil, slag, som träffar hufvudet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinkande

sinkande, n., -d, utan pl., sinkande, lagande af sönderslagna lerkärl genom i godset inborrade metallkrampor. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinn

siz, n., sized, pl. =, sizen,
sinne, sinnelag.
lit siz. – sa mäza höwed,
sa mäza siz. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinnad

sinzad, lika i alla genus,
pl. - e, utan komp., sinnad.
I du sinzad po o juta di,
sa har du jo law ti'd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sinn(e) s.n.

Sinnj

'sinne, humör'

"å et glat sinnj ..."

s. 127.

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinnad
a.

sèŋad

hågad

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sinnelag

sinzelàv, n., -ed, pl. =, -ea,
sinnelag. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sir

sir, m., 1-en, pl. 2-a, -na
liten skruf mäjsel.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirat

serat, m., brukas ej i böjd form, sirat, prydnad.

den kvinzan har mijed pästelin, men de nyttas ålri, de star bära for en serat. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 si-ning

$\underline{\text{si}}^{1}\text{riŋ}$, m., -en, pl. -a, -na, silring, i en mjölksil fastsatt ring, hvarmed silen upphänges.

Sa fort $\text{pi}^{2}\underline{\text{j}}\text{an}$ skrå$^{2}\underline{\text{m}}$lar me $\underline{\text{si}}^{1}\text{riŋen}$, sa $\text{kw}^{1}\underline{\text{m}}\text{or}$ $\text{kå}^{2}\underline{\text{t}}\text{ana}$, for då vrd di gat di ska ha milts. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Siråp

Siråp

pännja i pönngen å Siråp
i mönngen ...

s. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirap

sírop, -en.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 sirap

Sirap, m., -en, utan pl.,
sirap. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sirapsbark

1

si̱rapab-àṟk, m., -en, pl. -a, -na, sirapsbark. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s i ampflaska

1
si̱rapaflàs̱ka, f., – n, pl.
– s̱kor, – na, sirapsflaska
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

simpfläck

sirapaflätt, m., -en, pl. -a, -na, sirapsfläck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirapmat

sirapamàd, m., -en, pl. -a, -na, sirapsmat, brödskifva beskruken med sirap. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Siraptunna

1
Sirapatyzza, f., -n, pl. -zor, -na; sirapstunna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sisare

$\overset{2}{\underline{s}}$isare, m., -n, pl. =, -r̲na,
liten sax, brodérsax.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ si-skölj

sigyl, n., -ud, utan pl.,
på en mjölksils sidor och botten
kvarblifven mjölk som efter
silning afsköljas med vatten.
Dessa med skjöljvatten blandade ~~vattenblandade~~ mjölk-
rester kallas gigyl.
ji hönzen sigylud. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

list

list

te list

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

List

List

1876

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

sist

sín ta sist so bòda dæ en gamal gòba

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

te sí̱st, adv.

i abekǽs dær hade di sit̲
rèktia nèste te sí̱st.

näml. Brolinarna

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

sist, best. form. m. sista, f. och n. sista, pl. sista, sist. Lj.

i sistans, för en kort tid sedan. härförleden. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sist

sist, adv., sist.
tak for sist.
jima ti sist. de gitt for si
ti sist. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siste

siste

den siste sökan di drän

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siste
a.

síste

den síste gæzen ja sá han ---

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sista

$\underline{s}\overset{2}{\underline{i}}$sta, f., -n, utan pl., benämning på sista stiket i kortspelet Tolfva.
vi$\underline{n}$st o $\underline{s}\overset{1}{\underline{i}}$sta: Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

siste

sísta

de va nók den sísta

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sits

sits, m., sitsen, utan pl.,
sits. kattun. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitsbit

sitsbid, m., -en, pl. -a, -na,
sitsbit, bit af sitstyg. Hj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitsfoder

sítsfødor, n., -ed, utan pl., sits-, kattunsfoder.

dær e sítsfødor i hæwan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitsförkläde

1
sitsforkle, n. ,-d, pl. =,-n,
sits-, kattunsförkläde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitshuva

sítshuwa, f., -n, pl. -wor, -na, sits-, kaãunsmọ̈ssa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitsjalusi

pilsjærdosija, f., -n, pl. -jor, -na, pilsjalusi, fönsterjalusi af pils. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitsklänning

sitsklaniz, m., -en, pl. -or, -na, sitsklädning, fruntimmersklädning af sits, kattun.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitskuka

sitskröga, f. -r, pl. -gor, -na, sitskråka, en slags barnmössa af kattun.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitslapp

sit̲slap, m., -ker, pl. -a, -na, sits-, kattunslapp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sitsremla

sitsremla, f., -n, pl. -lor, -na, sitsremsa, remsa af sitstyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitsstycke

sitstiffse, n., -d, pl. =, -n,
sitsstycke, stycke af sicstyg.
Hj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sitstorhlöd

1
sitstarkla, n., -d, pl. =, -n
sitsduk, hufvudduk af sits,
kattun. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitströja

sitstroja, f., -n, pl. -jor, -na, sits-, kattunströja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitstäcke

sitstäcke, n., -d, pl. =, -n,
sängtäcke af sits, kallun. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitt
adv.

si̱t, adv., komp. si̱²jare,
- ja̱st, 1/ sidt.
bu̱¹gen hä¹zor sa si̱t po
var so̱, sa haṉ a̱²sar po
gu̱¹led, 2/ sidländt. aḻ jo̱¹ren
li¹fzor si̱t. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sitta v.

Sidder (pres.)

'sitter'

"då sidder han å räcknar
ud injträssed po hinnas
tusen ..." s. 115

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sitta v.

Sided (sup.)

'Suttit'

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta
v.

sèda

di fetj sèda èja a dèka

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sìda sad

di sad i dvàla, de sutto i
dvala (om bin)

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta
v.

sèda el. sèda, sad, sùdad
el. sèdad

imper. sg. sed! eller sed!

séd léta!

jà kan sèda hár som hálst.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960-62.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta II

han kωne gót seda ɑ tita pώ

vi hɑn vad ùde ɑ sùded

pω bæŋfzana.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta III

han hade vad i ýsta, a

dǽn hade han sɛd̲ad a spɛl̲ad

kǿ̲nt.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta
v.

inf. sɛ̀da pret. sad

sup. sɛdad

bàra sɛ̀da i vójnan

dœrva stòra rám som di sád.

äv. sɛ̀da & sɛ̀dad

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta II

nuémena ska di tvòzed

sèda a ha mád

(näml. för att få en sup).

sòma kan sèda i tìmavís i sólen.

K. J.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sitta III

di sad a hade fåan på
plåsen

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta
v.

sèda, sédon, sad

hýnsan sédon pro pèyana

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta
v.

inf. sèda, -ór, pret. sad,
pres. part. sédenes, sup. sòded pl. = sad
svagton.

dó fær di sèda dær ùde
hèla bòzken.

(15-åring).

di sád, de sutto.

Nr 4569 V, Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta II

vi sad ope i nórfjórka

dær va gamla kvèyor a màna a sád

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta III

de han sådad hær sin
pæska

so kan jæ sèda i sæyan

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta
v.

sèda, sad, sèded

m. f. 1910

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sèda, pres. sédor, sad, (-)

sèded.

nar di hade sèded léta ---

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

typ. sädd

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

№ 323.

sɛ̱²da (sɛ̱¹dor, sa̱d, sɛ̱²dud, sɛ̱d, pl. sɛ̱¹dor och sɛ̱²dor, pres. particip sɛ̱¹dunus och sɛ̱²dunus) intr., sitta.

kaḻ¹kun bler aḻ²ri̱ sɛ̱¹dunus po vɛ̱²dzana

ja ble sɛ̱²dunus marɔ̱¹.

sɛda pɔ̱¹, sitta på.

sɛda ap̱¹, sitta upp. Gj.

sɛda i̱tu̱¹, sitta sönder, tr.

di̱ sa̱d stɔ̱¹lan i̱tu̱¹

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta ao

seda åw (sedor, sad, sedad, sed, pl. sedor) tr., 1/ sitta sönder, afbryta genom att sitta. seda en bråda åw, 2/ afsitta, aftjäna (böter) han har nysens vad inje o sedad åw en tija. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta inne

seda èŋer

= sitta i fångelse el. arrest.

han sedon vest èŋer nú

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta upp

sida óp, sad óp

stiga upp

han sad óp tilia

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta upp

seda óp, stiga upp.

klokan fina sad töskemánen óp
a jek pa lóen

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta upp

seda åp (sedor, sad, sedad
åpsedan, sed, pl. sedor) intr.,
stiga upp (ur sängen).
I du ret åpsedan i da? Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sittande

sådane, n. ,- d, utan pl.,
sittande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sittertråd

Si̱lo̱ṟtrà̱, f., -n, 1/ utan pl., kollekt., ~~pl~~ 2/ med pl. -a, -na, eñ slags fin, hvit metalltråd.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sittfjel

sẹ̄dufjẹ̄l, m., -en, pl. -a, -na, sittbräde i en väfstol.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sittplats

$s\underline{\overset{2}{r}}$deplàs, m., -en, pl. -a, -na, sittplats. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sittsoffa

s$\underline{\text{r}}^{2}$dasòfa, f., -n, pl. -for, -na, sittsoffa, soffa hvari man ej kan ligga, utan ~~och~~ som endast är afsedd att sitta på. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sittställe

sr̥̄deslèle, n., -d, pl. =, -n, sittställe, -plats.

Fr̥̄linzana hå dor̥̄as sr̥̄deslèle po tóren am nétorna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund